

Brusel 28. září 2020
(OR. en)

11213/20

Interinstitucionální spis:
2020/0279 (COD)

ASILE 9
MIGR 100
CODEC 896
CADREFIN 280

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	28. září 2020
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie

Č. dok. Komise:	COM(2020) 610 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o řízení azylu a migrace a o změně směrnice Rady 2003/109/ES a navrhovaného nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu]

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2020) 610 final.

Příloha: COM(2020) 610 final

V Bruselu dne 23.9.2020
COM(2020) 610 final

2020/0279 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o řízení azylu a migrace a o změně směrnice Rady 2003/109/ES a navrhovaného nařízení
(EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu]**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2020) 207 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Odůvodnění a cíle návrhu

V politických směrech Komise oznámila předsedkyně Ursula von der Leyenová nový pakt o migraci a azylu, který zahrnuje komplexní přístup k vnějším hranicím, azylovým a návratovým systémům, schengenskému prostoru volného pohybu a vnějšímu rozměru.

Nový pakt o migraci a azylu předložený spolu s tímto návrhem nového nařízení o řízení azylu a migrace¹ představuje nový směr v oblasti migrace založený na komplexním přístupu k jejímu řízení. Tento návrh zavádí společný rámec pro řízení azylu a migrace na úrovni EU, který je klíčovým příspěvkem ke komplexnímu přístupu a usiluje o podporu vzájemné důvěry mezi členskými státy. Na základě obecných zásad solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti se nový pakt zasazuje o integrovanou tvorbu politik sdružujících politiky v oblasti azylu, migrace, navrácení, ochrany vnějších hranic, boje proti převaděčství migrantů a vztahů s klíčovými třetími zeměmi, které odrážejí přístup mezirezortní spolupráce. Uznává se v něm, že komplexní přístup rovněž znamená silnější, udržitelnější a hmatatelnější vyjádření zásad solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti, které je v širším kontextu vyvážené a rozšiřuje zaměření nad rámec otázky, který členský stát je příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto zásady by se proto měly uplatňovat na celkové řízení migrace, od zajištění přístupu k mezinárodní ochraně až po řešení nelegální migrace a neoprávněného pohybu.

Nikoliv jednotlivé členské státy, ale EU jako celek by měla řešit problémy spojené s řízením migrace, od zajištění rovnoměrného úsilí při vyřizování žádostí o azyl až po zajištění rychlé identifikace osob, které potřebují mezinárodní ochranu, nebo účinného navrácení osob, které ochranu nepotřebují. Tlak na azylové systémy členských států také nadále představuje velkou zátěž pro členské státy prvního vstupu i pro azylové systémy jiných členských států z důvodu neoprávněného pohybu osob. Současný migrační systém je pro řešení těchto skutečností nedostatečný. V současné době neexistuje zejména žádný účinný mechanismus solidarity ani účinná pravidla odpovědnosti. Proto je nezbytný evropský rámec, který bude schopen řídit vzájemnou provázanost politik a rozhodnutí členských států. Tento rámec musí zohlednit neustále se měnící situaci v oblasti migrace, která znamená rostoucí složitost a zvýšenou potřebu koordinace.

Cílem tohoto návrhu nového nařízení o řízení azylu a migrace je nahradit stávající dublinské nařízení a znovu zahájit reformu společného evropského azylového systému vytvořením společného rámce, který přispěje ke komplexnímu přístupu k řízení migrace prostřednictvím integrované tvorby politik v oblasti řízení azylu a migrace, včetně jeho vnitřních i vnějších složek. Tento nový přístup ukotvuje stávající systém v širším rámci, který je schopen odrážet přístup mezirezortní spolupráce a zajistit soudržnost a účinnost kroků a opatření provedených Uníí a jejími členskými státy. Tento přístup zahrnuje rovněž nový a komplexnější mechanismus solidarity s cílem zajistit normální fungování migračního systému, jakož i zjednodušená kritéria a účinnější mechanismy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu.

¹ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

Tento návrh stanoví nový mechanismus solidarity, který je pružný a schopný lépe reagovat, tak aby se přizpůsobil různým situacím vyplývajícím z různých migračních výzev, jimž čelí členské státy, a to stanovením solidárních opatření, ze kterých si členské státy mohou vybrat za účelem svého přispění. Tento nový přístup k solidaritě poskytuje trvalou a různorodou podporu členským státům, které jsou vystaveny tlaku nebo jeho riziku, a zahrnuje zvláštní proces pro řešení specifických vylodění po pátracích a záchranných operacích. Kromě toho budou členské státy moci kdykoli nabídnout dobrovolné příspěvky. Komise vždy zajistí koordinaci těchto opatření.

Tento návrh obsahuje rovněž ustanovení na posílení navracení nelegálních migrantů. Za tímto účelem zavádí mechanismus pro usnadnění spolupráce se třetími zeměmi v oblasti navracení a zpětného přebírání osob, který doplňuje mechanismus zavedený článkem 25a nařízení (ES) č. 810/2009 o vízovém kodexu². Tento nový mechanismus zmocňuje Komisi k tomu, aby Radě předložila zprávu, v níž určí účinná opatření na povzbuzení a zlepšení spolupráce se třetími zeměmi s cílem usnadnit navracení a zpětné přebírání osob, jakož i spolupráci mezi členskými státy za tímto účelem, a to při řádném zohlednění celkových zájmů a vztahů s dotčenými třetími zeměmi. Komise bude vycházet z podkladů Evropské služby pro vnější činnost a delegací EU. Komise a Rada poté zváží veškerá další vhodná opatření, která mají být v tomto ohledu provedena, v mezích svých příslušných pravomocí. Tento mechanismus a nový koordinátor EU pro navracení, podporovaný sítí zástupců na vysoké úrovni a ohlášený v novém paktu o migraci a azylu, přispějí ke společnému strategickému a koordinovanému přístupu členských států, Komise a agentur Unie k navracení a zpětnému přebírání osob.

Solidární opatření budou navíc zahrnovat i nové možnosti, jak si mohou členské státy vzájemně pomáhat při provádění návratů, a to formou patronátu nad návraty. V rámci této nové formy solidárního opatření by se členské státy zavázaly k navracení nelegálních migrantů jménem jiného členského státu, přičemž by prováděly veškeré činnosti nezbytné pro tento účel přímo z území členského státu, který této pomoci využívá (např. poradenství v oblasti navracení, vedení politického dialogu se třetími zeměmi, poskytování podpory pro asistovaný dobrovolný návrat a opětovné začlenění). Tyto činnosti doplňují činnosti prováděné Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (EBCGA) na základě jejího mandátu a zahrnují zejména opatření, která agentura provést nemůže (např. nabízení diplomatické podpory členskému státu, který využívá pomoci, ve vztazích se třetími zeměmi). Pokud však návrat nebude dokončen do 8 měsíců, budou nelegální migranti přemístěni na území členského státu poskytujícího patronát s cílem pokračovat v úsilí o výkon rozhodnutí o navracení.

Nový přístup k řízení migrace zahrnuje rovněž zlepšení pravidel týkajících se příslušnosti k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu s cílem přispět k přiměřenému a rozumnému omezení neoprávněného pohybu.

Tento návrh dále zavádí správní rámec založený na vnitrostátních strategiích členských států, který bude podkladem pro evropskou strategii pro řízení azylu a migrace, která stanoví strategický přístup k řízení azylu a migrace na evropské úrovni a k provádění azylové, migrační a návratové politiky v souladu s komplexním přístupem.

Reforma společného evropského azylového systému

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1155 ze dne 20. června 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), Úř. věst. L 188, 12.7.2019, s. 25.

Pakt vychází z návrhů Komise na reformu společného evropského azylového systému z let 2016 a 2018 a zavádí další nové prvky k zajištění rovnováhy potřebné pro společný rámec spojující všechny aspekty azylové a migrační politiky. Navrhovanou reformu azylové politiky z roku 2016 tvořilo sedm legislativních návrhů: přepracované dublinské nařízení³, přepracované nařízení o Eurodacu⁴, nařízení o zřízení Agentury Evropské unie pro azyl⁵, nařízení o azylovém řízení⁶, kvalifikační nařízení⁷, přepracovaná směrnice o podmínkách přijímání⁸ a nařízení o rámci Unie pro znovusídlování⁹. V září 2018 Komise rovněž předložila pozměněný návrh nařízení, kterým se zřizuje Agentura EU pro azyl.¹⁰

Zatímco u řady těchto návrhů bylo dosaženo významného pokroku a bylo dosaženo předběžných politických dohod mezi společnými normotvůrci o návrzích kvalifikačního nařízení, směrnice o podmínkách přijímání, nařízení o rámci Unie pro znovusídlování, nařízení o Eurodacu a prvního návrhu o zřízení Agentury EU pro azyl, menšího pokroku bylo dosaženo, pokud jde o návrhy dublinského nařízení a nařízení o azylovém řízení, zejména z důvodu rozdílných názorů v Radě. Rovněž schválení pouze některých návrhů azylové reformy před dosažením dohody o úplné reformě nemělo dostatečnou podporu.

Spolu s tímto návrhem předkládá Komise návrh, kterým se mění návrh nařízení o azylovém řízení¹¹ z roku 2016 a návrh nařízení, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti na vnějších hranicích,¹² které vytvářejí hladké propojení všech fází řízení o migraci, včetně nové předstupní fáze, jakož i rychlejšího navrácení státních příslušníků třetích zemí, kteří nemají právo setrvat v Unii.

Kromě toho Komise předkládá návrh, kterým se mění návrh přepracovaného znění nařízení o Eurodacu¹³ z roku 2016 s cílem zavést jasné a konzistentní propojení konkrétních osob a postupů, jimž podléhají, s cílem lépe pomoci při kontrole nelegální migrace a odhalování neoprávněného pohybu a podpořit provádění nového mechanismu solidarity.

Komise rovněž předkládá návrh nařízení o řešení krizových situací s cílem stanovit nástroje nezbytné pro řešení krizových situací a situace vyšší moci. Cílem tohoto nástroje je řešit výjimečné situace hromadného přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří nelegálně přijíždějí do členského státu, nebo bezprostřední riziko takového přílivu, neboť jeho rozsah a povaha činí azylový, přijímací a návratový systém členského státu nefunkčním a mohou mít závažné důsledky pro fungování společného evropského azylového systému a systému Unie pro řízení migrace nebo vést k nemožnosti jejich uplatňování; dále je jeho cílem i stanovit odchylná pravidla v situacích vyšší moci.

³ COM(2016) 270 final.

⁴ COM(2016) 194 final.

⁵ COM(2016) 271 final.

⁶ COM(2016) 467 final.

⁷ COM(2016) 466 final.

⁸ COM(2016) 465 final.

⁹ COM(2016) 468 final.

¹⁰ COM(2018) 633 final.

¹¹ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

¹² Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

¹³ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

1.2 Cíle návrhu

Komplexní přístup k řízení migrace je nezbytný pro vybudování vzájemné důvěry mezi členskými státy, a zajištění jednotného přístupu EU k azylu, řízení migrace, ochraně vnějších hranic a vztahům s příslušnými třetími zeměmi, přičemž je třeba uznat, že účinnost celkového přístupu závisí na společném a integrovaném řešení všech složek. Zohledňuje rovněž nedávné rozsudky Soudního dvora ve spojených věcech C-715/17, C-718/17 a C-719/17, v nichž Soudní dvůr konstatoval, že „zátěž [...] musí být v zásadě rozložena mezi všechny ostatní členské státy v souladu se zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy, jelikož touto zásadou se podle článku 80 SFEU řídí unijní politika v oblasti azylu“.

Komise v roce 2016 navrhla systém, v němž by členský stát, který byl na základě hierarchie kritérií příslušnosti určen jako příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, zůstal trvale příslušný k posouzení jakýchkoli dalších žádostí nebo prohlášení téhož žadatele. Systém byl doplněn o povinný a automatický korekční přidělovací mechanismus, který by byl na základě referenčního klíče spuštěn, když by byl členský stát vystaven nepřiměřenému tlaku, čímž by byl zajištěn jasný a závazný systém sdílení odpovědnosti mezi členskými státy. Evropský parlament přijal dne 16. listopadu 2017 mandát k jednání, který obsahoval návrh na nahrazení kritéria prvního vstupu a standardního kritéria první žádosti systémem přidělování, v němž by si žadatel mohl vybrat, ke kterému ze čtyř členských států s nejmenším počtem žádostí bude přidělen. Na straně Rady se členské státy nedokázaly dohodnout na společném přístupu a jednání byla pozastavena.

S cílem překonat současnou patovou situaci a poskytnout širší a pevný rámec pro migrační a azylovou politiku má Komise v úmyslu návrh z roku 2016 stáhnout. Tento návrh zrušuje a nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále také „nařízení Dublin III“).

Cílem tohoto návrhu je především:

- vytvořit společný rámec, který přispěje ke komplexnímu přístupu k řízení azylu a migrace na základě zásad integrované tvorby politik a solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti;
- zajistit sdílení odpovědnosti prostřednictvím nového mechanismu solidarity zavedením systému průběžného poskytování solidarity za normálních okolností a pomoci členským státům s účinnými opatřeními (relokace nebo patronát nad návraty a další příspěvky zaměřené na posílení schopnosti členských států v oblasti azylu, přijímání a navracení a ve vnějším rozměru) řídit migraci v praxi tam, kde čelí migračnímu tlaku. Tento přístup rovněž zahrnuje zvláštní proces solidarity, který se použije na příjezdy po pátracích a záchranných operacích;
- posílit schopnost systému účinně a efektivně určit jediný členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Zejména by omezil doložky o zániku příslušnosti, jakož i možnosti přesunu příslušnosti mezi členskými státy v důsledku jednání žadatele a výrazně zkrátil lhůty pro zaslání žádosti a obdržení odpovědi, aby se zajistilo, že žadatelům bude rychleji určen příslušný členský stát, a tím získají rychlejší přístup k řízení o udělení mezinárodní ochrany;
- odrazovat od zneužívání systému a předcházet neoprávněnému pohybu žadatelů v rámci EU, především zavedením jasných povinností žadatelů podat žádost

v členském státě prvního vstupu nebo oprávněného pobytu a zůstat na území členského státu, který je určen jako příslušný. To si rovněž žádá přiměřené materiální důsledky v případě nedodržení těchto povinností.

1.3 Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Základním kamenem společného evropského azylového systému je systém určování členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Tento systém je plně propojen s právními a politickými nástroji v oblasti azylu, zejména azylovým řízením, normami, které musí žadatelé splňovat, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, a podmínkami přijímání, jakož i znovusídlení.

Tento návrh je rovněž v souladu s pravidly týkajícími se ochrany vnějších hranic stanovenými v Schengenském hraničním kodexu a přispívá k cíli účinné správy vnějších hranic, který je nezbytným důsledkem volného pohybu osob v rámci Unie. Rozšířením oblasti působnosti opatření tak, aby řešila problémy spojené s migrací, návrh dále snižuje potřebu znovuzavedení hraničních kontrol na vnitřních hranicích.

Kromě toho je zajištěn soulad s účinnou evropskou integrovanou správou hranic na unijní a vnitrostátní úrovni ve smyslu v nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž. Evropská integrovaná správa hranic je nezbytným důsledkem volného pohybu osob v rámci Unie a je základní složkou prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Je rovněž ústředním prvkem tohoto návrhu a přispívá k provádění zásady integrované politiky s cílem zlepšit komplexní přístup k řízení migrace stanovený v tomto návrhu.

Tento návrh je plně v souladu se sdělením o novém paktu o migraci a azylu a plánem iniciativ, který jej doprovází, včetně návrhu cílené změny nařízení o azylovém řízení a nařízení, kterým se zavádí prověřování, které zajistí, že migranti budou podrobeni kontrole totožnosti, kontrole zdraví a bezpečnostně prověření a budou nasměrováni buď k řízení o navrácení nebo k azylovému řízení, včetně případného azylového řízení na hranicích nebo řízení o navrácení na hranicích, jak je stanoveno v pozměňujícím návrhu nařízení o azylovém řízení. Návrh je rovněž v souladu s návrhem, kterým se mění návrh přepracovaného znění nařízení o Eurodacu z roku 2016.¹⁴

Tento návrh je rovněž zcela v souladu s plánem pro připravenost na migraci a pro migrační krizi, který poskytuje operační rámec pro monitorování a předvídaní migračních toků a migrační situace, zlepšování odolnosti a organizaci koordinované reakce na migrační krizi. Návrh zejména plně využívá vydaných zpráv a činností sítě vytvořené v rámci plánu.

Návrh dále posiluje právní rámec a politiku EU v oblasti navrácení tím, že posiluje schopnost Unie jednat v oblasti spolupráce se třetími zeměmi prostřednictvím mechanismu, který Komisi zmocňuje k tomu, aby zvažila a předložila opatření ke zlepšení této spolupráce nad rámec opatření, která jsou již stanovena ve vízovém kodexu.

Je rovněž zajištěn soulad s již dosaženými prozatímními politickými dohodami o kvalifikačním nařízení, přepracované směrnici o podmínkách přijímání, nařízení o rámci Unie pro znovusídlování a nařízení o zřízení Agentury Evropské unie pro azyl, které Komise plně podporuje. Jelikož cíle, na nichž jsou tyto návrhy založeny, zůstávají platné i dnes, mělo by být dohody o těchto návrzích dosaženo co nejdříve.

¹⁴ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

Návrh dublinského nařízení, zveřejněný dne 4. května 2016, je však nezbytné stáhnout, neboť o něm nebylo možné dosáhnout dohody a neboť návrh nařízení o řízení azylu a migrace obsahuje nový strukturovaný mechanismus solidarity a zohledňuje i další změny navržené v roce 2016, jejichž hlavním cílem je zefektivnit postupy vedoucí k přemístění podle dublinského nařízení, jako je oznámení o přijetí zpět a omezení přenesení příslušnosti.

V září 2015 Komise dále navrhla krizový relokační mechanismus¹⁵ s cílem vytvořit strukturální řešení krizových situací, jako jsou ty v Řecku a Itálii, které vedly ke dvěma rozhodnutím o relokaci, která Rada přijala v září 2015¹⁶. Komise má v úmyslu stáhnout návrh krizového relokačního mechanismu ze září 2015 a zrušit směrnici o dočasné ochraně¹⁷, protože návrh nařízení o řízení azylu a migrace obsahuje ustanovení, která mají řešit realitu migračních toků prostřednictvím relokací a patronátu nad návraty v době migračního tlaku, a protože návrh nařízení o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti migrace a azylu rovněž stanoví zvláštní pravidla pro relokaci a patronát nad návraty, aby se řešily krizové situace strukturálně.

1.4 Soulad s ostatními politikami Unie

Tento návrh je v souladu s komplexním dlouhodobým přístupem k řízení migrace stanoveným v novém paktu o migraci a azylu, včetně zapracování migrační politiky jako ústředního prvku do vztahů s partnery ze třetích zemí; začlenění správy vnějších hranic do širší politiky EU v oblasti řízení migrace; vytvoření bezproblémových, spravedlivých a účinných postupů v oblasti azylu a navracení a posilování schengenského prostoru volného pohybu založeného na důvěře mezi členskými státy. Klíčovou součástí tohoto přístupu je podpora legálních cest do EU s cílem přilákat talenty na trh práce EU a poskytování ochrany potřebným osobám prostřednictvím znovuusídlení a dalších doplňkových způsobů ochrany a vypracování zvláštních politik na podporu integrace státních příslušníků třetích zemí do evropských společností.

Zavedením rámce, který řeší celý přístup k řízení migrace prostřednictvím budování partnerství se třetími zeměmi, přispívá toto nařízení k cílům ambiciózní a široce pojaté vnější politiky EU založené na partnerství se třetími zeměmi. Tím se rovněž zajistí soulad s humanitárními cíli Unie vyjádřenými prostřednictvím podpory uprchlíků ve třetích zemích.

Tento návrh je v souladu s návrhem nařízení o prověřování a přispívá zejména k silné ochraně základních práv prostřednictvím mechanismu monitorování, který je v něm stanoven. V návrhu nařízení, kterým se stanoví povinnost prověřovat na vnějších hranicích státní příslušníky třetích zemí, kteří v zásadě nesplňují podmínky vstupu, je navržen nový monitorovací mechanismus, který má zajistit, aby byla při prověřování dodržována základní práva a aby veškerá obvinění z porušení základních práv byla řádně prošetřena. Toto monitorování je součástí správních ustanovení navrhovaného nařízení, která stanoví, že členské státy by měly podle nařízení o prověřování začlenit výsledky svého vnitrostátního monitorovacího mechanismu do svých vnitrostátních strategií stanovených v tomto

¹⁵ COM(2015) 450 final.

¹⁶ Rozhodnutí Rady 2015/1523 ze dne 14. září 2015 a rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015.

¹⁷ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími, Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

navrhovaném nařízení. Kromě toho budou ve výroční zprávě o řízení migrace obsaženy rovněž výsledky zpráv o monitorování a případné návrhy zlepšení.

Za účelem podpory solidárních opatření zaměřených na relokaci a následné přesuny nad rámec přemísťování, na něž se vztahují postupy pro určení příslušnosti členských států, tento návrh předpokládá, že členským státům budou vyplaceny jednorázové částky, a je plně v souladu s rozpočtem EU s cílem podporovat tato opatření a účinné uplatňování nařízení.

Tento návrh dále posiluje politiky v oblasti bezpečnosti. Prostřednictvím zvláštních pravidel stanovených v tomto nařízení bude příslušnost k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu rychle stanovena v případech, kdy daná osoba představuje riziko pro národní bezpečnost a veřejný pořádek, a zabráni se jakémukoli dalšímu přemístění těchto osob do jiných členských států. Návrh proto rovněž posiluje bezpečnostní cíl stanovený v návrhu nařízení o prověřování, podle něhož bude taková bezpečnostní kontrola povinná.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1 Právní základ

Tento návrh zrušuje a nahrazuje nařízení (EU) č. 604/2013 a rozšiřuje oblast působnosti tak, aby zahrnovala společný rámec, který vedle vytvoření širší koncepce solidarity přispívá ke komplexnímu přístupu k řízení migrace, a proto by měl být přijat na příslušném právním základě, konkrétně čl. 78 odst. 2 písm. e) a čl. 79 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s řádným legislativním postupem.

2.2 Proměnná geometrie

Irsko je vázáno nařízením (EU) č. 604/2013 na základě oznámení svého přání účastnit se přijímání a uplatňování tohoto nařízení podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU¹⁸.

V souladu s výše uvedeným protokolem se Irsko může rozhodnout, zda se chce účastnit přijímání tohoto návrhu. Možnost účastnit se jeho uplatňování má i po přijetí návrhu.

Podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání opatření podle hlavy V Smlouvy o fungování EU Radou (s výjimkou „opatření k určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států musí mít vízum, a opatření o jednotném vzoru víz“). Vzhledem k tomu, že však Dánsko uplatňuje stávající dublinské nařízení na základě mezinárodní dohody, kterou uzavřelo s Evropským společenstvím v roce 2006,¹⁹ oznámí v souladu s článkem 3 uvedené dohody Komisi, zda si přeje části III, V a VII změněného nařízení provést.

¹⁸ Totéž platí pro Spojené království během přechodného období podle dohody o vystoupení.

¹⁹ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o kritériích a mechanismech pro určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v Dánsku nebo jiném členském státě Evropské unie a o systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy, Úř. věst. L 66, 8.3.2006, s. 38.

2.3 Dopad návrhu na státy přidružené k dublinskému systému, které nejsou členy EU

Souběžně s přidružením několika zemí, jež nejsou členy EU, k schengenskému *acquis* uzavřela Unie několik dohod o přidružení těchto zemí také k dublinskému *acquis* / *acquis* Eurodac:

- dohodu o přidružení Islandu a Norska, uzavřenou v roce 2001,
- dohodu o přidružení Švýcarska, uzavřenou dne 28. února 2008,
- protokol o přidružení Lichtenštejnska, uzavřený dne 7. března 2011.

S cílem stanovit práva a povinnosti Dánska, které (jak je uvedeno výše) je přidruženo k dublinskému *acquis* / *acquis* Eurodac prostřednictvím mezinárodní dohody, vůči uvedeným přidruženým zemím schválila Unie a přidružené země dva další nástroje²⁰.

V souladu s třemi uvedenými dohodami přijmou přidružené země dublinské *acquis* / *acquis* Eurodac a jeho vývoj bez výhrad. Neúčastní se přijímání žádných aktů, které mění dublinské *acquis* nebo které na něj navazují (včetně tohoto návrhu), musí však v určité lhůtě po jejich schválení Evropským parlamentem a Radou oznámit Komisi své rozhodnutí, zda přijímají obsah tohoto aktu, či nikoli. V případě, že Norsko, Island, Švýcarsko nebo Lichtenštejnsko nepřijmou akt, který mění nebo který navazuje na opatření související s dublinským *acquis* / *acquis* Eurodac, budou příslušné dohody ukončeny, ledaže smíšený výbor zřízený na základě dohod jednomyslně rozhodne jinak.

Navrhované nařízení má širší oblast působnosti nad rámec předmětu výše uvedených dohod a stanoví komplexní přístup založený na společném rámci pro řízení migrace a zároveň zachovává základní ustanovení týkající se určení příslušnosti k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, která zůstávají klíčovou součástí nařízení. Aby se zajistilo zachování dohod s Dánskem a přidruženými zeměmi upravující jejich účast v dublinském systému, budou Dánsko, Norsko, Island, Švýcarsko a Lichtenštejnsko v případě přijetí tohoto aktu vázány pouze částmi III, V a VII tohoto nařízení.

2.4 Subsidiarita

Hlava V Smlouvy o fungování EU, která se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva, svěřuje některé pravomoci v této oblasti Evropské unii. Tyto pravomoci musí být vykonávány v souladu článkem 5 Smlouvy o Evropské unii, tj. pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Evropské unie.

Tento návrh zefektivňuje stávající pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 604/2013 a jeho cílem je zajistit jejich správné uplatňování, které omezí neoprávněný pohyb státních příslušníků třetích zemí mezi členskými státy, což jsou záležitosti, které jsou svou povahou přeshraniční. Tato pravidla doplňuje nový mechanismus solidarity, který má zavést systém

²⁰ Protokol mezi Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku (uzavřený dne 24.10.2008, Úř. věst. L 161, 24.6.2009, s. 8) a Protokol k dohodě mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou a Norským královstvím o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo na Islandu nebo v Norsku, Úř. věst. L 93, 3.4.2001.

pro řešení situací, kdy jsou členské státy vystaveny migračnímu tlaku. Tento přístup rovněž předpokládá začlenění solidárních opatření uplatňovaných na osoby, které přichází po pátracích a záchranných operacích, tak aby poskytl podporu členským státům, které se s těmito příchody potýkají.

Dosažení těchto cílů vyžaduje opatření na úrovni EU, neboť jsou ze své podstaty přeshraniční. Je zřejmé, že opatření jednotlivých členských států nemohou uspokojivě reagovat na potřebu společného přístupu EU k tomuto společnému problému.

2.5 Proporcionalita

V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cílů.

Pokud jde o komplexní přístup založený na společném rámci, toto nařízení stanoví hlavní zásady tohoto přístupu opírající se o strukturu monitorování a řízení nezbytnou k zajištění jeho provádění. Prostřednictvím zásad integrované tvorby politik a zásad týkajících se solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti mají členské státy společný zájem na zajištění soudržného provádění řízení migrace na úrovni EU. Tato ustanovení nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je účinné řešení situace.

Pokud jde o zjednodušení pravidel pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, navrhované změny jsou omezeny na to, co je nezbytné pro zajištění účinného fungování systému, a to jak v souvislosti s rychlejším přístupem žadatelů k řízení o udělení mezinárodní ochrany, tak s kapacitou správních orgánů členských států pro používání tohoto systému.

Pokud jde o zavedení nového mechanismu solidarity, nařízení (EU) č. 604/2013 ve své současné podobě neobsahuje nástroje umožňující řešení situací, kdy členské státy čelí migračnímu tlaku. Stávající nařízení se navíc nezabývá specifickou situací, kterou představují osoby přicházející v návaznosti na pátrací a záchranné operace. Návrhem zavedená ustanovení o mechanismu solidarity se snaží tento nedostatek odstranit. Tato ustanovení nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je účinné řešení situace.

2.6 Volba nástroje

Vzhledem k tomu, že stávající dublinský mechanismus byl zřízen nařízením, používá se tentýž právní nástroj k zavedení komplexního přístupu založeného na společném rámci pro účinné řízení migrace, zefektivnění dublinského mechanismu a jeho doplnění o mechanismus solidarity.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Shromáždění znalostí o provádění a uplatňování stávajících právních předpisů

3.1 Tvorba politiky založené na faktech

Komise provedla analýzu situace a její výsledky jsou podrobněji uvedeny v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je připojen k novému paktu o migraci a azylu, a v jeho legislativních a nelegislativních návrzích. Shrnuje nedávný vývoj v oblasti řízení migrace a podtrhuje, že klíčovým prvkem nového směru je obnovení reformy systému určování

členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu a nový způsob sdílení zátěže.

Analýza zdůrazňuje, že ačkoli se počet nelegálních vstupů do Unie od vrcholu krize v roce 2015 dramaticky snížil o 92 %, stále existuje řada strukturálních problémů, které vyvíjejí tlak na azylové, přijímací a návratové systémy členských států. Patří mezi ně rostoucí podíl žadatelů o mezinárodní ochranu bez skutečných nároků, u nichž je nepravděpodobné, že by jim byla poskytnuta ochrana v EU, což vede ke zvýšené administrativní zátěži a zpoždění při poskytování ochrany osobám, které ochranu skutečně potřebují, jakož i k přetrvávajícímu jevu dalšího pohybu migrantů v rámci EU. Kromě toho je třeba si uvědomit výzvy, jimž čelí orgány členských států při zajišťování bezpečnosti žadatelů a svých zaměstnanců v případě krize způsobené onemocněním COVID-19.

Zatímco počet nelegálních vstupů se postupně snižoval, podíl migrantů přicházejících ze zemí s mírou uznaných žádostí nižší než 20 % vzrostl z 13 % v roce 2015 na 55 % v roce 2018. Zároveň se zvyšuje i podíl složitých případů, jejichž vyřizování je náročnější na zdroje, neboť příchod státních příslušníků třetích zemí v letech 2015–2016, kteří jednoznačně potřebovali mezinárodní ochranu, byl částečně nahrazen smíšeným přílivem osob státních příslušností s rozdílnou mírou uznaných žádostí. Bez ohledu na snížení počtu nelegálních vstupů v celé EU se počet žádostí o mezinárodní ochranu nadále zvyšuje a je ve srovnání s počtem přichodících čtyřnásobný. Tento trend poukazuje na žadatele, kteří nepodali žádost v prvním členském státě vstupu, na mnohonásobné žádosti o mezinárodní ochranu v rámci EU a na potřebu reformy stávajícího dublinského systému. Problémy spojené s vyloděními po pátracích a záchranných operacích přetrvávají. V roce 2019 se po pátracích a záchranných operacích vylodila polovina všech osob, které nelegálně vstoupily do EU přes moře, což pro některé členské státy představovalo mimořádnou zátěž pouze z důvodu jejich zeměpisné polohy.

Analýza dále uvádí, že státní příslušníci třetích zemí, jejichž žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta, což představuje přibližně 370 000 osob v EU ročně²¹, musí být nasměrováni k řízení o navrácení. Podle statistik, které má Komise k dispozici, to představuje přibližně 80 % celkového počtu každoročně vydaných rozhodnutí o navrácení²². Rostoucí podíl žadatelů o mezinárodní ochranu, u nichž není pravděpodobné, že takovou ochranu v EU získají, vede ke zvýšené zátěži při vyřizování nejen žádostí, k níž přispívá i navrácení nelegálních migrantů, kteří nikdy nepožádali o mezinárodní ochranu nebo jejichž žádosti byly zamítnuty, a to i jako zjevně nedůvodné nebo nepřijatelné. To přirozeně ovlivňuje rychlost udělování statusu osobám, které mezinárodní ochranu skutečně potřebují.

Analýza zdůrazňuje, že v koncepci a provádění evropské azylové a migrační politiky existují významné strukturální nedostatky a slabá místa. Azylové a návratové systémy členských států zůstávají z velké části neharmonizované, což vede k rozdílům v normách ochrany, neefektivnosti postupů a podněcování neoprávněného pohybu migrantů, kteří usilují o lepší podmínky přijímání a vyhlídky na pobyt, po celé Evropě, což má nežádoucí dopady na schengenský prostor. Řízení migrace lze vnímat z pohledu různých oblastí politiky, z nichž každá má své vlastní zaměření a subjekty. V každé oblasti politiky je snaha řešit jednotlivé problémy, aniž by se zohlednilo, jak to ovlivňuje celkový rámec řízení migrace a jak to

²¹ Průměr záporných rozhodnutí o azylu vydaných rozhodujícími orgány v letech 2015–2019 v EU-27.

²² Podíl průměrného počtu zamítavých rozhodnutí o azylu na průměrném počtu rozhodnutí o navrácení vydaných v období 2015–2019 (456 625) činí 81,6 %.

zapadá do komplexního rámce, který je nezbytný pro využití dobře řízeného systému. Podkladový dokument celkově potvrzuje, že chybí integrovaná tvorba politik, která slučuje různé politiky do soudržného celku.

Tento dokument dále zdůrazňuje, že neexistence udržitelného systému, který by fungoval pro všechny členské státy, má důsledky pro možnost zajistit okamžitou a skutečnou reakci na vnější faktory. Konkrétně v současném dublinském systému ani ve společném evropském azylovém systému obecně neexistuje strukturovaný mechanismus solidarity, přestože tlak na jednotlivé členské státy se může značně lišit a náhle a nepředvídatelným způsobem se posouvat.

Kromě toho absence soudržného přístupu EU k vazbě mezi ukončením oprávněného pobytu v důsledku zamítavého rozhodnutí o azylu a zahájením řízení o navrácení, včetně žádosti o zpětné převzetí do třetích zemí, snižuje účinnost celého systému řízení migrace. Navíc nejsou k dispozici dostatečné ani spolehlivé údaje, nebo zdroje údajů nejsou dostatečně účinně využívány, aby poskytly úplný obraz. Kvantitativní údaje, které členské státy poskytly v lednu 2020 a které se týkaly intenzity neoprávněného pohybu pozorovaného v jejich zemích, byly nedostatečné; příspěvky od devatenácti členských států místo toho obsahovaly počet obdržných žádostí o mezinárodní ochranu a v některých případech také na počet příchozích/odchozích žádostí o přemístění podle dublinského nařízení.

Tyto výzvy lze řešit pouze tím, že se evropský azylový a migrační systém stane účinnějším, komplexnějším a udržitelnějším, a to tak, že řízení migrace EU bude vnímáno jako soubor vzájemně propojených politik založených na integrované tvorbě politik a pravidlech, kde účinnost a nedostatky každé jednotlivé části ovlivňují systém jako celek.

Analýza navíc poukazuje na to, že je zapotřebí širší koncepce solidarity. Tato koncepce solidarity by měla být ze své podstaty povinná, aby bylo možné předvídatelně a účinně reagovat na měnící se realitu s rostoucím podílem smíšených migračních toků směřujících do Unie a zajistit spravedlivé sdílení odpovědnosti v souladu se Smlouvou. Poskytování podpory jedním členským státem druhému je nezbytné nejen v podobě relokace žadatelů, kteří nejsou účastníky řízení na hranicích, ale také v některých případech jiných skupin, jako jsou žadatelé, kteří účastníky řízení na hranicích jsou, a rovněž osoby požívající mezinárodní ochrany. Kromě toho by členské státy měly mít možnost využívat solidarity v oblasti navrácení, aby mohly lépe řídit rostoucí podíl smíšených migračních toků. Z údajů dále vyplývá, že solidarita mezi členskými státy ve formě účasti na budování kapacit a dalších projevu podpory se při pomoci členskému státu, který čelí migračnímu tlaku, ukázala jako účinná. Poučení z předchozích a probíhajících solidárních režimů zdůrazňuje, že solidarita by se měla neustále projevovat i v souvislosti s vyloďenými po pátracích a záchranných operacích. Podkladový dokument rovněž zdůrazňuje, že migrační tlak pramení z různých faktorů a měl by být hodnocen podle řady kritérií, která přesahují z oblasti azylu do migrační situace členských států a hodnotí situaci EU jako celku (holistické kvalitativní posouzení).

V některých případech se navíc osvědčila i podpora řádného fungování azylových, přijímacích a návratových systémů, jakož i správy hranic. Vzájemná podpora členských států a podpora na úrovni EU zaměřená na zlepšení a posílení vztahů s některými třetími zeměmi, zejména pokud jde o zpětné přebírání osob, by v některých případech mohla rovněž skutečně pomoci některým členským státům.

Podkladový dokument zdůrazňuje potřebu zjednodušených a účinnějších pravidel pro postup určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Problémy

související se stávajícími pravidly dublinského systému týkajícími se příslušnosti jsou v novém návrhu řešeny řadou opatření. Některá z nich byla navržena již v roce 2016 a jiná vycházejí ze stávajících dublinských pravidel.

Odpovědnost členských států za migraci je rovněž třeba přizpůsobit tak, aby zohledňovala novou situaci a byla spravedlivě rozdělena s ohledem na širší rámec pro řízení migrace. Společná pravidla pro zvládání smíšených migračních toků, ať už při příjezdu, nebo v případě zadržení státních příslušníků třetích zemí, kteří se vyhnuli kontrolám na vnějších hranicích, ve vnitrozemí, jsou nezbytná pro zjištění totožnosti těchto osob, jakož i pro provádění zdravotních a bezpečnostních kontrol, a to na základě postupů, které již byly vyvinuty v rámci přístupu založeného na hotspotech. Další a rozsáhlá podpora by měla přijít z agentur EU a z finančních prostředků EU, a to jak při pomoci členským státům při poskytování solidárních příspěvků, které budou muset poskytovat, tak při řízení jejich různých povinností v oblasti migračních toků.

3.2 Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

V návaznosti na svůj závazek oznámený v Evropském programu pro migraci zadala Komise v roce 2016 externí studie o hodnocení dublinského systému²³. V rámci hodnocení nařízení Dublin III se posuzovaly jeho účinnost, účelnost, relevance, soudržnost a přidaná hodnota EU. Zkoumalo se, do jaké míry nařízení naplňuje své cíle, širší politické potřeby EU a potřeby cílových zúčastněných stran.²⁴ Součástí hodnocení byla hloubková studie týkající se praktického provádění nařízení Dublin III v členských státech²⁵. Hlavní zjištění jsou shrnuta níže a podrobněji popsána v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je připojen k novému paktu a jeho návrhům. Kromě toho Evropský parlament požádal Evropskou radu pro uprchlíky a exulanty (ECRE), aby v únoru 2020 provedla studii na téma „Dublinské nařízení o žádostech o mezinárodní ochranu“²⁶.

Relevance nařízení Dublin III

Systém určování členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu je základním kamenem *acquis* EU v oblasti azylu a jeho cíle zůstávají v platnosti. Dokud v rámci Unie existují samostatné vnitrostátní azylové systémy, je zásadní mít nástroj EU pro stanovení kritérií a postupu pro určení příslušného členského státu. V opačném případě by se členské státy musely spoléhat na jednotlivé dohody, podobně jako v době před platností

²³ Hodnotící zprávy a zprávy o provádění jsou k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-wedo/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm

²⁴ Hodnocení vycházelo z rozboru podkladů, kvantitativní analýzy a konzultací s právními/politickými poradci celkem 19 členských států (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI, SK). Informace od ostatních 12 států, které se účastní nařízení Dublin III, nebyly dodány včas, proto nemohly být zahrnuty do zprávy.

²⁵ Proběhly konzultace s celou řadou zúčastněných stran, včetně: jednotek dublinského systému ve vnitrostátních azylových orgánech, právních/politických poradců, nevládních organizací, právníků / právních zástupců, orgánů pro odvolání a přezkum, donucovacích orgánů, vězeňských orgánů, žadatelů nebo osob požívajících mezinárodní ochrany. Celkem proběhlo 142 rozhovorů. Byly provedeny návštěvy na místě v 15 členských státech (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK, CH) a s 16 státy proběhly telefonické rozhovory (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK, LI).

²⁶ Hodnotící zpráva je k dispozici na adrese: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/642813/EPRS_STU\(2020\)642813_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/642813/EPRS_STU(2020)642813_EN.pdf)

dublinkého nařízení, což by určení příslušnosti členských států velmi ztěžovalo. Hodnocení došlo k závěru, že žádný vnitrostátní nebo bilaterální nástroj nemůže zajistit stejné celkové účinky, což by mohlo vést k neschopnosti zabývat se žádostmi o mezinárodní ochranu, které spadají do pravomoci různých členských států. Byly vyjádřeny rozdílné názory ohledně skutečného dopadu nařízení, které by mělo zajistit rychlý přístup k azylovému řízení pro žadatele a vést k dlouhodobé strategii odrazující od podávání vícenásobných žádostí. To by dále zvýšilo účinnost azylového systému, jelikož by se předcházelo jeho zneužívání a snížily by se celkové náklady.

Nedávná studie Evropského parlamentu rovněž potvrzuje potřebu mít systém, v němž je jeden členský stát příslušný k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu na základě společných kritérií a souvisejících požadavků na dokazování, a to navzdory jeho současným nedostatkům.

Provádění nařízení

Nejvýznamnějším problémem, na který upozornila externí studie zadaná Komisí a který potvrdily členské státy i zúčastněné strany při konzultacích konaných po přijetí návrhu Komise v roce 2016, byl nedostatek důsledného a správného provádění ve všech členských státech. Dále byl učiněn závěr, že návrh nařízení Dublin III má řadu nedostatků, které ztěžují dosažení jeho hlavních cílů. Pořadí kritérií stanovených v nařízení Dublin III nezohledňuje realitu, jíž čelí migrační systémy členských států, a neusiluje o rovnoměrnost vynakládaného úsilí. Způsob určení příslušnosti zpomaluje přístup k azylovému řízení. V rámci stávajícího systému mohou žadatelé čekat až 10 měsíců (v případě žádosti o „přijetí zpět“) nebo 11 měsíců (v případě žádosti o „převzetí“), než je zahájeno posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. To brání v dosažení cíle systému zajistit rychlý přístup žadatele k azylovému řízení. Vícenásobné žádosti o mezinárodní ochranu zůstávají společným problémem v EU. V roce 2019 podalo 32 % žadatelů předchozí žádosti v jiných členských státech. To naznačuje, že nařízení mělo jen malý nebo žádný vliv na dosažení cíle, kterým je zabránit žadatelům v podávání vícenásobných žádostí, a tím omezit neoprávněný pohyb.

Je rovněž zřejmé, že nařízení Dublin III nebylo koncipováno tak, aby řešilo situace migračního tlaku nebo spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy. Nezohledňuje ani situaci v oblasti řízení migrace smíšených migračních toků a následný tlak, který tyto toky vyvíjejí na migrační systémy členských států.

3.3 Konzultace se zúčastněnými stranami

Politický profil migrace v posledních letech a jednání o návrzích z roku 2016 znamenají, že již proběhla rozsáhlá a podrobná diskuse o otázkách, na něž se toto nařízení vztahuje. Kromě toho Komise při řadě příležitostí konzultovala Evropský parlament, členské státy a zúčastněné strany, aby shromáždila jejich názory na nový pakt o migraci a azylu.

Zvláštní pozornost byla věnována spolupráci s Evropským parlamentem, který opakovaně vyjádřil význam holistického přístupu k udržitelné azylové a migrační politice. Potřeba uceleného přístupu k migraci byla rovněž podpořena v pozičních dokumentech předložených několika politickými skupinami v Evropském parlamentu a obecně se vyzývalo k rychlému uzavření návrhů týkajících se migrace a azylu. Evropský parlament vyjádřil názor, že holistický přístup k migraci by měl zohledňovat vnější rozměr EU, schopnost řešit základní příčiny migrace a rozvíjet nová partnerství se třetími zeměmi, stabilní pátrací a záchranný mechanismus a podporovat znovuusídlování, legální cesty a integrační opatření.

Evropský parlament rovněž vyzval k zavedení systému povinné solidarity, který by zahrnoval relokaci a potřebu dlouhodobých řešení a silné solidarity v oblasti azylových opatření. To vyplynulo rovněž v souvislosti s koronavirovou pandemií, aby se zabránilo humanitárním krizím.

Komise před zahájením přípravy nového paktu o migraci a azylu vedla nepřetržitě diskuse se všemi členskými státy a pokračovala v nich průběhu jeho přípravy. Členské státy chápaly potřebu pokroku při řešení nedostatků stávajícího systému, potřebu nového systému spravedlivého sdílení odpovědnosti, k němuž by měly všechny členské státy povinnost přispívat, silné ochrany hranic, význam vnějšího rozměru migrace a lepší navracení. Záměr Komise nalézt nové formy solidarity, například patronát nad návraty, byl během konzultační fáze obecně vítán.

Souběžně s tím uspořádalo rumunské, finské, chorvatské a německé předsednictví strategické i technické výměny názorů o budoucnosti různých aspektů migrační politiky, které tyto body dále zdůraznily.

V rámci několika fór Rady uspořádaných během finského předsednictví, včetně konference Tampere 2.0, konané ve dnech 24. a 25. října 2019 v Helsinkách, a Salcburského fóra, které se konalo ve Vídni ve dnech 6. a 7. listopadu 2019, uvítaly členské státy záměr Evropské komise znovu zahájit dublinskou reformu s cílem nalézt nové formy solidarity, k nimž mohou smysluplně přispět všechny členské státy. Členské státy zdůraznily, že solidární opatření by měla jít ruku v ruce s opatřeními týkajícími se příslušnosti. Dále zdůraznily, že je naléhavě nutné bojovat proti neoprávněnému pohybu v rámci EU a vymáhat navracení osob, které mezinárodní ochranu nepotřebují.

Komise rovněž vzala v úvahu řadu doporučení vnitrostátních a místních orgánů²⁷, nevládních a mezinárodních organizací, jako je Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR)²⁸, Mezinárodní organizace pro migraci (IOM)²⁹, think tanky a akademická obec, jak v souladu s normami v oblasti lidských práv namířit novým směrem a řešit současné výzvy v oblasti migrace. Podle jejich názoru by novým začátkem reformy měla být revize některých pravidel pro určení příslušnosti a stanovení mechanismu povinné solidarity, který by se vztahoval i na osoby vyloděné v návaznosti na pátrací a záchranné operace. Nevládní organizace se rovněž zasazují o společné chápání odpovědnosti mezi členskými státy a vyzvaly k tomu, aby revidovaná dublinská pravidla zahrnovala trvalejší relokační mechanismus³⁰.

Komise rovněž vzala v úvahu názory zúčastněných stran, pokud je o potřebu vytvořit komplexní přístup k řízení migrace prostřednictvím uceleného přístupu k migraci a azylu. Konzultované zúčastněné strany vyjádřily své názory na to, jak vypracovat novou zásadu solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti, a obecně uvítaly záměr Komise znovu zahájit reformu dublinského nařízení s cílem nalézt nové formy solidarity.

Komisařka Johanssonová rovněž několikrát uspořádala cílené konzultace s organizacemi občanské společnosti, příslušnými místními nevládními organizacemi v členských státech

²⁷ Například berlínský akční plán pro novou evropskou azylovou politiku ze dne 25. listopadu 2019, podepsaný 33 organizacemi a obcemi.

²⁸ Doporučení UNHCR k Paktu o migraci a azylu, který předložila Evropská komise, leden 2020.

²⁹ Doporučení Mezinárodní organizace pro migraci pro nový pakt Evropské unie o migraci a azylu, únor 2020.

³⁰ Zpráva o projektu CEPS, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?*, červen 2019.

a sociálními a hospodářskými partnery. V rámci tohoto konzultačního procesu se konkrétní doporučení zaměřila na společný přístup k normám specifickým pro děti v návaznosti na sdělení z roku 2017 o migrujících dětech³¹ a na potřebu vytvořit spravedlivý systém, který zajistí ochranu základních práv.

Komise rovněž zohlednila podklady a studie Evropské migrační sítě³², které byly zahájeny z její iniciativy a jejichž výsledkem bylo v posledních letech vypracování několika specializovaných studií a *ad hoc* průzkumů.

3.4 Základní práva

Tento návrh je plně slučitelný se základními právy a obecnými zásadami Unie i s mezinárodním právem a respektuje je.

Zejména lepší informování žadatelů o azyl o použití tohoto nařízení a o jejich právech a povinnostech, které z něj vyplývají, jim na jedné straně umožní lépe bránit svá práva a na druhé straně přispěje k omezení neoprávněného pohybu, neboť žadatelé budou více ochotni dodržovat podmínky systému. Účinnost práva na opravný prostředek před soudem se zvýší tím, že se upřesní rozsah odvolání a stanoví se cíl, aby soudy přijímaly rozhodnutí v harmonizované lhůtě. O žádosti o odkladný účinek musí být rozhodnuto v harmonizované lhůtě.

Právo na svobodu a právo na volný pohyb budou posílena zkrácením doby, po kterou může být osoba zadržována ve výjimečném případě stanoveném nařízením; zadržení je možné, pouze je-li to v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti.

Respektování soukromého a rodinného života bude posíleno, zejména rozšířením oblasti působnosti nařízení tak, aby zahrnovalo sourozence, jakož i rodiny, které vznikly v tranzitních zemích.

Práva nezletilých osob bez doprovodu byla rovněž posílena díky lépe definovanému uplatňování zásady nejlepšího zájmu dítěte a díky zavedení mechanismu pro rozhodnutí o tom, co je nejlepším zájmem dítěte, kterým se bude přemístění nezletilé osoby za všech okolností řídit. Lhůta pro zaslání žádosti o převzetí je rovněž upravena tak, aby zohledňovala složitost případů týkajících se vyhledávání rodinných příslušníků a sloučení rodin. Pravidla týkající se důkazů byla zjednodušena s cílem zajistit rychlé určení příslušnosti a dále posílit právo na celistvost rodiny. Stejně tak bude vždy nutné upřednostnit relokaci nezletilých osob bez doprovodu a členské státy budou v tomto ohledu dostávat vyšší finanční pobídky ve formě příspěvku.

Aby se zabránilo neoprávněnému pohybu, uděluje návrh právo na materiální podmínky přijetí pouze v tom členském státě, v němž má být žadatel přítomen, s výjimkou povinnosti všech členských států zajistit životní úroveň v souladu s právem Unie, včetně Listiny základních práv EU, a mezinárodními závazky.

³¹ Iniciativa pro migrující děti vyzvala ke společnému přístupu k řešení otázky pohřešovaných dětí (dětí bez doprovodu a odloučených), k vytvoření účinných mechanismů pro řešení rizik obchodování s lidmi a k přijetí norem pro azylové řízení odpovídajících potřebám dětí.

³² Všechny studie a zprávy Evropské migrační sítě jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Celkové finanční zdroje nezbytné na podporu provádění tohoto návrhu činí 1 113,500 milionu EUR, které jsou plánovány na období 2021–2027. To by pokrylo provozní náklady včetně nákladů na přemístění ve formě jednorázových částek na přemístění podle tohoto navrhovaného nařízení a na přemístění v rámci relokací v souvislosti s ustanoveními o solidaritě, která se týkají relokace žadatelů o mezinárodní ochranu, osob požívajících mezinárodní ochrany a neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Pro relokaci nezletilých osob bez doprovodu jsou plánovány vyšší finanční pobídky.

Finanční potřeby jsou slučitelné se stávajícím víceletým finančním rámcem a také vyžadují použití zvláštních nástrojů, jak jsou definovány v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013³³.

5. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

Toto nařízení stanoví společný rámec, jehož cílem je uznat, že problém nelegálních vstupů migrantů do Unie by neměly přebírat pouze jednotlivé členské státy, ale Unie jako celek. Nařízení přispívá ke komplexnímu přístupu tím, že podporuje integrovanou tvorbu politik v rámci své oblasti působnosti.

Návrh zachovává vazbu mezi příslušností v oblasti azylu a dodržováním povinností členských států chránit vnější hranice, s přihlédnutím k mezinárodním závazkům při provádění pátracích a záchranných operací a s určitými výjimkami, jež mají ochraňovat rodinný život a nejlepší zájem dítěte. Stávající kritéria pro určení příslušnosti jsou v zásadě zachována, ale navrhuje se cílené změny, zejména s cílem posílit celistvost rodiny rozšířením definice rodinného příslušníka, vyjasněním odpovědnosti členského státu po pátracích a záchranných operacích a zavedením nového kritéria týkajícího se získání diplomů o vzdělání.

Hlavní prováděné změny mají na jedné straně zlepšit účinnost systému, zejména posílením příslušnosti určitého členského státu k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, poté co byla tato příslušnost stanovena. Na druhé straně tyto změny slouží k omezení neoprávněného pohybu, především zrušením určitých pravidel pro zánik nebo přesun příslušnosti mezi členskými státy.

Systém je doplněn novým přístupem k solidaritě založeným na rámci, který umožňuje posouzení situace v členských státech a v EU v reálném čase. Kromě toho jsou stanovena procesní pravidla pro usnadnění relokace a patronátu nad návraty jako prostředku solidarity.

5.1 Stanovení společného rámce založeného na komplexním přístupu k řízení migrace

Za účelem provádění společného rámce stanoví návrh řadu zásad, jimiž by se mělo řídit provádění řízení migrace, včetně potřeby integrované tvorby politik a zajištění zásady solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti. Je stanovena struktura řízení, v jejímž rámci budou mít členské státy zavedeny vnitrostátní strategie týkající se provádění tohoto rámce, včetně plánování pro případ nepředvídané události, aby se zabránilo vzniku migračních tlaků, a také monitorování základních práv.

³³ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020, Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884.

Tyto strategie přispějí k nové evropské strategii pro provádění různých prvků zahrnujících komplexní přístup a stanoví strategický přístup k řízení migrace na úrovni Unie, který umožní výhled do budoucna, pokud jde o rizika a příležitosti spojené s řízením migrace a o to, jak je nejlépe řešit. Komise každoročně zveřejní zprávu o řízení migrace, která bude obsahovat krátkodobý výhled vývoje situace v oblasti migrace a umožní včasnou reakci na měnící se trendy v oblasti migrace a reakce na výsledky monitorovacího rámce. Tento rámec bude doplněn systémem pravidelného monitorování migrační situace prostřednictvím zpráv o situaci, které bude podávat Komise. Tato činnost bude podpořena úkony v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, zejména v rámci monitorování a podávání zpráv, které jsou v něm stanoveny.

5.2 Mechanismus solidarity

- **Solidární opatření, která budou členské státy povinny zajistit v situacích migračního tlaku**

Zavádí se nový mechanismus, který je schopen zajistit solidaritu, jež bude schopna řešit migrační tlak. Mechanismus solidarity je koncipován flexibilně, aby mohl být použit v situacích s různými migračními toky a realitou. Solidární příspěvky, které budou členské státy povinny poskytovat, budou buď ve formě relokace, nebo patronátu nad návraty a je rovněž možná přispět na opatření, která posílí kapacitu členských států v oblasti azylu, přijímání a navrácení a ve vnějším rozměru. Členské státy budou povinny přispívat prostřednictvím podílu vypočteného na základě distribučního klíče založeného z 50 % na HDP a z 50 % na počtu obyvatel. Podíl členského státu, který využívá pomoci, se zahrne do distribučního klíče, aby bylo zajištěno, že všechny členské státy uplatní zásadu spravedlivého rozdělení odpovědnosti.

Relokace

Navrhovaný rozsah relokace zahrnuje žadatele o mezinárodní ochranu, kteří nejsou předmětem řízení na hranicích podle nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o azylovém řízení*]. Veškeré smysluplné vazby mezi osobou, která má být přemístěna, a přemísťujícím členským státem jsou zabudovány jako procedurální prvek. V případě migračního tlaku budou relokace zahrnovat rovněž osoby požívající mezinárodní ochrany po dobu až tří let od udělení mezinárodní ochrany těmto osobám.

Patronát nad návraty

Navrhované nařízení zahrnuje možnost, aby se členské státy rozhodly, že poskytnou svůj solidární příspěvek formou patronátu nad návraty. V rámci patronátu nad návraty se členský stát zavazuje podporovat členský stát, který je vystaven migračnímu tlaku, prováděním nezbytných činností k navrácení jednotlivě identifikovaných neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí z území členského státu využívajícího povinné solidární opatření, a to v úzké koordinaci. Za tímto účelem by členský stát poskytující patronát například poskytoval poradenství ohledně navrácení a opětovného začlenění neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, pomáhal by dobrovolnému návratu a opětovnému začlenění nelegálních migrantů prostřednictvím jejich programu a zdrojů, vedl nebo by podporoval politický dialog se třetími zeměmi s cílem usnadnit zpětné přebírání nelegálních migrantů přítomných v členském státě, který využívá pomoci, a zajistit vydání platného cestovního dokladu. Pokud se však toto úsilí po osmi měsících ukáže jako

neúspěšné, členský stát poskytující patronát dotčené osoby přemístí a bude pokračovat ve svém úsilí o jejich navrácení v souladu se směrnicí 2008/115/ES o navrácení³⁴.

Činnosti, na něž se vztahuje patronát nad návraty, doplňují činnosti prováděné Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a zahrnují zejména činnosti, které agentura nemůže provádět na základě svého mandátu (např. nabízení diplomatické podpory přijímajícímu členskému státu ve vztazích se třetími zeměmi). Pokud členské státy uvedou, že budou provádět patronát nad návraty, uvedou rovněž státní příslušnost třetích zemí, pro které jsou ochotny návraty podporovat: cílem je zajistit, aby byl patronát využíván k navrácení státních příslušníků třetích zemí, pro něž mohou dotčené členské státy zajistit přidanou hodnotu.

- **Solidární opatření po vylodění při pátracích a záchranných operacích**

Výroční zpráva o řízení migrace bude obsahovat krátkodobé prognózy týkající se všech tras vylodění v návaznosti na tyto operace a solidární reakci, která by byla nutná k tomu, aby se přispělo k plnění potřeb členských států vylodění, pokud jde o relokační žadatelů, kteří nejsou účastníky řízení na hranicích, nebo kapacitních potřeb dotčených členských států. Zpráva rovněž uvede podíl požadovaných solidárních opatření pro každý členský stát a celkový počet státních příslušníků třetích zemí, na něž se solidární opatření vztahují. Ostatní členské státy poté informují, jaký druh solidárního opatření hodlají přijmout buď prostřednictvím relokace žadatelů, nebo opatřeními v oblasti posilování kapacit nebo vnějšího rozměru.

Jsou-li příspěvky členských států dostatečné, přijme Komise prováděcí akt, kterým se vytvoří rezervoár solidarity s cílem poskytnout podporu při řešení problémů, jimž čelí členský stát, kde se osoby vylodí.

Pokud z informací členských států vyplývá, že potřeby uvedené ve zprávě o řízení migrace by nebyly splněny, přijme Komise prováděcí akt, který stanoví podíly jednotlivých členských států podle distribučního klíče pro relokaci. Pokud členské státy uvedly, že mají v úmyslu přijmout opatření v oblasti kapacity nebo vnějšího rozměru, stanoví Komise opatření v prováděcím aktu. Pokud však údaje členských států o přijetí opatření v oblasti kapacity nebo vnějšího rozměru představují více než 30 % požadovaného počtu osob, které mají být relovány, Komise zajistí, aby členské státy musely přispět na relokaci polovinou svého podílu. V takových případech se mohou členské státy rovněž rozhodnout, že přispějí prostřednictvím patronátu nad návraty.

V průběhu roku, jak dochází k vylodění, využije Komise fond a připraví seznamy k rozdělení osob, které mají být přemístěny do přispívajících členských států, z každého vylodění nebo skupiny vylodění. Pokud hrozí, že rezervoáry solidarity nebudou v důsledku rostoucího počtu vyloděvacích dostatečné, Komise prováděcí akt změní a stanoví dodatečný objem plánovaných opatření pro relokaci pro členský stát nebo členské státy, z nichž bude mít prospěch, přičemž tato částka by měla být omezena na 50 % částky stanovené v prováděcích aktech. Kromě toho, pokud hrozí, že se členský stát vylodění dostane pod migrační tlak, může být jeho rezervní rezervoár solidarity využit pro účely rychlého přemístění osob, dokud nebude přijat prováděcí akt předpokládaný pro případ tlaku. K tomuto účelu mohou být rovněž použity rezervoáry jiných členských států, kde probíhá vylodění, pokud to neohrozí fungování jejich rezervoáru.

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

Pokud bude ve zprávě o řízení migrace zjištěno, že se členské státy potýkají se zvláštními problémy v důsledku toho, že jsou na jejich území přítomni státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou zranitelnými žadateli o mezinárodní ochranu, bez ohledu na to, jak překročili vnější hranice, může být rezervoár solidarity rovněž využit pro účely rychlého přemístění těchto osob.

Povinná solidarita v situacích migračního tlaku

Posouzení migračního tlaku a solidární reakce

Pokud členský stát informoval Komisi o tom, že je vystaven migračnímu tlaku, který zahrnuje i riziko tlaku v důsledku velkého počtu příchozích osob včetně případů, kdy tyto příchody pocházejí z pátracích a záchranných operací, provede Komise posouzení situace s přihlédnutím ke konkrétní situaci v daném členském státě, a to na základě řady kritérií a dostupných informací, včetně informací shromážděných v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Pokud z posouzení vyplývá, že je členský stát vystaven migračnímu tlaku, určí se v něm celkové potřeby členského státu a uvedou vhodná opatření potřebná k řešení situace a všechny ostatní členské státy přispějí prostřednictvím opatření týkajících se relokace nebo patronátu nad návraty nebo kombinací těchto opatření. Pokud členský stát sám využívá pomoci, není povinen přispívat na solidaritu. Členské státy uvedou druh příspěvků, které poskytnou, v plánech solidární reakce, které jsou zasílány Komisi.

Kromě toho, pokud zpráva o migračním tlaku naznačuje potřebu dalších solidárních opatření zaměřených na posílení kapacity v oblasti azylu, přijímání nebo navracení nebo opatření v oblasti vnějšího rozměru s cílem řešit migrační toky, mohou přispívající členské státy taková opatření uvést ve svých plánech solidární reakce namísto relokace nebo patronátu nad návraty. Tato opatření by mohla mít různou podobu, od pomoci při zavádění posílených přijímacích kapacit, včetně infrastruktury nebo jiných systémů, s cílem zlepšit podmínky přijímání žadatelů o azyl. To by mohlo zahrnovat i financování zaměřené na řešení situace v oblasti azylu a migrace v konkrétní třetí zemi, která vytváří konkrétní migrační toky do členského státu. V oblasti navracení by tato opatření mohla zahrnovat například finanční nebo jinou pomoc zaměřenou na infrastrukturu a zařízení, jež mohou být nezbytná ke zlepšení vymáhání navracení nebo poskytnutí materiálních či dopravních prostředků pro provádění operací. Pokud Komise usoudí, že jsou přiměřené podílu členského státu a jsou v souladu s cíli stanovenými v Azylovém a migračním fondu, budou tyto příspěvky upřesněny v prováděcím aktu.

Pokud však údaje členských států o přijetí opatření v oblasti kapacity nebo vnějšího rozměru představují více než 30 % požadovaného počtu osob, které mají být relokovány nebo se na ně vztahuje patronát nad návraty, Komise zajistí, aby členské státy musely na tato opatření přispět polovinou svého podílu.

Členský stát může rovněž požádat o snížení svého podílu, pokud může prokázat, že za posledních pět let byl odpovědný za více než dvojnásobek průměru EU na obyvatele u žádostí o mezinárodní ochranu, a může požádat o odpočet 10 % svého podílu. Odpočet pak bude poměrně rozdělen mezi ostatní členské státy.

Prováděcí akty Komise týkající se solidárních opatření

Do dvou týdnů od předložení plánů solidární reakce přijme Komise prováděcí akt, v němž stanoví solidární opatření, která mají členské státy přijmout ve prospěch členských států vystavených migračnímu tlaku.

Prováděcí akt stanoví celkový počet osob, které mají být relokovány nebo na které se vztahuje patronát nad návraty, s přihlédnutím ke kapacitě a potřebám členského státu, který využívá pomoci v oblasti azylu a navrácení, zjištěným v posouzení, a stanoví podíl každého členského státu na základě distribučního klíče upraveného v souladu s žádostmi členských států, které prokázaly, že mají nárok na odpočet. Akt stanoví také opatření v oblasti budování kapacit, operativní podpory nebo opatření v rámci vnějšího rozměru, která přispívající členský stát přijal místo relokace a patronátu nad návraty.

Prováděcí akt se přijme v souladu s článkem 8 nařízení (EU) č. 182/2011, podle něhož je Komise v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech z důvodu migračního tlaku ve zvýhodněných členských státech zmocněna přijímat okamžitě použitelné prováděcí akty, které zůstávají v platnosti po dobu nepřesahující jeden rok.

- **Obecná ustanovení o solidaritě**

Fórum solidarity

V situacích migračního tlaku, kdy solidární příspěvky uvedené členskými státy v plánech solidární reakce neodpovídají potřebám zjištěným v posouzení migračních tlaků, svolá Komise fórum solidarity, které členským státům poskytne příležitost upravit kategorii jejich příspěvků v jejich plánech solidární reakce.

Pokud předpokládané solidární příspěvky nepostačují k zajištění účinného fungování solidární podpory pro vylovení, k němuž došlo v návaznosti na pátrací a záchranné operace, svolá Komise fórum solidarity dříve, než přijme dodatečný prováděcí akt stanovený v uvedeném článku.

Jiné formy solidarity

Členský stát může kdykoli požádat jiné členské státy o dobrovolnou solidární podporu. Každý členský stát může dobrovolně přispívat ve prospěch tohoto členského státu, a to i prostřednictvím relokace žadatelů o mezinárodní ochranu, na něž se vztahuje řízení na hranicích v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [*nařízením o azylovém řízení*], nebo relokace neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Kromě toho mohou členské státy učinit dobrovolné příspěvky zaměřené na posílení kapacity členských států v oblasti azylu, přijímání a navrácení a ve vnějším rozměru. Členské státy, které přispěly nebo plánují přispět solidárními opatřeními, informují Komisi předložením plánu solidární podpory, který je přílohou tohoto návrhu. Pokud tyto dobrovolné příspěvky odpovídají opatřením stanoveným v prováděcím aktu o migračním tlaku, výše příspěvků členských států se odečte od podílu uvedeného v prováděcím aktu.

Řízení o relokaci

Navrhované nařízení stanoví postupy, které je třeba dodržet před relokací a po ní, a povinnosti členského státu, který využívá pomoci, i členského státu relokace. Povinnosti členského státu, který využívá pomoci, zahrnují povinnost identifikovat a registrovat dotčené osoby za účelem relokace a povinnost zajistit, aby dotčená osoba nepředstavovala nebezpečí pro národní bezpečnost ani pro veřejný pořádek. Pokud členský stát, který využívá pomoci, dospěje k závěru, že dotčená osoba takové bezpečnostní riziko představuje, nebude tato osoba přemístěna. Pokud je osoba, která má být přemístěna, žadatelem, musí členský stát, který využívá pomoci, rovněž primárně posoudit, zda nemůže být sám určen jako příslušný členský stát podle kritérií sloučení rodiny nebo pobytu/víza před zahájením relokačního řízení, neboť

tyto osoby by měly silnou vazbu na přijímající členský stát a neměly by být relokovány jinam. Povinnosti členského státu relokace zahrnují povinnost relokovat osobu, která nepředstavuje nebezpečí pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, a pokud je tato osoba žadatelem, provést postup pro určení příslušného členského státu, pokud tak nebylo učiněno ve členském státě, který využívá pomoci. Pokud je daná osoba osobou požívající mezinárodní ochrany, musí členský stát relokace automaticky přiznat příslušný status udělený členským státem, který využívá pomoci, aby se zajistilo, že si tato osoba zachová svůj status a odpovídající práva, i když bude relokována do jiného členského státu.

Postup patronátu nad návraty

Členský stát, který se zaváže poskytovat patronát nad návraty, musí spolupracovat a úzce koordinovat své kroky s členským státem, který využívá pomoci, s cílem určit konkrétní podpůrná opatření, která jsou nezbytná pro navrácení jednotlivě identifikovaných neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí z území členského státu, který využívá pomoci. Na základě výsledku koordinace mezi dotčenými členskými státy by členský stát poskytující patronát přijal nezbytná opatření zaměřená na usnadnění a úspěšné ukončení řízení o navrácení, například poskytováním podpory pro asistovaný dobrovolný návrat a opětovné začlenění, vedením nebo podporou politického dialogu s konkrétními třetími zeměmi, zajištěním identifikace a vydávání platných cestovních dokladů nebo organizováním praktických opatření pro návratové operace, jako jsou charterové nebo pravidelné lety. V této fázi však zůstává členský stát, který pomoci využívá, odpovědný za provádění řízení o navrácení (např. vydání rozhodnutí o navrácení, odvolání) ve vztahu k dotčeným osobám a použije směrnici o navrácení.

Členské státy poskytující patronát by podpůrná opatření prováděly během předem stanoveného období, které je stanoveno na osm měsíců. Tato lhůta by začala plynout ode dne, kdy Komise přijme prováděcí akt o solidaritě v situacích migračního tlaku. Pokud se na státní příslušníky třetích zemí, na které by se vztahoval patronát nad návraty, v okamžiku přijetí prováděcího aktu ještě nevztahuje rozhodnutí o navrácení, počítá se lhůta od okamžiku vydání rozhodnutí o navrácení, nebo v případě, že osoby neúspěšně požádaly o azyl a následně obdržely rozhodnutí o navrácení, od okamžiku, kdy státní příslušníci třetích zemí již nemají právo setrvat a není jim umožněno dále setrvat.

Pokud by přes společné úsilí dotčených členských států nebylo navrácení úspěšně provedeno, byli by státní příslušníci třetích zemí po uplynutí osmiměsíčního období přemístěni na území členského státu poskytujícího patronát. Za tímto účelem by se obdobně použil postup popsany v předchozím oddíle.

- **Finanční podpora**

Návrh stanoví finanční pobídky k relokaci. Na každou přemístěnou osobu bude poskytnut finanční příspěvek ve výši 10 000 EUR (i v případě následného patronátu nad návratem, pokud návrat nebyl úspěšný). Pokud je relokována nezletilá osoba bez doprovodu, finanční příspěvek bude činit 12 000 EUR. Kromě toho bude poskytnut finanční příspěvek ve výši 500 EUR na pokrytí nákladů souvisejících s relokací osob a s postupy stanovenými v tomto nařízení.

- **Změny jiných právních nástrojů**

Návrh obsahuje změnu nařízení (EU) XXX/XXX [o *Azylovém a migračním fondu*] s cílem zavést finanční ustanovení na podporu tohoto navrhovaného nařízení.

Návrh rovněž obsahuje změnu směrnice 2003/109/ES (směrnice o dlouhodobém pobytu). Pro osoby, které potřebují ochranu, bude vyhlídka na získání právního postavení dlouhodobě

pobývajícího rezidenta v kratší době důležitou pomocí k usnadnění úplné a rychlé integrace osob požívajících mezinárodní ochrany v členském státě bydliště. Osoby požívající mezinárodní ochrany by měly mít možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě, který jim poskytl mezinárodní ochranu, po třech letech oprávněného a nepřetržitého pobytu v daném členském státě, přičemž je třeba zajistit, aby se na osoby požívající mezinárodní ochrany vztahovaly stejné podmínky jako na ostatní státní příslušníky třetích zemí, aby mohly získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

5.3 Zjednodušení postupu pro určení příslušnosti a zlepšení jeho účinnosti

K zajištění toho, aby řízení o určení příslušnosti k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu řádně a udržitelně fungovalo, splňovalo cíl zajistit rychlý přístup k přezkumnému postupu a k ochraně osob, které ochranu potřebují, a odrazovalo od neoprávněného pohybu, se navrhuje několik zlepšení systému, konkrétně:

- Žadatel je povinen podat žádost v členském státě prvního neoprávněného vstupu nebo, v případě oprávněného pobytu, v daném členském státě, jak bylo navrženo v roce 2016. Poté je žadatel povinen být přítomen v daném členském státě během řízení o určení a v příslušném členském státě po jeho určení. Cílem je zajistit řádné řízení toků, usnadnit určení příslušného členského státu, a tím i rychlejší přístup k řízení o udělení mezinárodní ochrany, a zabránit neoprávněnému pohybu. Touto změnou se vyjasňuje, že žadatel nemá právo si vybrat, ve kterém členském státě žádost podá, ani zvolit si, který členský stát má být k posouzení žádosti příslušný. V případě nedodržení této povinnosti má žadatel materiální nároky při přijetí pouze ve státě, v němž je povinen být přítomen.
- Osoby, kterým byla poskytnuta okamžitá ochrana podle nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o řešení krizových situací a případů vyšší moci v oblasti azylu a migrace*], jsou zahrnuty do definice žadatele, aby se zajistilo, že i když jejich žádosti nejsou vyřízeny (jsou pozastaveny), členský stát, který udělil tento status ochrany, není zproštěn povinnosti určit členský stát příslušný k posouzení žádosti a dodržovat kritéria a mechanismy stanovené v tomto nařízení. Pokud je za příslušný členský stát určen jiný členský stát, měla by být bezprostřední ochrana ukončena v okamžiku přemístění. Pokud by se dotčené osoby přestěhovaly do jiných členských států a požádaly tam o mezinárodní ochranu, byl by příslušný členský stát rovněž povinen je přijmout zpět v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení.
- Jak bylo navrženo v roce 2016, před uplatněním kritérií pro určení příslušného členského státu ukládá nařízení členským státům povinnost zajistit, aby osoba před provedením přemístění nepředstavovala nebezpečí pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu. Tato povinnost se vztahuje na všechny osoby, na něž se vztahují postupy stanovené v nařízení, i když tato osoba nebyla prověřena nebo z jakéhokoli jiného důvodu neprošla bezpečnostní kontrolou. Je na prvním členském státě, ve kterém byla žádost zaregistrována, aby posoudil, zda existují oprávněné důvody považovat žadatele před uplatněním kritérií příslušnosti za nebezpečí pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu. Pokud z posouzení vyplyne, že žadatel bezpečnostní riziko představuje, stává se příslušným členským státem tento členský stát. V situaci, kdy dotčená osoba představuje bezpečnostní riziko poté, co již byla stanovena odpovědnost, může k předání dojít za předpokladu, že je dodrženo zvláštní ustanovení odkazující na výměnu informací souvisejících s bezpečností.
- Požadavek na spolupráci žadatelů je posílen s cílem zajistit, aby orgány měly k dispozici veškeré informace potřebné k určení příslušného členského státu a toho, zda

žadatel splňuje podmínky pro přiznání mezinárodní ochrany, a aby se zabránilo obcházení pravidel, zejména skrývání se. Nařízení stanoví pro žadatele přiměřené povinnosti, pokud jde o včasné poskytnutí veškerých údajů a informací důležitých pro určení příslušného členského státu a rovněž o spolupráci s příslušnými orgány členských států. Také výslovně uvádí, že žadatelé jsou povinni být přítomni a k dispozici orgánům daného členského státu a respektovat rozhodnutí o přemístění. Nesplnění právních závazků stanovených v nařízení bude mít pro žadatele přiměřené procesní důsledky, jako je nepřihlídnutí k informacím, které byly bezdůvodně předloženy pozdě.

- Nařízení rozšiřuje rozsah informací, které musí být žadatelům poskytnuty. Osobní pohovor má za cíl usnadnit řízení o určení příslušného členského státu tím, že pomáhá získat všechny nezbytné informace. Nemělo by však vést k pozdržení řízení, pokud se žadatel skrývá nebo pokud již byl poskytnut dostatek informací.
- Pravidlo, podle kterého se kritéria určují na základě stavu v době, kdy byla žádost poprvé registrována v členském státě, platí pro všechna kritéria, včetně kritérií týkajících se rodinných příslušníků a nezletilých osob. Jednoznačná mezní lhůta pro poskytnutí relevantních informací umožní rychlé posouzení a rozhodnutí.
- Nařízení zachovává rozšířenou definici rodinných příslušníků navrženou v roce 2016 dvěma způsoby: zahrnuje 1) sourozence žadatele a 2) zahrnuje rodinné vztahy vzniklé po opuštění země původu, ale před příchodem na území daného členského státu. Sourozenci jsou vymezenou, avšak důležitou kategorií, kde je poměrně snadné prokázat a ověřit rodinný vztah, a proto je možnost zneužití nízká. Rozšíření o rodiny, které vznikly během tranzitu, odráží nedávné migrační jevy, jako je delší pobyt mimo zemi původu před příchodem do EU, včetně uprchlických táborů. Cílem tohoto cíleného rozšíření definice rodiny je zajistit smysluplnou vazbu mezi dotčenou osobou a příslušným členským státem, a to rovněž s přihlídnutím k širším důsledkům pro dotčené rodiny; očekává se tedy, že toto rozšíření rovněž sníží riziko neoprávněného pohybu nebo skrývání se v případě osob, na něž se vztahují rozšířená pravidla.
- Pravidla týkající se důkazů nezbytných pro stanovení příslušnosti jsou pružnější, zejména s cílem usnadnit účinné slučování rodin. Pravidla objasňují, že formální důkaz, jako jsou originály listinných důkazů a testování DNA, by neměl být nezbytný v případech, kdy jsou nepřímé důkazy soudržné, ověřitelné a dostatečně podrobné pro stanovení příslušnosti.
- Ke zjednodušení a posílení kritérií příslušnosti stanovených v člancích 19, 21 a 22 byla navržena řada změn. Aby se zvýšila stabilita systému, byla v článku 19 objasněna kritéria příslušnosti, pokud jde o víza a povolení k pobytu, a jejich uplatňování bylo prodlouženo na tři roky. Stejně tak v článku 21 o neoprávněném vstupu bylo ustanovení o zániku příslušnosti po uplynutí 12 měsíců od neoprávněného vstupu prodlouženo na tři roky a ustanovení týkající se neoprávněného pobytu bylo vypuštěno, neboť se z důvodu obtížného poskytnutí nezbytných důkazů ukázalo být v praxi obtížně použitelné. Pokud jde o kritérium vstupu s osvobozením od vízové povinnosti, zrušuje se výjimka týkající se následných vstupů do členského státu, ve kterém platilo osvobození od vízové povinnosti, v souladu s přístupem, že zpravidla by měl být příslušný členský stát prvního vstupu, a za účelem předcházení neoprávněnému pohybu po vstupu.
- Kromě toho se doplňuje nové kritérium týkající se držení diplomu nebo kvalifikace vydané vzdělávací institucí sídlící v členském státě, aby bylo zajištěno, že žadatelova žádost bude posouzena v členském státě, v němž má smysluplné vazby. Tento diplom nebo kvalifikace by měly představovat přinejmenším středoškolské vzdělání odpovídající úrovni 2 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání provozované

vzdělávací institucí nebo vysokoškolskou institucí definovanými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801³⁵, v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí členských států.

- Nařízení stanoví kratší lhůty pro jednotlivé kroky řízení, aby se zrychlil postup pro určení příslušnosti a žadatelé měli rychlejší přístup k azylovému řízení. To se týká lhůt pro podání žádosti o převzetí a odpovědi na tuto žádost (s výjimkou nezletilých osob bez doprovodu), lhůt pro oznámení o převzetí a pro rozhodnutí o přemístění.
- Uplynutí lhůt povede pouze k přesunu příslušnosti mezi členskými státy pouze v některých případech. Takové přesuny zřejmě vedly k obcházení předpisů a ztěžování řízení. Byla tudíž zrušena pravidla vedoucí k přesunu příslušnosti v případě, že lhůta pro zaslání oznámení o přijetí zpět uplynula, jakož i pravidla vedoucí k zániku nebo přesunu příslušnosti v důsledku chování žadatele. Pokud žadatel utíká z členského státu, aby se vyhnul přemístění do příslušného členského státu, bude moci přemísťující členský stát využít zbývající dobu šestiměsíční lhůty k provedení přemístění od okamžiku, kdy bude žadatel orgánům znovu k dispozici.
- Jak bylo navrženo v roce 2016, žádosti o přijetí zpět byly převedeny na pouhá oznámení o přijetí zpět vzhledem k tomu, že příslušný členský stát bude zřejmý ze shody v systému Eurodac. Vyrozuměný členský stát bude mít nyní možnost rychle vznést proti oznámení námitku z důvodu, že platí omezená pravidla pro přesun příslušnosti a její ukončení, tj. pokud jiný členský stát danou osobu nepřemístil včas do příslušného členského státu, použil diskreční ustanovení nebo dotyčná osoba opustila území členských států v souladu s rozhodnutím o navrácení. To bude důležitým nástrojem pro řešení problému neoprávněného pohybu vzhledem k tomu, že v současnosti je počet žádostí o přijetí zpět vyšší než počet žádostí o převzetí.
- Byla doplněna povinnost příslušného členského státu přijmout zpět osobu požívající mezinárodní ochrany nebo znovuusídlenou osobu, která podala žádost nebo která neoprávněně pobývá v jiném členském státě. Tato povinnost poskytne členským státům nezbytný právní nástroj k vymáhání přemístění zpět, jež je důležité pro omezení neoprávněného pohybu.
- Pravidla týkající se opravných prostředků byla upravena tak, aby se odvolací řízení podstatně zrychlilo a harmonizovalo. Kromě toho, že vyjasňuje práva žadatele požádat o odkladný účinek rozhodnutí o přemístění během odvolání nebo přezkumu, návrh stanoví konkrétní, krátkou lhůtu, v níž mohou soudy takové rozhodnutí přijmout.
- Dohodovací řízení jako mechanismus řešení sporů, které nebylo od zakotvení do Dublinské úmluvy v roce 1990 (i když v mírně odlišné podobě) formálně použito, se mění tak, aby bylo více funkční a usnadnilo se jeho používání.
- Cíle stávajícího mechanismu včasného varování a připravenosti převezme nová Agentura Evropské unie pro azyl, jak je uvedeno zejména v kapitole 5 (o monitorování a hodnocení) a v kapitole 6 (o operativní a technické pomoci) návrhu na zřízení Agentury Evropské unie pro azyl. Zrušení tohoto mechanismu navrženého v roce 2016 bylo proto v tomto nařízení zachováno.
- Zřizuje se síť příslušných jednotek, jejíž činnost podpoří Agentura Evropské unie pro azyl a jež má pomoci zlepšit praktickou spolupráci a sdílení informací o všech záležitostech souvisejících s uplatňováním tohoto nařízení, včetně vytváření praktických nástrojů a pokynů.

³⁵

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair, Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21.

- Pokud jde o nezletilé osoby bez doprovodu, návrh vyjasňuje, že příslušný bude členský stát, ve kterém nezletilá osoba podala první žádost o mezinárodní ochranu, ledaže by se prokázalo, že to není v nejlepším zájmu nezletilého. Toto pravidlo umožní rychle určit příslušný členský stát, a tudíž této zranitelné skupině žadatelů umožní rychlý přístup k řízení, rovněž díky navrhovanému zkrácení lhůt.
- Ustanovení týkající se záruk pro nezletilé osoby bez doprovodu je upraveno tak, aby posouzení nejlepšního zájmu bylo operativnější. Před přemístěním nezletilé osoby bez doprovodu do jiného členského státu by tudíž měl přemísťující členský stát zajistit, že tento členský stát neprodleně podnikne nezbytná opatření podle nařízení o azylovém řízení a směrnice o podmínkách přijímání. Stanoví se dále, že před jakýmkoli rozhodnutím o přemístění nezletilé osoby bez doprovodu musí pracovníci s potřebnou kvalifikací urychleně provést posouzení jejího nejlepšního zájmu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o řízení azylu a migrace a o změně směrnice Rady 2003/109/ES a navrhovaného nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu]**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. e) a čl. 79 odst. 2 písm. a), b) a c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³⁶,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³⁷,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vytvořením prostoru svobody, bezpečnosti a práva by Unie měla zajistit, že na vnitřních hranicích neprobíhá kontrola osob, a rozvíjet společnou politiku v oblasti azylu, přistěhovalectví a řízení vnějších hranic Unie, která je založena na solidaritě mezi členskými státy a je spravedlivá vůči státním příslušníkům třetích zemí.
- (2) Proto je nutný komplexní přístup s cílem posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy a propojit politiku v oblasti řízení azylu a migrace, a to i pokud jde o vztahy s příslušnými třetími zeměmi, přičemž je třeba uznat, že účinnost tohoto přístupu závisí na společném a integrovaném řešení všech složek.
- (3) Toto nařízení by mělo k tomuto komplexnímu přístupu přispět stanovením společného rámce pro činnost Unie a členských států v oblasti politik řízení azylu a migrace, a to rozvedením zásady solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti v souladu s článkem 80 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Členské státy by proto měly přijmout veškerá nezbytná opatření, mimo jiné s cílem poskytnout potřebným osobám přístup k mezinárodní ochraně a odpovídajícím podmínkám přijetí, umožnit účinné uplatňování pravidel týkajících se určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, navracet neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, předcházet nelegální migraci

³⁶ Úř. věst. C , , s. .

³⁷ Úř. věst. C , , s. .

a neoprávněnému pohybu mezi státy a poskytovat podporu jiným členským státům v podobě solidárních příspěvků jakožto jejich příspěvku ke komplexnímu přístupu.

- (4) Společný rámec by měl propojit řízení společného evropského azylového systému a řízení migrační politiky. Cílem migrační politiky by mělo být zajištění účinného řízení migračních toků, spravedlivého zacházení se státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech a předcházení nelegální migraci a převaděčství migrantů a posílení opatření pro boj proti těmto jevům.
- (5) Společný rámec je nezbytný k účinnému řešení rostoucího počtu smíšených příchodů osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a osob, které ji nepotřebují, neboť problém nelegálního příjezdu migrantů do Unie by neměl být záležitostí pouze jednotlivých členských států, ale Unie jako celku. Aby bylo zajištěno, že členské státy budou mít k dispozici nezbytné nástroje k účinnému zvládnutí tohoto problému, který se týká i jiných osob než žadatelů o mezinárodní ochranu, měli by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat i nelegální migranti. Oblast působnosti tohoto nařízení by měla rovněž zahrnovat osoby požívající mezinárodní ochrany, znovusídlené nebo přijaté osoby, jakož i osoby, jimž byla poskytnuta okamžitá ochrana.
- (6) Za účelem zohlednění přístupu mezirezortní spolupráce a zajištění soudržnosti a účinnosti činností a opatření přijatých Uníí a jejími členskými státy jednajících v rámci jejich příslušných pravomocí je zapotřebí integrovaná tvorba politik v oblasti řízení azylu a migrace, včetně jejich vnitřních i vnějších složek, což je součástí komplexního přístupu.
- (7) Členské státy by měly disponovat dostatečnými lidskými a finančními zdroji a infrastrukturou pro účinné provádění politik v oblasti řízení azylu a migrace a měly by zajistit vhodnou koordinaci mezi svými příslušnými orgány i s vnitrostátními orgány ostatních členských států.
- (8) Komise by měla v rámci strategického přístupu přijmout evropskou strategii řízení azylu a migrace týkající se provádění politik v oblasti řízení azylu a migrace. Strategie by měla být založena na příslušných zprávách a analýzách vypracovaných agenturami Unie a na vnitrostátních strategiích členských států.
- (9) Vnitrostátní strategie členských států by měly zahrnovat informace o plánování pro případ nepředvídané události a o provádění zásad integrované tvorby politik a solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti podle tohoto nařízení a právních závazků, které z něj vyplývají na vnitrostátní úrovni.
- (10) Aby se zajistilo zavedení účinného systému monitorování s cílem zajistit uplatňování *acquis* v oblasti azylu, měly by být v těchto strategiích rovněž zohledněny výsledky monitorování prováděného Agenturou Evropské unie pro azyl a agenturou Frontex, hodnocení prováděného v souladu s nařízením Rady č. 1053/2013, jakož i výsledky monitorování prováděného v souladu s článkem 7 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o prověřování].
- (11) Vzhledem k tomu, že je důležité zajistit, aby byla Unie připravena a schopna se přizpůsobit vývoji a rozvoji situace v oblasti řízení azylu a migrace, měla by Komise každoročně přijmout zprávu o řízení migrace, v níž uvede pravděpodobný vývoj situace v oblasti migrace a připravenost Unie a členských států reagovat na tuto situaci a přizpůsobit se jí. Zpráva by měla rovněž obsahovat výsledky zpráv o monitorování, které jsou stanoveny ve vnitrostátních strategiích, a měla by navrhnout zlepšení tam, kde jsou patrné nedostatky.

- (12) Aby se zajistilo zavedení nezbytných nástrojů na pomoc členským státům při řešení problémů, které mohou vzniknout v důsledku toho, že jsou na jejich území přítomni státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou zranitelnými žadateli o mezinárodní ochranu, bez ohledu na to, jak překročili vnější hranice, měla by zpráva rovněž uvádět, zda se dané členské státy s takovými problémy potýkají. Tyto členské státy by rovněž měly mít možnost využívat „solidárního rezervoáru“ pro relokaci zranitelných osob.
- (13) K účinnému provádění společného rámce a zjišťování nedostatků, řešení problémů a předcházení vzniku migračního tlaku by Komise měla monitorovat situaci v oblasti migrace a pravidelně o ní podávat zprávy.
- (14) Účinná návratová politika je základním prvkem dobře fungujícího systému Unie pro řízení azylu a migrace, přičemž osoby, které nemají právo pobývat na území Unie, by se měly navrátit. Vzhledem k tomu, že významný podíl žádostí o mezinárodní ochranu lze považovat za nepodložený, je nezbytné účinnost návratové politiky posílit. Zvýšení účinnosti navrácení a snížení rozdílů mezi azylovým řízením a řízením o navrácení by snížilo tlak na azylový systém, usnadnilo by uplatňování pravidel pro určení členského státu příslušného k posuzování těchto žádostí a přispělo by k účinnému přístupu potřebných osob k mezinárodní ochraně.
- (15) Pro posílení spolupráce se třetími zeměmi v oblasti navrácení a zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí je nezbytné vytvořit nový mechanismus, který bude zahrnovat všechny příslušné politiky a nástroje EU, s cílem zlepšit koordinaci různých opatření v různých jiných oblastech politiky než migrace, které mohou Unie a členské státy za tímto účelem přijmout. Tento mechanismus by měl vycházet z analýzy provedené v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 810/2019³⁸ nebo z jakýchkoli jiných dostupných informací a měl by zohledňovat celkové vztahy Unie s danou třetí zemí. Tento mechanismus by měl rovněž sloužit k podpoře používání patronátu nad návraty.
- (16) Aby se zajistilo spravedlivé rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy a vyváženost jejich úsilí, měl by být vytvořen účinný mechanismus solidarity, který zajistí, aby žadatelé měli rychlý přístup k řízení o udělení mezinárodní ochrany. Tento mechanismus by měl stanovit různé druhy solidárních opatření a měl by být pružný a schopný přizpůsobit se vyvíjející se povaze migračních výzev, kterým určitý členský stát čelí.
- (17) Vzhledem k potřebě zajistit hladké fungování mechanismu solidarity zavedeného tímto nařízením by Komise měla zřídit a svolat fórum solidarity složené ze zástupců všech členských států.
- (18) Vzhledem ke zvláštní povaze vylodění, k nimž dochází v souvislosti s pátracími a záchrannými operacemi prováděnými členskými státy nebo soukromými organizacemi, ať už pod vedením členských států nebo samostatně v souvislosti s migrací, by toto nařízení mělo stanovit zvláštní postup vztahující se na osoby vyloděné v návaznosti na tyto operace bez ohledu na to, zda dochází k migračnímu tlaku.
- (19) Vzhledem k opakující se povaze vylodění při pátracích a záchranných operacích na různých migračních trasách by výroční zpráva o řízení migrace měla obsahovat krátkodobé prognózy vylodění předpokládaných při těchto operacích a stanovit

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

solidární reakci, která by byla nezbytná k tomu, aby se přispělo k plnění potřeb členských států, kde se osoby vylodí. Komise by měla přijmout prováděcí akt, kterým se vytvoří soubor solidárních opatření (dále jen „rezervoár solidarity“) s cílem pomoci členskému státu vylodění řešit problémy s tímto vyloděním spojené. Tato opatření by měla zahrnovat relokaci žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří nejsou účastníky řízení na hranicích, nebo opatření v oblasti posilování kapacit v oblasti azylu, přijímání a navracení či operativní podpory nebo opatření vnějšího rozměru.

- (20) Aby bylo možné včas reagovat na konkrétní situaci po vylodění při pátracích a záchranných operacích, měla by Komise za pomoci agentur Unie usnadnit rychlou relokaci způsobilých žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří nejsou účastníky řízení na hranicích. Za koordinace Komise by Agentura Evropské unie pro azyl a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž měly vypracovat seznam způsobilých osob, které mají být relokovány, s uvedením rozdělení těchto osob mezi přispívající členské státy.
- (21) Vyloděné osoby by měly být přiměřeným způsobem rozděleny mezi členské státy.
- (22) Celkový příspěvek každého členského státu do rezervoáru solidarity by měl být určen na základě informací od členských států o tom, jakými opatřeními chtějí přispět. Pokud příspěvky členských států nepostačují k zajištění udržitelné solidární reakce, měla by být Komise zmocněna přijmout prováděcí akt, který stanoví celkový počet státních příslušníků třetích zemí, na něž se má relokace vztahovat, a podíl tohoto počtu pro každý členský stát vypočtený podle distribučního klíče založeného na počtu obyvatel a HDP každého členského státu. Pokud by z informací od členských států o opatřeních, která hodlají přijmout v oblasti kapacity nebo vnějšího rozměru, vyplývalo, že dojde k deficitu přesahujícímu 30 % celkového počtu relokací uvedeného ve zprávě o řízení migrace, měla by mít Komise možnost upravit příspěvky těchto členských států, které by pak měly přispět polovinou svého podílu určeného podle distribučního klíče buď formou relokací, nebo pokud tak státy uvedou, patronátem nad návraty.
- (23) Aby bylo zajištěno, že budou kdykoli k dispozici podpůrná opatření k řešení konkrétní situace vylodění při pátracích a záchranných operacích, kdy počet vyloděných osob po pátrací a záchranné operaci dosáhl pro jeden nebo více členských států, které využívají pomoci, 80 % rezervoárů solidarity, měla by Komise přijmout pozměněné prováděcí akty, které zvýší celkový počet příspěvků o 50 %.
- (24) Mechanismus solidarity by měl rovněž řešit situace migračního tlaku, zejména v těch členských státech, které jsou nebo by mohly být migračnímu tlaku vystaveny z důvodu své zeměpisné polohy. Komise by proto měla přijmout zprávu, v níž určí, zda je členský stát migračnímu tlaku vystaven, a stanoví opatření, která by tento členský stát mohla podpořit při řešení situace migračního tlaku.
- (25) Při posuzování toho, zda je členský stát vystaven migračnímu tlaku, by Komise měla na základě širokého kvalitativního posouzení zohlednit širokou škálu faktorů, včetně počtu žadatelů o azyl, neoprávněných překročení hranic, vydaných a vykonaných rozhodnutí o navracení a vztahů s příslušnými třetími zeměmi. Solidární reakce by měla být koncipována případ od případu, aby byla přizpůsobena potřebám daného členského státu.
- (26) Relokovány by měly být pouze osoby, u nichž je větší pravděpodobnost, že budou mít právo pobývat v Unii. Působnost relokace žadatelů o mezinárodní ochranu by proto

měla být omezena na osoby, na něž se nevztahuje řízení na hranicích stanovené v nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení].

- (27) Mechanismus solidarity by měl zahrnovat opatření na podporu spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy a vyváženosti jejich úsilí, a to i v oblasti navrácení. Prostřednictvím patronátů nad návraty by se měl členský stát zavázat, že podpoří členský stát, který je vystaven migračnímu tlaku, při provádění nezbytných činností k navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, přičemž je třeba mít na paměti, že členský stát, který využívá pomoci, zůstává odpovědný za provádění návratu po dobu, kdy se dané osoby nacházejí na jeho území. Pokud by byly tyto úkony po uplynutí lhůty osmi měsíců neúspěšné, měly by členské státy poskytující patronát tyto osoby přemístit v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení a uplatnit směrnici 2008/115/ES; je-li to relevantní, mohou členské státy uznat rozhodnutí o navrácení vydané členským státem, který využívá pomoci, na základě směrnice Rady 2001/40³⁹. Patronát nad návraty by měl být součástí společného systému EU pro navrácení, včetně operativní podpory poskytované prostřednictvím Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a uplatňování koordinačního mechanismu na podporu účinné spolupráce se třetími zeměmi v oblasti navrácení a zpětného přebírání osob.
- (28) Členské státy by měly oznámit druh solidárních příspěvků, které učiní, dokončením plánu solidární reakce. Pokud členské státy využívají pomoci samy, neměly by být povinny poskytovat solidární příspěvky jiným členským státům. Zároveň by členský stát, který v předchozích letech čelil značné migrační zátěži z důvodu vysokého počtu žádostí o mezinárodní ochranu, měl mít možnost požádat o snížení svého podílu na solidárním příspěvku členským státům, které jsou vystaveny migračnímu tlaku, pokud takový příspěvek spočívá v relokaci nebo patronátu nad návraty. Toto snížení by mělo být úměrně rozděleno mezi ostatní členské státy, které uvedená opatření přijímají.
- (29) Pokud se podle zprávy o řízení migrace zjistí, že členský stát, který je vystaven migračnímu tlaku, má potřeby v oblasti kapacitních opatření v oblasti azylu, přijímání a navrácení nebo vnějšího rozměru, měly by mít přispívající členské státy možnost přispět k plnění těchto potřeb namísto relokace nebo patronátu nad návraty. Aby bylo zajištěno, že tyto příspěvky budou úměrné podílu přispívajícího členského státu, měla by mít Komise možnost tyto příspěvky prováděcím aktem zvýšit nebo snížit. Pokud by z informací od členských států o opatřeních, která hodlají přijmout v oblasti kapacity nebo vnějšího rozměru, vyplývalo, že dojde k deficitu přesahujícímu 30 % požadovaného počtu osob, které mají být relokovány nebo na které se vztahuje patronát nad návraty, měla by mít Komise možnost upravit příspěvky těchto členských států tak, aby bylo zajištěno, že přispějí polovinou svého podílu na relokaci nebo patronátu nad návraty.
- (30) K zajištění komplexní a účinné solidární reakce a v zájmu přehlednosti pro členské státy, které mechanismus využívají, by Komise měla přijmout prováděcí akt upřesňující příspěvky jednotlivých členských států. Tyto příspěvky by měly vždy vycházet z druhu příspěvků, který dotčený členský stát uvedl v plánu solidární reakce, s výjimkou případů, kdy je členský stát nepředložil. V takových případech by opatření stanovená prováděcím aktem pro dotčený členský stát měla určit Komise.

³⁹ Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34.

- (31) Při uplatňování mechanismu solidarity by měl být použit distribuční klíč založený na počtu obyvatel a velikosti ekonomiky členských států, který umožní určit celkový příspěvek každého členského státu.
- (32) Členský stát by měl mít možnost dobrovolně přijmout z vlastního podnětu nebo na žádost jiného členského státu jiná solidární opatření s cílem pomoci mu při řešení migrační situace nebo při předcházení migračnímu tlaku. Tyto příspěvky by měly zahrnovat opatření zaměřená na posílení kapacity členského státu, který je vystaven tlaku, nebo na reakci na migrační trendy prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi. Tato solidární opatření by navíc měla zahrnovat relokaci státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje řízení na hranicích, jakož i neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Pokud členské státy poskytují dobrovolné příspěvky ve formě relokace nebo patronátu nad návraty, měly by být tyto příspěvky zohledněny v prováděcím aktu stanoveném s ohledem na situace migračního tlaku, aby byla podpořena dobrovolná solidarita.
- (33) Společný evropský azylový systém (CEAS) je postupně budován jako společný prostor ochrany založený na úplném uplatňování a začlenění Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“), tak aby žádná osoba nebyla vrácena zpět tam, kde by byla vystavena pronásledování, tj. na zásadě nenavracení. V tomto ohledu, a aniž jsou dotčena kritéria příslušnosti ve smyslu tohoto nařízení, jsou členské státy, které respektují zásadu nenavracení, pokládány za bezpečné země pro státní příslušníky třetích zemí.
- (34) Je vhodné, aby do společného evropského azylového systému byla začleněna jasná a proveditelná metoda pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu⁴⁰. Uvedená metoda by měla být založena na objektivních a spravedlivých kritériích jak pro členské státy, tak pro dotčené osoby. Mělo by být zejména možné urychleně určit příslušný členský stát tak, aby byl zaručen účinný přístup k řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany a aby nebyl ohrožen cíl urychleného vyřízení žádostí o mezinárodní ochranu.
- (35) Toto nařízení by mělo vycházet ze zásad, na nichž je založeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013⁴¹, a současně rozvíjet zásadu solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti jako součást společného rámce. Nový mechanismus solidarity by proto měl umožnit posílení připravenosti členských států na řízení migrace, řešení situací, kdy členské státy čelí migračnímu tlaku, a usnadnění pravidelné solidární podpory mezi členskými státy.
- (36) Toto nařízení by se mělo vztahovat na žadatele o doplňkovou ochranu a na osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, aby bylo zajištěno rovné zacházení se všemi žadateli a osobami požívajícími mezinárodní ochrany a soulad se stávajícím *acquis* Unie v oblasti azylu, zejména s nařízením (EU) XXX/XXX [kvalifikační nařízení].
- (37) Osoby, kterým byla poskytnuta okamžitá ochrana podle nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti azylu a migrace], by měly být i nadále považovány za žadatele o mezinárodní ochranu s ohledem na jejich

⁴⁰ Jak stanovila Evropská rada na svém zvláštním zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999.

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31.

podanou (pozastavenou) žádost o mezinárodní ochranu ve smyslu nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení]. Jako takové by měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení a měly by být považovány za žadatele pro účely uplatnění kritérií a postupů pro určení členského státu příslušného k posuzování jejich žádostí o mezinárodní ochranu nebo řízení o relokaci, jak je stanoveno v tomto nařízení.

- (38) S cílem omezit neoprávněný pohyb a zajistit, aby členské státy měly nezbytné nástroje k zajištění přemístění osob požívajících mezinárodní ochrany, které vstoupily na území jiného členského státu, než je příslušný členský stát, aniž by splňovaly podmínky pobytu v tomto jiném členském státě, do příslušného členského státu, a k zajištění účinné solidarity mezi členskými státy, by se toto nařízení mělo vztahovat rovněž na osoby požívající mezinárodní ochrany. Obdobně by se toto nařízení mělo vztahovat na osoby znovuusídlené nebo přijaté členským státem v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o rámci Unie pro znovuusídlování] nebo osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana nebo humanitární status v rámci vnitrostátního programu znovuusídlování.
- (39) Vzhledem k tomu, že je důležité usnadnit plnou integraci osob požívajících mezinárodní ochrany v členském státě bydliště, by měla být zároveň stanovena možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta po kratší lhůtě. Osoby požívající mezinárodní ochrany by měly mít možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta v tom členském státě, který jim poskytl mezinárodní ochranu, po třech letech oprávněného a nepřetržitého pobytu v daném členském státě. Pokud jde o další podmínky pro získání tohoto právního postavení, osoby požívající mezinárodní ochrany by měly splňovat stejné podmínky jako ostatní státní příslušníci třetích zemí. Směrnice Rady 2003/109/ES⁴² by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (40) Z důvodů účinnosti a právní jistoty je nezbytné, aby nařízení vycházelo ze zásady, že příslušnost je určena pouze jednou, ledaže dotyčná osoba opustila území členských států v souladu s rozhodnutím o navrácení nebo rozhodnutím o vyhoštění.
- (41) Na postup určení příslušného členského státu podle tohoto nařízení by se měla použít směrnice Evropského parlamentu a Rady XXX/XXX/EU [směrnice o podmínkách přijímání]⁴³, s výhradou omezení týkajících se uplatňování uvedené směrnice.
- (42) Dále by se mělo použít nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení]⁴⁴, aniž by byla dotčena ustanovení týkající se procesních záruk upravených tímto nařízením, s výhradou omezení při uplatňování uvedeného nařízení.
- (43) V souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte z roku 1989 a s Listinou základních práv Evropské unie by členské státy měly mít při uplatňování tohoto nařízení na mysli především nejlepší zájem dítěte. Při posuzování toho, co je v nejlepším zájmu dítěte, by členské státy měly zejména náležitě zohledňovat blaho a sociální vývoj nezletilé osoby, její bezpečnost a ochranu, názory úměrně jejímu věku a vyspělosti, jakož i její původní prostředí. Dále by měly být stanoveny určité procesní záruky pro nezletilé osoby bez doprovodu vzhledem k jejich mimořádné zranitelnosti.

⁴² Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty, Úř. věst. L 016, 23.1.2004, s. 44.

⁴³ Směrnice XXX/XXX/EU (úplné znění).

⁴⁴ Nařízení XXX/XXX/EU (úplné znění).

- (44) V souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a s Listinou základních práv Evropské unie by členské státy měly mít při uplatňování tohoto nařízení na mysli především respektování rodinného života.
- (45) Aby se zabránilo přesunu osob, které představují bezpečnostní riziko, mezi členskými státy, je nezbytné zajistit, aby členský stát, v němž je žádost poprvé registrována, nepoužil kritéria příslušnosti nebo aby členský stát, který pomoc využívá, neuplatnil řízení o relokaci, existují-li oprávněné důvody považovat dotyčnou osobu za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek.
- (46) Společné vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu členů jedné rodiny jediným členským státem by mělo umožnit, aby byly žádosti posouzeny důkladně, aby byla ve vztahu k těmto členům přijata vzájemně si odpovídající rozhodnutí a aby nedocházelo k rozdělení členů jedné rodiny.
- (47) Do definice člena rodiny podle tohoto nařízení by měli být zahrnuti sourozenci žadatele. Sloučení sourozenců má obzvláštní význam pro zlepšení šancí na integraci žadatelů, a tím pro omezení jejich neoprávněného pohybu. Rozsah definice člena rodiny by měl rovněž odrážet realitu současných migračních trendů, kdy žadatelé často přijedou na území členských států po delší době strávené tranzitem. Tato definice by proto měla zahrnovat rodiny vzniklé mimo zemi původu, ale dříve, než přišly na území daného členského státu. Toto omezené a cílené rozšíření definice by mělo omezit motivaci pro některé neoprávněné pohyby žadatelů o azyl v rámci EU.
- (48) Za účelem zajištění úplného dodržování zásady zachování celistvosti rodiny a zásady respektování nejlepšího zájmu dítěte by měla být závazným kritériem pro určení příslušnosti existence vztahu závislosti mezi žadatelem a jeho nebo jejím dítětem, sourozencem nebo rodičem, z důvodu těhotenství nebo mateřství žadatelky, z důvodu zdravotního stavu nebo vysokého věku. Pokud je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, závazným kritériem příslušnosti by se měla stát také přítomnost rodinného příslušníka nebo příbuzného na území jiného členského státu, který se o něj může postarat. V zájmu odrazování od neoprávněného pohybu nezletilých osob bez doprovodu, který není v jejich nejlepším zájmu, není-li přítomen žádný rodinný příslušník nebo příbuzný, měl by být příslušný ten členský stát, kde byla žádost o mezinárodní ochranu nezletilé osoby bez doprovodu poprvé registrována, není-li prokázáno, že by to nebylo v nejlepším zájmu nezletilého. Před přemístěním nezletilé osoby bez doprovodu do jiného členského státu by měl přemísťující členský stát zajistit, že tento členský stát podnikne veškerá nezbytná a náležitá opatření pro zajištění přiměřené ochrany dítěte, a zejména co nejrychlejší jmenování zástupce či zástupců, kteří mají zajistit dodržování všech práv, na která má dítě nárok. Před jakýmkoli rozhodnutím o přemístění nezletilé osoby bez doprovodu by měli pracovníci s potřebnou kvalifikací a odbornými znalostmi provést posouzení jejího nejlepšího zájmu.
- (49) Pravidla týkající se dokazování by měla umožnit rychlejší slučování rodin než doposud. Je proto nezbytné vyjasnit, že formální důkazy, jako jsou originály písemných dokladů a testování DNA, by neměly být nezbytné v případech, kdy jsou nepřímé důkazy soudržné, ověřitelné a dostatečně podrobné pro určení příslušnosti k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.
- (50) Pokud jsou osoby držiteli diplomu nebo jiné kvalifikace, měl by být k posouzení jejich žádosti příslušný členský stát, v němž byl diplom vydán. Tím by se zajistilo rychlé posouzení žádosti v členském státě, s nímž má žadatel na základě takového diplomu smysluplné vazby.

- (51) Vzhledem k tomu, že členský stát by měl zůstat příslušný pro osobu, která neoprávněně vstoupila na jeho území, je rovněž nezbytné zahrnout situaci, kdy tato osoba vstoupí na území po pátrací a záchranné operaci. Měla by být stanovena výjimka z tohoto kritéria příslušnosti pro situaci, kdy členský stát relokoval osoby, které překročily vnější hranici jiného členského státu nedovoleným způsobem nebo po pátrací a záchranné operaci. V takové situaci by měl být příslušný členský stát relokace, pokud dotyčná osoba požádá o mezinárodní ochranu.
- (52) Kterýkoli členský stát by měl mít možnost odchýlit se od kritérií příslušnosti, zejména z humanitárních důvodů a z důvodu solidarity, aby bylo možné sloučit dohromady rodinné příslušníky, příbuzné nebo jiné členy rodiny a posoudit žádost o mezinárodní ochranu, která byla registrována v tomto nebo jiném členském státě, i když pro toto posouzení není příslušný podle závazných kritérií stanovených tímto nařízením.
- (53) Aby bylo zajištěno respektování tohoto nařízení a odstraněny překážky pro jeho účinné uplatňování, zejména aby se zabránilo skrývání se a neoprávněnému pohybu mezi členskými státy, je nutné v rámci tohoto postupu stanovit jasné povinnosti, které musí žadatelé splňovat, a řádně a včas je o nich informovat. Porušení těchto právních závazků by mělo mít pro žadatele odpovídající a přiměřené procesní důsledky, jakož i odpovídající a přiměřené důsledky, pokud jde o podmínky jeho přijetí. V souladu s Listinou základních práv Evropské unie by měl členský stát, v němž se tento žadatel nachází, v každém případě zajistit, aby byly neprodleně uspokojeny materiální potřeby této osoby.
- (54) Aby se omezila možnost, že chování žadatelů povede k zániku nebo přenesení příslušnosti na jiný členský stát, měla by být zrušena pravidla umožňující zánik nebo přenesení příslušnosti v případě, že během posuzování žádosti osoba opustí území členských států na dobu nejméně tří měsíců nebo se skrývá po dobu delší než osmáct měsíců, aby se vyhnula přemístění do příslušného členského státu. Přesun příslušnosti v případě, že oznamující členský stát nedodržel lhůtu pro zaslání oznámení o přijetí zpět, by měl být rovněž zrušen, aby se zabránilo obcházení pravidel a ztěžování řízení. Aby byly osoby dále pobízeny k dodržování pravidel a podávání žádosti v prvním členském státě vstupu, a tím se omezil neoprávněný pohyb a zvýšila celkovou účinnost společného evropského azylového systému, měla by být prodloužena lhůta, po níž příslušnost prvního členského státu končí v situacích, kdy osoba vstoupila do členského státu neoprávněně, aniž by požádala o azyl a následně podala žádost v jiném členském státě, který by se stal příslušným.
- (55) S žadatelem by měl být veden osobní pohovor, aby mohl být snadněji určen členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu s výjimkou případů, kdy se žadatel skrývá, kdy se bez oprávněných důvodů nedostavil k pohovoru, nebo kdy poskytl informace, které jsou dostačující pro určení příslušného členského státu. Jakmile je žádost o mezinárodní ochranu zaregistrována, měl by být žadatel informován zejména o uplatňování tohoto nařízení, o skutečnosti, že rozhodnutí o členském státě příslušném k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu je založeno na objektivních kritériích, o jeho právech a o povinnostech podle tohoto nařízení a o důsledcích jejich nedodržení.
- (56) Měly by být stanoveny právní záruky a právo na účinný opravný prostředek, pokud jde o rozhodnutí o přemístění dotyčné osoby do příslušného členského státu, aby byla zaručena účinná ochrana jejích práv v souladu zejména s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie. Pro zajištění souladu s mezinárodním právem by měl účinný opravný prostředek proti takovému rozhodnutí zahrnovat jak přezkum toho, jak

je uplatňováno toto nařízení, tak přezkum po právní i skutkové stránce v členském státě, do kterého je žadatel přemísťován. Rozsah účinného opravného prostředku by měl být omezen na posouzení, zda by mohla být porušena základní práva žadatele na respektování rodinného života či práva dítěte, případně zákaz nelidského a ponižujícího zacházení.

- (57) Ke hladkému uplatňování tohoto nařízení by členské státy měly ve všech případech určit příslušný členský stát v systému Eurodac poté, co ukončily řízení o určení příslušného členského státu, a to i v případech, kdy příslušnost vyplývá z nedodržení lhůt pro zaslání žádosti o převzetí nebo pro odpověď na žádosti o převzetí, provedení přemístění, jakož i v případech, kdy se členský stát, kde byla podána první žádost, stane příslušným nebo kdy není možné provést přemístění do primárního příslušného členského státu z důvodu systémových nedostatků vedoucích k riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení a kdy je následně určen jiný příslušný členský stát.
- (58) Aby se zajistilo rychlé určení příslušnosti, měly by být lhůty pro podání a odpověď na žádosti o převzetí, pro oznámení o přijetí zpět, jakož i pro podávání odvolání a rozhodování o nich zjednodušeny a zkráceny.
- (59) K zajištění žadatelů by mělo docházet v souladu se zásadou, že osoba by neměla být zajištěna pouze proto, že žádá o mezinárodní ochranu. Zajištění by mělo být co nejkratší a mělo by se řídit zásadami nezbytnosti a proporcionality, a proto by mělo být povoleno pouze jako krajní opatření. Zajištění žadatelů musí být v souladu zejména s článkem 31 Ženevské úmluvy. Řízení podle tohoto nařízení týkající se zajištěné osoby by měla probíhat přednostně a v co nejkratších lhůtách. Pokud jde o obecné záruky týkající se zajištění a případně podmínek zajištění, členské státy by měly uplatňovat ustanovení směrnice XXX/XXX/EU [*směrnice o podmínkách přijímání*] rovněž na osoby zajištěné na základě tohoto nařízení.
- (60) Nedostatky nebo zhroucení azylových systémů, jež jsou často zhoršovány mimořádnými tlaky, které jsou na ně vyvíjeny, nebo k nimž tyto tlaky přispívají, mohou narušit řádné fungování systému zavedeného tímto nařízením, což by mohlo vést ke vzniku rizika porušování práv žadatelů stanovených v *acquis* Unie v oblasti azylu a Listině základních práv Evropské unie, jiných mezinárodních lidských práv a práv uprchlíků.
- (61) V souladu s nařízením Komise (ES) č. 1560/2003⁴⁵ je možné provést dobrovolné přemístění do příslušného členského státu za účelem posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, a to prostřednictvím kontrolovaného vycestování nebo s doprovodem. Členské státy by měly poskytováním vhodných informací dotyčné osobě dobrovolná přemístění podporovat a měly by zajistit, aby se kontrolované vycestování nebo přemístění s doprovodem provádělo humánně, v souladu se základními právy, při respektování lidské důstojnosti, jakož i v nejlepším zájmu dítěte a s ohledem na vývoj příslušné judikatury týkající se zejména přemístění z humanitárních důvodů.
- (62) K zajištění jasného a účinného řízení o relokaci by měla být stanovena zvláštní pravidla pro členský stát, který využívá pomoci, a pro přispívající členský stát. Pravidla a záruky týkající se přemísťování stanovené v tomto nařízení by se měly

⁴⁵ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3.

vztahovat na přemísťování za účelem relokace s výjimkou případů, kdy pro takový postup nejsou relevantní.

- (63) Členské státy, které provádějí relokaci jako solidární opatření, by měly být podpořeny poskytnutím finanční podpory z rozpočtu Unie. K motivování členských států, aby upřednostnily relokaci nezletilých osob bez doprovodu, by měl být poskytován vyšší motivační příspěvek.
- (64) Uplatňování tohoto nařízení může být usnadněno a jeho účinnost může být zvýšena dvoustrannými dohodami mezi členskými státy za účelem zdokonalení komunikace mezi příslušnými útvary, zkrácení lhůt pro řízení nebo zjednodušení vyřizování žádostí o převzetí nebo oznámení o přijetí zpět nebo zavedení postupů pro provádění přemísťování.
- (65) Měla by být zajištěna návaznost mezi systémem určení členského státu příslušného k posuzování žádosti podle nařízení (EU) č. 604/2013 a systémem podle tohoto nařízení. Podobně by měl být zajištěn soulad mezi tímto nařízením a nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodac].
- (66) Měla by být zřízena síť příslušných orgánů členských států, jejíž činnost podpoří Agentura Evropské unie pro azyl, tak aby se zlepšila praktická spolupráce a sdílení informací o všech záležitostech souvisejících s uplatňováním tohoto nařízení, včetně vytváření praktických nástrojů a pokynů.
- (67) Provozování systému Eurodac zřízeného nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodac] by mělo usnadnit uplatňování tohoto nařízení.
- (68) Fungování Vízového informačního systému zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008⁴⁶, a zejména uplatňování článků 21 a 22 uvedeného nařízení, by mělo usnadnit uplatňování tohoto nařízení.
- (69) Pokud jde o zacházení s osobami, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou členské státy vázány svými povinnostmi podle nástrojů mezinárodního práva, včetně příslušné judikatury Evropského soudu pro lidská práva.
- (70) Na zpracovávání osobních údajů členskými státy podle tohoto nařízení se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁴⁷. Členské státy by měly provést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistily a mohly prokázat, že zpracování údajů probíhá v souladu s uvedeným nařízením a s ustanoveními vymezujícími příslušné požadavky v tomto nařízení. Tato opatření by měla zejména zajistit ochranu osobních údajů zpracovávaných podle tohoto nařízení, a zejména zabránit protiprávnímu či neoprávněnému přístupu ke zpracovávaným osobním údajům nebo jejich zveřejnění, pozměnění či ztrátě. Příslušný orgán nebo orgány dozoru každého členského státu by měly sledovat zákonnost zpracování osobních údajů dotčenými orgány, včetně jejich předávání orgánům příslušným pro provádění bezpečnostních kontrol.

⁴⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy, Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

- (71) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁴⁸.
- (72) Přezkumný postup by se měl použít pro přijetí standardního formuláře pro výměnu příslušných informací o nezletilé osobě bez doprovodu; pro stanovení jednotných podmínek pro konzultace a výměnu informací o nezletilých a závislých osobách; pro stanovení jednotných podmínek pro vypracování a předkládání žádostí o převzetí a oznámení o přijetí zpět; pro vytvoření a pravidelný přezkum dvou seznamů uvádějících přímé a nepřímé důkazy týkající se žádosti o převzetí; pro přijímání vzoru propustky (tzv. *laissez passer*); pro stanovení jednotných podmínek pro konzultace a výměnu informací o přemístěních; pro přijímání standardního formuláře pro předávání údajů před přemístěním; pro přijímání vzoru obecného zdravotního osvědčení; pro stanovení jednotných podmínek a praktických opatření pro předávání informací o zdravotním stavu před přemístěním a pro přijímání pravidel týkajících se zavedení bezpečných prostředků elektronické komunikace pro zasílání žádostí.
- (73) Komise by měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech, které jsou důsledkem migračního tlaku v některém členském státě.
- (74) Za účelem stanovení doplňkových pravidel by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o zjišťování totožnosti rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu; o kritéria, na jejichž základě se stanoví, zda existují prokázané rodinné vazby; o kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost příbuzného postarat se o nezletilou osobu bez doprovodu, včetně případů, kdy se rodinní příslušníci, sourozenci či příbuzní nezletilé osoby bez doprovodu zdržují ve více než jednom členském státě; o prvky, na jejichž základě se posoudí vztah závislosti; o kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost dotčené osoby postarat se o závislou osobu a o prvky, jež je třeba zohlednit za účelem posouzení dlouhodobé neschopnosti vycestovat. Při výkonu svých pravomocí přijímat akty v přenesené pravomoci nesmí Komise překročit působnost nejlepšího zájmu dítěte stanovenou v tomto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. V zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (75) V nařízení (EU) č. 604/2013 je třeba provést řadu podstatných změn. V zájmu jasnosti by uvedené nařízení mělo být zrušeno.
- (76) Účinné monitorování uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jeho pravidelné hodnocení.
- (77) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady, které jsou uznány zejména v Listině základních práv Evropské unie. Tímto nařízením by zejména mělo být zajištěno plné dodržování práva na azyl, jak je zaručeno v článku 18 Listiny, a práv

⁴⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

uznaných v člancích 1, 4, 7, 24 a 47 Listiny. Toto nařízení by proto mělo být uplatňováno odpovídajícím způsobem.

- (78) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení kritérií a postupů pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států a vytvoření mechanismu solidarity na podporu členských států při řešení situace migračního tlaku, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (79) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že části III, V a VII tohoto nařízení představují změny ve smyslu článku 3 Dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v Dánsku nebo jiném členském státě Evropské unie a o systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy⁴⁹, musí Dánsko Komisi oznámit své rozhodnutí o tom, zda obsah těchto změn provede, či nikoli, v době přijímání změn nebo do 30 dní po jejich přijetí.
- (80) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

NEBO

- (81) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.]
- (82) Pokud jde o Island a Norsko, části III, V a VII tohoto nařízení představují nové právní předpisy v oblasti, na kterou se vztahuje předmět přílohy Dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou a Norským královstvím o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo na Islandu nebo v Norsku⁵⁰.
- (83) Pokud jde o Švýcarsko, části III, V a VII tohoto nařízení představují akty nebo opatření, kterými se mění nebo rozvíjí ustanovení článku 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku⁵¹.
- (84) Pokud jde o Lichtenštejnsko, části III, V a VII tohoto nařízení představují akty nebo opatření, kterými se mění nebo rozvíjí ustanovení článku 1 Dohody mezi Evropským

⁴⁹ Úř. věst. L 66, 8.3.2006, s. 38.

⁵⁰ Úř. věst. L 93, 3.4.2001 s. 40.

⁵¹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 5.

společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku, na něž odkazuje článek 3 Protokolu mezi Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku⁵²,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Cíl a předmět

V souladu se zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti a s cílem posílit vzájemnou důvěru toto nařízení:

- a) stanoví společný rámec pro řízení azylu a migrace v Unii;
- b) zavádí mechanismus solidarity;
- c) stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy a která není osobou požívající práva na volný pohyb podle práva Unie ve smyslu čl. 2 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399⁵³;
- b) „žádostí o mezinárodní ochranu“ nebo „žádostí“ žádost o ochranu členským státem učiněná státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, u nichž lze předpokládat, že usilují o získání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany;
- c) „žadatelem“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří podali žádost o mezinárodní ochranu, o níž nebylo přijato rozhodnutí, nebo o níž bylo přijato rozhodnutí, proti němuž byl nebo stále může být v dotčeném členském státě podán opravný prostředek, bez ohledu na to, zda má žadatel právo setrvat nebo je mu umožněno setrvat v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [*nařízením o azylovém řízení*]; rozumí se též osoba, které byla poskytnuta okamžitá ochrana

⁵² Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 37.

⁵³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1.

podle nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti azylu a migrace];

- d) „posouzením žádosti o mezinárodní ochranu“ posouzení přípustnosti nebo podstaty žádosti o mezinárodní ochranu v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení] a nařízením (EU) XXX/XXX [kvalifikační nařízení], s výjimkou řízení o určení členského státu příslušného podle tohoto nařízení;
- e) „zpětvzetím žádosti o mezinárodní ochranu“ výslovné nebo implicitní zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení];
- f) „osobou požívající mezinárodní ochrany“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, jimž byla poskytnuta mezinárodní ochrana ve smyslu čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) XXX/XXX [kvalifikační nařízení];
- g) „rodinným příslušníkem“ následující členové rodiny žadatele nacházející se na území některého členského státu, pokud daná rodina existovala již před tím, než žadatel nebo daný rodinný příslušník přišel na území členských států:
 - i) manžel či manželka žadatele nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, se kterým/kterou žije v trvalém vztahu, pokud se na nesezdané páry v právu nebo praxi dotčeného členského státu hledí podle jeho právních předpisů o státních příslušnících třetí země jako na páry sezdané;
 - ii) nezletilé děti párů uvedených v prvním bodě nebo žadatele, pokud jsou nesezdané, a bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;
 - iii) je-li žadatelem nesezdaná nezletilá osoba, její otec, matka nebo jiná dospělá osoba, která je za ni zodpovědná podle práva nebo praxe členského státu, na jehož území se dospělá osoba nachází;
 - iv) je-li osoba požívající mezinárodní ochrany nezletilá a nesezdaná, otec, matka nebo jiná dospělá osoba, která je za ni zodpovědná podle práva nebo praxe členského státu, na jehož území se osoba požívající mezinárodní ochrany nachází;
 - v) sourozenec či sourozenci žadatele;
- h) „příbuzným“ žadatelova dospělá teta nebo žadatelův dospělý strýc nebo prarodič, pokud se nachází na území některého členského státu, bez ohledu na to, zda se žadatel narodil jako manželské, nebo nemanželské dítě či zda byl žadatel osvojen ve smyslu vnitrostátního práva;
- i) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší osmnácti let;
- j) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba, jež vstupuje na území některého členského státu bez doprovodu dospělé osoby, která je za ni podle práva nebo podle praxe dotčeného členského státu zodpovědná, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči této dospělé osoby; rozumí se jí též nezletilá osoba, která je ponechána bez doprovodu po vstupu na území některého členského státu;
- k) „zástupcem“ osoba nebo organizace jmenovaná příslušnými orgány, aby pomáhala nezletilé osobě bez doprovodu a zastupovala ji v řízeních stanovených tímto nařízením, tak aby byl zajištěn nejlepší zájem dítěte a aby mohla v případě potřeby za nezletilou osobu bez doprovodu činit právní úkony;

- l) „povolením k pobytu“ povolení vydané orgány členského státu, které státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti opravňuje k pobytu na jeho území, včetně dokumentů, které dokládají oprávnění setrvat na území v rámci dočasné ochrany nebo dokud nepominou okolnosti bránící výkonu rozhodnutí o vyhoštění, s výjimkou víz a povolení k pobytu, které byly vystaveny v době nutné k určení příslušného členského státu ve smyslu tohoto nařízení nebo během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu či žádosti o povolení k pobytu;
- m) „vízem“ povolení nebo rozhodnutí členského státu požadované pro tranzit nebo vstup za účelem zamýšleného pobytu v daném členském státě nebo ve více členských státech, včetně:
- i) povolení nebo rozhodnutí vydaného v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie a požadovaného pro vstup za účelem zamýšleného pobytu v tomto členském státě delšího než 90 dnů;
 - ii) povolení nebo rozhodnutí vydaného v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie a požadovaného pro vstup za účelem průjezdu přes tento členský stát nebo zamýšleného pobytu v tomto členském státě nepřesahujícího 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů;
 - iii) povolení nebo rozhodnutí platného pro průjezd přes mezinárodní tranzitní prostory jednoho nebo více letišť členských států;
- n) „diplomem nebo kvalifikací“ diplom nebo kvalifikace, které jsou získány po nejméně tříměsíční době studia v uznaném státním nebo regionálním programu vzdělávání nebo odborné přípravy, který je přinejmenším rovnocenný úrovni 2 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání a je provozován vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí členských států;
- o) „vzdělávací institucí“ jakýkoli typ veřejné nebo soukromé vzdělávací instituce nebo instituce odborného vzdělávání usazené v členském státě a uznané tímto členským státem nebo považované za takovou v souladu s vnitrostátními právními předpisy, nebo instituce, jejíž studijní nebo odborné kurzy jsou uznány v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí;
- p) „skrýváním se“ úkon, kterým žadatel nezůstává k dispozici příslušným správním nebo soudním orgánům, například opuštění území členského státu bez povolení příslušných orgánů z důvodů, které žadatel může ovlivnit;
- q) „nebezpečím skrývání se“ existence specifických důvodů a okolností konkrétního případu, které jsou založeny na objektivních kritériích vymezených vnitrostátními právními předpisy, na jejichž základě je možné se v konkrétním případě domnívat, že žadatel, na kterého se vztahuje řízení o přemístění, se může skrývat;
- r) „členským státem, který využívá pomoci,“ členský stát využívající solidární opatření v situacích migračního tlaku nebo vylovení po pátracích a záchranných operacích, jak je stanoveno v části IV kapitolách I až III tohoto nařízení;
- s) „přispívajícím členským státem“ členský stát, který přispívá nebo je povinen přispívat na solidární opatření ve prospěch členského státu, který využívá pomoci, jak je stanoveno v části IV kapitolách I až III tohoto nařízení;
- t) „členským státem poskytujícím patronát“ členský stát, který se zavazuje k navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ve prospěch jiného členského státu a poskytuje patronát nad návraty podle článku 55 tohoto nařízení;

- u) „relokací“ přesun státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti z území členského státu, který využívá pomoci, na území přispívajícího členského státu;
- v) „pátracími a záchranými operacemi“ pátrací a záchrané operace uvedené v Mezinárodní úmluvě o pátrání a záchraně na moři z roku 1979 přijaté v Hamburku v Německu dne 27. dubna 1979;
- w) „migračním tlakem“ situace, kdy přichází vysoký počet státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti nebo existuje riziko jejich příchodu, i pokud je způsobena příchodem osob po pátracích a záchraných operacích, a která je důsledkem zeměpisné polohy členského státu a specifického vývoje ve třetích zemích vytvářejícího migrační pohyby, jež představují zátěž i pro dobře připravené azylové a přijímací systémy a vyžadují okamžitou akci;
- x) „znovuusídlenou nebo přijatou osobou“ osoba, která byla členským státem přijata podle nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o rámci Unie pro znovuusídlování] nebo v rámci vnitrostátního programu znovuusídlování mimo rámec uvedeného nařízení;
- y) „agenturou pro azyl“ Agentura Evropské unie pro azyl zřízená nařízením (EU) XXX/XXX [o Agentuře Evropské unie pro azyl];
- z) „rozhodnutím o navrácení“ správní nebo justiční rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES⁵⁴;
- aa) „neoprávněně pobývajícím státním příslušníkem třetí země“ státní příslušník třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky vstupu uvedené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399 nebo jiné podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v členském státě.

ČÁST II

SPOLEČNÝ RÁMEC PRO ŘÍZENÍ AZYLU A MIGRACE

Článek 3

Komplexní přístup k řízení azylu a migrace

Unie a členské státy přijímají opatření v oblasti řízení azylu a migrace na základě komplexního přístupu. Tento komplexní přístup se zabývá všemi migračními trasami, které ovlivňují řízení azylu a migrace, a skládá se z těchto složek:

- a) vzájemně prospěšného partnerství a úzké spolupráce s příslušnými třetími zeměmi, včetně spolupráce na legálních cestách pro státní příslušníky třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, a pro osoby jinak přijaté k legálnímu pobytu v členských státech, jež jsou zaměřeny na řešení základních příčin nelegální migrace, podporu partnerů, kteří poskytují útočiště velkému počtu migrantů a uprchlíků, kteří potřebují ochranu, na budování jejich kapacit v oblasti správy hranic, azylu

⁵⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

a migrace, předcházení nelegální migraci a převaděčství, boj proti nim a na posilování spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob;

- b) úzké spolupráce a vzájemného partnerství mezi orgány a institucemi Unie, členskými státy a mezinárodními organizacemi;
- c) plného provádění společné vízové politiky;
- d) účinného řízení nelegální migrace a předcházení nelegální migraci;
- e) účinné správy vnějších hranic Unie založené na evropské integrované správě hranic;
- f) plného dodržování povinností stanovených mezinárodním a evropským právem, pokud jde o osoby zachráněné na moři;
- g) přístupu k řízením pro udělování a odnímání mezinárodní ochrany na území Unie a přiznávání státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti právního postavení uprchlíků nebo osob požívajících doplňkové ochrany;
- h) určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu na základě sdílené odpovědnosti a pravidel a mechanismů solidarity;
- i) přístupu žadatelů k odpovídajícím podmínkám přijetí;
- j) účinného řízení navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí;
- k) účinných opatření k zajištění pobídek a podpory integrace osob požívajících mezinárodní ochrany v členských státech;
- l) opatření zaměřených na omezení a řešení faktorů umožňujících nelegální migraci do Unie a neoprávněný pobyt v Unii, včetně nelegálního zaměstnávání;
- m) plného nasazení a využívání operačních nástrojů zřízených na úrovni Unie, zejména Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, agentury pro azyl, agentury eu-LISA a Europolu, jakož i rozsáhlých informačních systémů Unie;
- n) plného provádění evropského rámce pro připravenost a řešení krizí.

Článek 4

Zásada integrované tvorby politik

1. Unie a členské státy zajistí soudržnost politik řízení azylu a migrace, včetně vnitřních i vnějších složek těchto politik.
2. Unie a členské státy jednající v rámci svých příslušných pravomocí odpovídají za provádění politik řízení azylu a migrace.
3. Členské státy s podporou agentur Unie zajistí, že budou schopny účinně provádět politiky v oblasti řízení azylu a migrace, přičemž zohlední komplexní přístup uvedený v článku 3, včetně nezbytných lidských a finančních zdrojů a infrastruktury.

Článek 5

Zásada solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti

1. Při plnění svých povinností dodržují členské státy zásadu solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti a zohledňují společný zájem na účinném fungování politik Unie v oblasti řízení azylu a migrace. Členské státy:

- a) vytvoří a udržují vnitrostátní systémy řízení azylu a migrace, které poskytují přístup k řízením o mezinárodní ochraně, poskytují tuto ochranu těm, kdo ji potřebují, a zajišťují návrat neoprávněně pobývajících osob;
 - b) v úzké spolupráci a v partnerství s příslušnými třetími zeměmi přijímají veškerá nezbytná a přiměřená opatření k omezení nelegální migrace na území členských států a k jejímu předcházení, a to i pokud jde o předcházení převaděčství migrantů a boj proti němu;
 - c) správně a rychle uplatňují pravidla pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a v případě potřeby provádějí přemístění do příslušného členského státu podle části III kapitol I až VI;
 - d) poskytují podporu jiným členským státům ve formě solidárních příspěvků na základě potřeb stanovených v části IV kapitolách I až III;
 - e) přijímají veškerá přiměřená a úměrná opatření k zabránění a nápravě neoprávněného pohybu mezi členskými státy.
2. Finanční a operativní podpora Unie pro plnění povinností se poskytuje v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu] a nařízením (EU) XXX/XXX [o Fondu pro integrovanou správu hranic].

Článek 6

Správa a monitorování migrační situace

1. Komise přijme evropskou strategii řízení azylu a migrace, která stanoví strategický přístup k řízení azylu a migrace na úrovni Unie a k provádění politik v oblasti řízení azylu a migrace v souladu se zásadami stanovenými v této části. Komise předá strategii Evropskému parlamentu a Radě.
2. Evropská strategie řízení azylu a migrace zohlední:
 - a) vnitrostátní strategie členských států uvedené v odstavci 3 tohoto článku;
 - b) informace shromážděné Komisí podle doporučení Komise XXX o mechanismu EU pro připravenost na migraci a pro řešení krizí (dále jen „plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize“); zprávy vydané na základě uvedeného rámce, jakož i činnosti sítě pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací;
 - c) příslušné zprávy a analýzy agentur Unie;
 - d) informace shromážděné v průběhu hodnocení prováděných v rámci schengenského hodnotícího a monitorovacího mechanismu v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 1053/2013⁵⁵.
3. Členské státy vypracují vnitrostátní strategie s cílem zajistit dostatečnou kapacitu pro zavedení účinného systému řízení azylu a migrace v souladu se zásadami stanovenými v této části. Tyto strategie zahrnují plánování pro případ nepředvídané události na vnitrostátní úrovni s přihlédnutím k plánování pro případ nepředvídané

⁵⁵ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu, Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27.

události podle nařízení (EU) XXX/XXX [o Agentuře Evropské unie pro azyl], nařízení (EU) 2019/1896⁵⁶ (Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž) a směrnici XXX/XXX/EU [směrnice o podmínkách přijímání] a ke zprávám Komise vydaným v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Tyto vnitrostátní strategie obsahují informace o tom, jak členský stát provádí zásady stanovené v této části a právní závazky, které z nich vyplývají na vnitrostátní úrovni. Zohledňují další příslušné strategie a stávající podpůrná opatření, zejména podle nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu] a nařízení (EU) XXX/XXX [o Agentuře Evropské unie pro azyl], a jsou v souladu s vnitrostátními strategiemi pro integrovanou správu hranic vytvořenými v souladu s čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) 2019/1896 a doplňují je. V těchto strategiích by měly být rovněž zohledněny výsledky monitorování prováděného agenturou pro azyl a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, hodnocení prováděného v souladu s nařízením Rady č. 1053/2013 a hodnocení prováděných v souladu s článkem 7 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o prověřování].

4. Komise každý rok přijme zprávu o řízení migrace, v níž uvede předpokládaný vývoj situace v oblasti migrace a připravenosti Unie a členských států. V případě migračních toků, které jsou vyvolány pátracími a záchrannými operacemi, Komise konzultuje dotčené členské státy a ve zprávě uvede celkový počet vylození předpokládaných v krátkodobém horizontu a solidární reakci, která by byla nezbytná jako příspěvek k plnění potřeb členských států, ve kterých se osoby vyloďují, prostřednictvím relokace a prostřednictvím opatření v oblasti budování kapacit, operativní podpory a opatření v oblasti vnějšího rozměru. Zpráva rovněž uvede, zda konkrétní členské státy čelí kapacitním problémům v důsledku přítomnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou zranitelní, a zahrne výsledky zpráv o monitorování uvedených v odstavci 3, včetně informací shromážděných v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, a případně navrhně zlepšení.
5. Členské státy vypracují vnitrostátní strategie do [jednoho roku po vstupu tohoto nařízení v platnost]. První evropská strategie řízení azylu a migrace bude přijata do [18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost] a první zpráva o řízení migrace bude vydána do [jednoho roku po vstupu tohoto nařízení v platnost].
6. Komise monitoruje migrační situaci a poskytuje o ní informace prostřednictvím pravidelných zpráv o situaci založených na kvalitních údajích a informacích poskytnutých členskými státy, Evropskou službou pro vnější činnost, agenturou pro azyl, Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolem a Agenturou pro základní práva, a zejména na informacích shromážděných v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize a jeho sítě.

⁵⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624, Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1.

Článek 7

Spolupráce se třetími zeměmi za účelem usnadnění navracení a zpětného přebírání osob

1. Pokud se Komise na základě analýzy provedené v souladu s čl. 25a odst. 2 nebo 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009⁵⁷ a veškerých dalších dostupných informací domnívá, že třetí země nespolupracuje dostatečně na zpětném přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a aniž je dotčen čl. 25a odst. 5 uvedeného nařízení, předloží Radě zprávu, v níž případně uvede opatření, která by mohla být přijata za účelem zlepšení spolupráce s danou třetí zemí na zpětném přebírání osob.
2. Pokud to Komise považuje za vhodné, ve své zprávě rovněž určí opatření na podporu spolupráce mezi členskými státy s cílem usnadnit navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
3. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 zváží Komise a Rada v rámci svých příslušných pravomocí vhodná opatření s přihlédnutím k celkovým vztahům Unie se třetí zemí.
4. Komise pravidelně informuje Evropský parlament o provádění tohoto článku.

ČÁST III

KRITÉRIA A POSTUPY PRO URČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

KAPITOLA I

OBECNÉ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článek 8

Přístup k řízení o posouzení žádosti o mezinárodní ochranu

1. Členské státy posuzují jakoukoli žádost o mezinárodní ochranu učiněnou státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti na území kteréhokoli z nich, včetně na hranicích nebo v tranzitním prostoru. Žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v části III kapitole II.
2. Pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen příslušný členský stát, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost registrována.
3. Nemůže-li členský stát přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v

⁵⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

posuzování kritérií stanovených v části III kapitole II, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát.

Pokud členský stát nemůže provést přemístění podle prvního pododstavce do žádného členského státu určeného na základě kritérií stanovených v části III kapitole II ani do prvního členského státu, v němž byla žádost zaregistrována, stává se daný členský stát příslušným členským státem.

4. Pokud nebyla provedena bezpečnostní kontrola podle článku 11 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o prověřování*], první členský stát, ve kterém byla žádost o mezinárodní ochranu zaregistrována, přezkoumá, zda existují oprávněné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek tohoto členského státu, a to co nejdříve po registraci této žádosti a před uplatněním kritérií pro určení příslušného členského státu podle kapitoly II nebo ustanovení uvedených v kapitole III části III.

Pokud byla provedena bezpečnostní kontrola podle článku 11 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o prověřování*], avšak první členský stát, ve kterém byla žádost o mezinárodní ochranu zaregistrována, má opodstatněné důvody zkoumat, zda existují oprávněné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek tohoto členského státu, provede tento členský stát posouzení co nejdříve po registraci této žádosti a před uplatněním kritérií pro určení příslušného členského státu podle kapitoly II nebo ustanovení uvedených v kapitole III části III.

Pokud bezpečnostní kontrola provedená v souladu s článkem 11 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o prověřování*] nebo v souladu s prvním a druhým pododstavcem tohoto odstavce prokáže, že existují oprávněné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu provádějícího bezpečnostní kontrolu, je tento členský stát příslušným státem.

5. Každý členský stát si ponechává právo na vrácení žadatele do bezpečné třetí země v souladu s pravidly a zárukami stanovenými v nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o azylovém řízení*].

Článek 9

Povinnosti žadatele

1. Pokud má státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti v úmyslu podat žádost o mezinárodní ochranu, tato žádost se podává a zaregistruje v členském státě prvního vstupu.
2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud je státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti držitelem platného povolení k pobytu nebo platného víza, žádost se podává a zaregistruje v členském státě, který toto povolení k pobytu nebo vízum vydal.

Pokud jsou státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří mají v úmyslu podat žádost o mezinárodní ochranu, držiteli povolení k pobytu nebo víza, jejichž platnost již skončila, žádost se podává a je zaregistrována v členském státě, v němž se daná osoba nachází.

3. Žadatel plně spolupracuje s příslušnými orgány členských států v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, zejména tím, že co nejdříve, avšak nejpozději během pohovoru uvedeného v článku 12, předloží veškeré údaje a informace, které má k

dispozici a které jsou důležité pro určení příslušného členského státu. Není-li žadatel v době pohovoru schopen předložit důkazy na podporu poskytnutých údajů a informací, může příslušný orgán stanovit lhůtu pro předložení těchto důkazů v období uvedeném v čl. 29 odst. 1.

4. Žadatel musí být přítomen:
 - a) v členském státě uvedeném v odstavcích 1 a 2 až do určení příslušného členského státu a případně do provedení řízení o přemístění;
 - b) v příslušném členském státě;
 - c) v členském státě relokace po přemístění podle čl. 57 odst. 9.
5. Je-li rozhodnutí o přemístění oznámeno žadateli v souladu s čl. 32 odst. 2 a s čl. 57 odst. 8, je žadatel povinen se tímto rozhodnutím řídit.

Článek 10

Následky porušení povinnosti

1. Žadatel nemá nárok na podmínky přijetí stanovené v člancích 15 až 17 směrnice XXX/XXX/EU [*směrnice o podmínkách přijímání*] podle článku 17a uvedené směrnice v žádném jiném členském státě, než ve kterém musí být přítomen podle čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení od okamžiku, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí o tom, že bude přemístěn do příslušného členského státu, pokud byl žadatel o tomto důsledku informován podle čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o prověřování*]. Tím není dotčena potřeba zajistit životní úroveň v souladu s právem Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie a s mezinárodními závazky.
2. Příslušné orgány nezohlední údaje a informace důležité pro určení příslušného členského státu, které budou předloženy po uplynutí lhůty uvedené v čl. 9 odst. 3.

Článek 11

Právo na informace

1. Příslušné orgány žadatele informují co nejdříve, avšak nejpozději při registraci žádosti o mezinárodní ochranu v některém členském státě, o uplatňování tohoto nařízení a o povinnostech stanovených v článku 9, jakož i o důsledcích porušení povinností uvedených v článku 10, zejména:
 - a) o tom, že právo požádat o mezinárodní ochranu nezahrnuje možnost, aby si žadatel zvolil členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu nebo členský stát relokace;
 - b) o cílech tohoto nařízení a důsledcích podání další žádosti v jiném členském státě, jakož i o důsledcích opuštění členského státu, kde je vyžadována přítomnost žadatele podle čl. 9 odst. 4, a zejména o tom, že žadatel má nárok pouze na podmínky přijetí podle čl. 10 odst. 1;
 - c) o kritériích a postupech pro určování příslušného členského státu a jejich pořadí v jednotlivých stádiích řízení a jejich délce;
 - d) o cíli osobního pohovoru podle článku 12 a povinnosti předložit a zdůvodnit ústně nebo poskytnutím dokumentů co nejdříve v řízení všechny důležité informace, které by mohly pomoci zjistit přítomnost rodinných příslušníků,

příbuzných nebo jiných členů rodiny v členských státech, včetně způsobů, jakými žadatel může tyto informace předložit, jakož i o jakékoli pomoci, kterou může členský stát nabídnout, pokud jde o vyhledávání rodinných příslušníků nebo příbuzných;

- e) o povinnosti žadatele zveřejnit co nejdříve v řízení veškeré relevantní informace, které by mohly pomoci zjistit jakákoli předchozí povolení k pobytu, víza nebo diplomy;
- f) o možnosti odvolat se proti rozhodnutí o přemístění ve lhůtě stanovené v čl. 33 odst. 2 a o skutečnosti, že rozsah tohoto odvolání je omezen, jak je stanoveno v čl. 33 odst. 1;
- g) o právu na to, aby byla na žádost poskytnuta bezplatná právní pomoc, pokud si dotyčná osoba nemůže dovolit uhradit náklady s ní spojené;
- h) o tom, že příslušné orgány členských států a agentura pro azyl budou zpracovávat osobní údaje žadatele včetně výměny údajů o žadateli mezi sebou pouze za účelem plnění povinností podle tohoto nařízení;
- i) o kategoriích dotčených osobních údajů;
- j) o právu na přístup k údajům, které se ho týkají, a právu požadovat, aby nepřesné údaje, které se ho týkají, byly opraveny, nebo aby byly vymazány protiprávně zpracované údaje, které se ho týkají, jakož i o postupech při uplatňování těchto práv včetně kontaktních údajů orgánů uvedených v článku 41 a vnitrostátních orgánů na ochranu údajů, u kterých lze podat stížnost ohledně ochrany osobních údajů, a o kontaktních údajích úředníka pro ochranu údajů;
- k) v případě nezletilé osoby bez doprovodu o úloze a odpovědnosti jejího zástupce a o postupu podávání stížností na zástupce, který proběhne důvěrně, bezpečně a při plném dodržování práva dítěte být v tomto ohledu vyslechnuto;
- l) případně o řízení o relokaaci stanoveném v člancích 57 a 58.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují písemně v jazyce, jemuž žadatel rozumí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Členské státy za tímto účelem používají společný informační materiál psaný jasným a srozumitelným jazykem podle odstavce 3.

Pokud je nutné, aby žadatel informacím správně porozuměl, musí být podávány i ústně, a tam, kde to bude vhodné, v souvislosti s ústním pohovorem uvedeným v článku 12.

3. Agentura pro azyl vypracuje v úzké spolupráci s odpovědnými vnitrostátními agenturami společné informační materiály a zvláštní informační leták pro nezletilé osoby bez doprovodu obsahující alespoň informace podle odstavce 1. Tento společný informační materiál obsahuje rovněž informace o použití nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodac], a zejména o účelu, za jakým mohou být údaje o dotčeném žadateli o azyl v rámci systému Eurodac zpracovány. Společný informační materiál musí být vypracován takovým způsobem, aby měly členské státy možnost doplnit do něj další informace týkající se konkrétního členského státu.

Článek 12

Osobní pohovor

1. Za účelem usnadnění určování příslušného členského státu uskuteční členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, osobní pohovor s žadatelem. Pohovor musí žadateli rovněž umožnit, aby správně pochopil informace, které mu byly poskytnuty v souladu s článkem 11.
2. Od osobního pohovoru lze upustit, pokud:
 - a) žadatel se skrývá;
 - b) žadatel se osobního pohovoru nezúčastnil a svou nepřítomnost řádně nezdůvodnil;
 - c) žadatel po obdržení informací uvedených v článku 11 již poskytl informace důležité k určení příslušného členského státu jiným způsobem. Členský stát, který upustí od pohovoru, poskytne žadateli možnost předložit veškeré další informace důležité pro správné určení příslušného členského státu ve lhůtě uvedené v čl. 29 odst. 1.
3. Osobní pohovor se musí uskutečnit bez zbytečného prodlení a v každém případě před podáním žádosti o převzetí podle článku 29.
4. Osobní pohovor musí být veden v jazyce, jemuž žadatel rozumí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí, a v němž je schopen komunikovat. Pohovory s nezletilými osobami bez doprovodu jsou vedeny přátelsky, a to zaměstnanci, kteří jsou náležitě vyškoleni a kvalifikováni podle vnitrostátního práva, za přítomnosti zástupce a případně právního poradce nezletilé osoby. V případě nutnosti členské státy zajistí tlumočníka, případně také kulturního mediátora, který dokáže zabezpečit dostatečnou komunikaci mezi žadatelem a osobou, která osobní pohovor vede. Žadatel může požádat o to, aby pohovor s ním vedli a pomoc mu poskytovali zaměstnanci téhož pohlaví.
5. Osobní pohovor musí probíhat za podmínek, které zajistí dostatečnou důvěrnost. Vede jej osoba způsobilá podle vnitrostátního práva. Žadatelům, u nichž bylo zjištěno, že potřebují zvláštní procesní záruky podle nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o azylovém řízení*], musí být poskytnuta náležitá podpora, aby se vytvořily podmínky nezbytné pro účinné předložení všech údajů umožňujících určení příslušného členského státu.
6. Členský stát, který osobní pohovor vede, vypracuje jeho písemné shrnutí obsahující alespoň nejdůležitější informace, které žadatel během pohovoru poskytne. Toto shrnutí může mít formu zprávy nebo standardního formuláře. Členský stát zajistí, aby žadatel nebo právní poradce či jiný poradce, který jej zastupuje, měl toto shrnutí včas k dispozici.

Článek 13

Záruky pro nezletilé osoby

1. Během všech řízení podle tohoto nařízení se členské státy řídí především nejlepšími zájmy dítěte.

2. Každý členský stát, v němž se nachází nezletilá osoba bez doprovodu, zajistí, aby byla tato nezletilá osoba bez doprovodu během příslušných řízení podle tohoto nařízení zastupována svým zástupcem a aby jí byl tento zástupce nápomocen. Zástupce musí mít kvalifikaci, odbornou přípravu a odborné znalosti, aby zajistil, že během řízení prováděných podle tohoto nařízení je zohledněn nejlepší zájem nezletilé osoby. Zástupce musí mít přístup k obsahu příslušných dokumentů žadatelova spisu, včetně zvláštního informačního materiálu pro nezletilé osoby bez doprovodu.

Pokud je zástupcem jmenována organizace, určí osobu odpovědnou za plnění povinností zástupce vůči nezletilé osobě bez doprovodu. Na tuto osobu se vztahuje první pododstavec.

Zástupcem uvedeným v prvním pododstavci může být stejná osoba nebo organizace, která je uvedena v článku 22 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení].

3. Zástupce nezletilé osoby bez doprovodu se účastní procesu určování příslušného členského státu podle tohoto nařízení. Zástupce je nezletilé osobě bez doprovodu nápomocen při poskytování informací důležitých pro posouzení jejího nejlepšího zájmu v souladu s odstavcem 4, včetně výkonu práva být vyslechnuta, a tam, kde je to za tímto účelem vhodné, podporuje její spolupráci s dalšími aktéry, jako jsou například organizace pro vyhledávání rodinných příslušníků.
4. Při posuzování nejlepšího zájmu dítěte členské státy navzájem úzce spolupracují a zejména berou v úvahu následující faktory:
- a) možnost opětovného sloučení rodiny;
 - b) blaho a sociální rozvoj nezletilé osoby s přihlédnutím zejména k jejímu původnímu prostředí;
 - c) hledisko bezpečnosti a ochrany, zejména pokud existuje riziko, že se nezletilá osoba stane obětí jakékoli formy násilí či zneužívání, včetně obchodování s lidmi;
 - d) názory nezletilé osoby s přihlédnutím k jejímu věku a vyspělosti;
 - e) je-li žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, informace poskytnuté zástupcem v členském státě, v němž se nezletilá osoba bez doprovodu nachází.
5. Před přemístěním nezletilé osoby bez doprovodu do příslušného členského státu nebo případně do členského státu relokace zajistí přemísťující členský stát, aby příslušný členský stát nebo členský stát relokace neodkladně přijal opatření uvedená v článcích 14 a 23 směrnice XXX/XXX/EU [směrnice o podmínkách přijímání] a v článku 22 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení]. Před jakýmkoli rozhodnutím o přemístění nezletilé osoby bez doprovodu se musí provést posouzení jejího nejlepšího zájmu. Toto posouzení se zakládá na faktorech uvedených v odstavci 4 a závěry posouzení těchto faktorů musí být v rozhodnutí o přemístění jasně uvedeny. Posouzení musí být urychleně provedeno pracovníky, kteří mají příslušnou kvalifikaci a odborné znalosti, aby bylo zajištěno zohlednění nejlepšího zájmu nezletilé osoby.
6. Pro účely článku 15 členský stát, v němž byla zaregistrována žádost nezletilé osoby bez doprovodu o mezinárodní ochranu, učiní urychleně příslušné kroky s cílem zjistit totožnost rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu, kteří se nacházejí na území některého členského státu, přičemž chrání nejlepší zájem dítěte.

Za tímto účelem mohou členské státy požádat o pomoc mezinárodní či jiné příslušné organizace a usnadňovat přístup nezletilé osoby k vyhledávacím službám těchto organizací.

Pracovníci příslušných orgánů uvedených v článku 41, kteří vyřizují žádosti týkající se nezletilých osob bez doprovodu, musí podstupovat náležitou odbornou přípravu týkající se zvláštních potřeb nezletilých osob.

7. Za účelem usnadnění příslušných kroků podle odstavce 6 s cílem zjistit totožnost rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu, kteří žijí na území jiného členského státu, přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví vzor standardního formuláře pro výměnu příslušných informací mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

KAPITOLA II

KRITÉRIA PRO URČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 14

Pořadí kritérií

1. Kritéria pro určení příslušného členského státu se použijí v pořadí, v jakém jsou uvedena v této kapitole.
2. Členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v této kapitole, se určuje na základě stavu v době, kdy byla žádost o mezinárodní ochranu poprvé zaregistrována v některém členském státě.

Článek 15

Nezletilé osoby bez doprovodu

1. Pokud je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, použijí se pouze kritéria stanovená v tomto článku, v pořadí, v jakém jsou uvedena v odstavcích 2 až 5.
2. Příslušným členským státem je ten členský stát, ve kterém se oprávněně nachází rodinný příslušník nezletilé osoby, neprokáže-li se, že to není v nejlepším zájmu nezletilé osoby. Je-li žadatelem vdaná či ženatá nezletilá osoba, jejíž manžel či manželka se nenacházejí oprávněně na území členských států, je příslušným členským státem ten členský stát, v němž se oprávněně nachází otec, matka nebo jiný dospělý, jenž je za tuto nezletilou osobu zodpovědný podle práva nebo praxe dotyčného členského státu, nebo sourozenec.
3. Pokud je žadatelem osoba, která má příbuzného, jenž se oprávněně nachází v jiném členském státě, a pokud se na základě posouzení jednotlivého případu dojde k závěru, že tento příbuzný se o ni může postarat, tento členský stát sloučí nezletilou osobu s jejím příbuzným a je příslušným členským státem, pokud není prokázáno, že to není v nejlepším zájmu nezletilé osoby.
4. Pokud se rodinní příslušníci žadatele nebo jeho příbuzní uvedení v odstavcích 2 a 3 zdržují ve více než jednom členském státě, rozhodne se o příslušném členském státě s ohledem na nejlepší zájem nezletilé osoby bez doprovodu.

5. V případě, že není přítomen žádný rodinný příslušník nebo příbuzný uvedený v odstavcích 2 a 3, je příslušným členským státem ten členský stát, ve kterém byla poprvé zaregistrována žádost nezletilé osoby bez doprovodu o mezinárodní ochranu, neprokáže-li se, že to není v nejlepším zájmu nezletilé osoby.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 68, pokud jde o:
- zjišťování totožnosti rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu;
 - kritéria, na jejichž základě se stanoví, zda existují prokázané rodinné vazby;
 - kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost příbuzného postarat se o nezletilou osobu bez doprovodu, včetně případů, kdy se rodinní příslušníci, sourozenci či příbuzní nezletilé osoby bez doprovodu zdržují ve více než jednom členském státě.
- Při přijímání aktů v přenesené pravomoci Komise nepřekročí meze dané nejlepším zájmem dítěte, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 4.
7. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro konzultace a výměnu informací mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 16

Rodinní příslušníci, kteří požívají mezinárodní ochrany

Pokud má žadatel rodinného příslušníka, který může pobývat jako osoba požívající mezinárodní ochrany v některém členském státě, je tento členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu za předpokladu, že dotčené osoby vyjádřily své přání písemně.

Článek 17

Rodinní příslušníci, kteří jsou žadateli o mezinárodní ochranu

Pokud má žadatel v členském státě rodinného příslušníka, o jehož žádosti o mezinárodní ochranu dosud nebylo v tomto členském státě přijato první rozhodnutí ve věci samé, je tento členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu za předpokladu, že dotčené osoby vyjádřily své přání písemně.

Článek 18

Postup v případě rodiny

Pokud několik rodinných příslušníků požádá o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě současně nebo tak brzy po sobě, že řízení o určení příslušného členského státu může probíhat společně, a pokud by uplatnění kritérií stanovených tímto nařízením vedlo k jejich oddělení, je příslušný členský stát určen takto:

- příslušný k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu všech rodinných příslušníků je členský stát, který je podle kritérií příslušný k převzetí největšího počtu těchto osob;

- b) jinak je příslušný ten členský stát, který je podle kritérií příslušný k posouzení žádosti nejstaršího z nich.

Článek 19

Vydávání povolení k pobytu nebo víz

1. Pokud je žadatel držitelem platného povolení k pobytu, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto povolení vydal.
2. Pokud je žadatel držitelem platného víza, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto vízum udělil, ledaže bylo vízum uděleno jménem jiného členského státu v rámci ujednání o zastupování podle článku 8 nařízení (ES) č. 810/2009. V tom případě je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný zastupovaný členský stát.
3. Pokud je žadatel držitelem více platných povolení k pobytu nebo víz vydaných různými členskými státy, přejímají členské státy příslušnost k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu v tomto pořadí:
 - a) členský stát, který vydal povolení k pobytu přiznávající právo na nejdelší pobyt, nebo pokud jsou doby platnosti stejné, členský stát, který vydal povolení k pobytu, jehož doba platnosti skončí jako poslední;
 - b) pokud se jedná o stejný druh víz, členský stát, který udělil vízum, jehož doba platnosti skončí jako poslední;
 - c) pokud se jedná o různé typy víz, členský stát, který udělil vízum s nejdelší dobou platnosti, nebo pokud jsou doby platnosti stejné, členský stát, který udělil vízum, jehož doba platnosti skončí jako poslední.
4. Pokud je žadatel držitelem jednoho nebo více povolení k pobytu nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před méně než třemi roky před registrací žádosti, použijí se odstavce 1, 2 a 3.
5. Okolnost, že povolení k pobytu nebo vízum byly vydány na základě nepravdivé nebo neoprávněně užívané totožnosti nebo po předložení pozměněných, padělaných či neplatných dokladů, nebrání tomu, aby jako příslušný byl určen členský stát, který je vydal. Členský stát, který vydal povolení k pobytu nebo udělil vízum, však není příslušný, pokud může po vydání povolení k pobytu či udělení víza prokázat, že došlo k podvodu.

Článek 20

Diplomy nebo jiné kvalifikace

1. Je-li žadatel držitelem diplomu nebo kvalifikace vydaných vzdělávací institucí usazenou v členském státě a žádost o mezinárodní ochranu byla zaregistrována až poté, co žadatel opustil území těchto členských států po ukončení studia, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, ve kterém je tato vzdělávací instituce usazena.
2. Je-li žadatel držitelem více než jednoho diplomu nebo kvalifikace vydaných vzdělávacími institucemi v různých členských státech, převezme odpovědnost za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu členský stát, který vydal diplom nebo

kvalifikaci, na základě nejdelší doby studia, případně pokud jsou doby studia totožné, členský stát, ve kterém byl získán poslední diplom nebo kvalifikace.

Článek 21

Vstup

1. Pokud je na základě přímých nebo nepřímých důkazů popsaných ve dvou seznamech, které jsou uvedeny v čl. 30 odst. 4 tohoto nařízení, včetně údajů ve smyslu nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*], zjištěno, že žadatel překročil nedovoleným způsobem pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou hranici některého členského státu ze třetí země, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, do něhož žadatel takto vstoupil. Tato příslušnost zaniká, je-li žádost zaregistrována více než tři roky ode dne, kdy k tomuto překročení hranice došlo.
2. Pravidlo stanovené v odstavci 1 se použije také v případě, že žadatel byl na daném území vyloděn po pátrací a záchranné operaci.
3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud lze na základě přímých nebo nepřímých důkazů popsaných ve dvou seznamech, které jsou uvedeny v čl. 30 odst. 4 tohoto nařízení, včetně údajů uvedených v nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*], určit, že žadatel byl po překročení hranice relokován do jiného členského státu podle článku 57 tohoto nařízení. V tom případě je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný posledně jmenovaný členský stát.

Článek 22

Vstup s osvobozením od vízové povinnosti

Jestliže státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti vstoupí na území členských států přes členský stát, ve kterém jsou osvobozeni od vízové povinnosti, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento členský stát. Tato příslušnost zaniká, je-li žádost zaregistrována více než tři roky ode dne, kdy daná osoba vstoupila na toto území.

Článek 23

Žádost o mezinárodní ochranu v mezinárodním tranzitním prostoru letiště

Pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti učiní žádost o mezinárodní ochranu v mezinárodním tranzitním prostoru letiště členského státu, je k posouzení žádosti příslušný tento členský stát.

KAPITOLA III

ZÁVISLÉ OSOBY A DISKREČNÍ USTANOVENÍ

Článek 24

Závislé osoby

1. Pokud je žadatel z důvodu svého těhotenství či nedávného narození dítěte, vážné nemoci, vážného postižení, vážného traumatu nebo vysokého věku závislý na pomoci svého dítěte nebo rodiče oprávněně pobývajících na území některého členského státu, nebo pokud je toto dítě nebo tento rodič žadatele závislý na pomoci žadatele, členský stát obvykle ponechá spolu nebo sloučí žadatele s tímto dítětem nebo rodičem za předpokladu, že tyto rodinné vazby existovaly již dříve, než žadatel přicestoval na území těchto členských států, toto dítě, rodič nebo žadatel jsou schopni se o závislou osobu postarat a dotyčné osoby vyjádřily své přání písemně.

Existují-li náznaky toho, že dítě nebo rodič oprávněně pobývají na území členského státu, v němž se nachází závislá osoba, ověří tento členský stát před podáním žádosti o převzetí podle článku 29, zda se toto dítě nebo rodič může o tuto závislou osobu postarat.
2. Pokud dítě nebo rodič uvedení v odstavci 1 oprávněně pobývají v jiném členském státě, než ve kterém se nachází žadatel, je příslušným členským státem ten členský stát, v němž oprávněně pobývá toto dítě nebo tento rodič, ledaže zdravotní stav dotčeného žadatele mu dlouhodobě nedovoluje vycestovat do tohoto členského státu. V takovém případě je příslušným členským státem ten členský stát, v němž se žadatel nachází. Tímto se nezakládá povinnost členského státu přivést na území tohoto členského státu toto dítě nebo tohoto rodiče.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 68, pokud jde o:
 - a) prvky, na jejichž základě se posoudí vztah závislosti;
 - b) kritéria, na jejichž základě se stanoví, zda existují prokázané rodinné vazby;
 - c) kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost dotčené osoby postarat se o závislou osobu;
 - d) prvky, jež je třeba zohlednit za účelem posouzení dlouhodobé neschopnosti vycestovat.
4. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro konzultace a výměnu informací mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 25

Diskreční ustanovení

1. Odchylně od čl. 8 odst. 1 se může každý členský stát rozhodnout posoudit žádost o mezinárodní ochranu, kterou u něj zaregistroval státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, i když podle kritérií stanovených tímto nařízením není příslušný.

2. Členský stát, ve kterém je žádost o mezinárodní ochranu zaregistrována a který vede řízení o určení příslušného členského státu, nebo příslušný členský stát může kdykoli před vydáním prvního rozhodnutí ve věci samé požadovat od jiného členského státu, aby žadatele převzal z humanitárních důvodů, které vyplývají zejména z rodinných nebo kulturních důvodů, s cílem sloučit i jiné členy rodiny, i když tento členský stát není příslušný podle kritérií uvedených v člancích 15 až 18 a 24. Dotčené osoby s tím vyjádří písemný souhlas.

Žádost o převzetí musí obsahovat všechny dokumenty, které má dožadující členský stát k dispozici a které jsou nezbytné pro to, aby dožádanému státu umožnily vyhodnocení situace.

Dožádaný stát provede v případě potřeby veškeré nezbytné kontroly pro posouzení uvedených humanitárních důvodů a do dvou měsíců ode dne, kdy žádost obdrží, odpoví dožadujícímu členskému státu prostřednictvím elektronické komunikační sítě zřízené podle článku 18 nařízení (ES) č. 1560/2003. Odpověď, kterou se žádost zamítá, musí obsahovat odůvodnění.

KAPITOLA IV

POVINNOSTI PŘÍSLUŠNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 26

Povinnosti příslušného členského státu

1. Členský stát příslušný podle tohoto nařízení je povinen:
- převzít za podmínek stanovených v člancích 29, 30 a 35 žadatele, jehož žádost byla zaregistrována v jiném členském státě;
 - přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 31 a 35 tohoto nařízení žadatele, státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, ve vztahu k nimž byl tento členský stát označen jako příslušný členský stát podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*];
 - přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 31 a 35 tohoto nařízení osobu požívající mezinárodní ochrany, ve vztahu k níž byl tento členský stát označen jako příslušný členský stát podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*];
 - přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 31 a 35 tohoto nařízení, znovuusídlenou nebo přijatou osobu, která podala žádost o mezinárodní ochranu nebo která neoprávněně pobývá v jiném členském státě, než je členský stát, který souhlasil s jejím přijetím v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [*nařízení, kterým se zřizuje rámec Unie pro znovuusídlování*] nebo který jí poskytl mezinárodní ochranu nebo jí udělil humanitární status v rámci vnitrostátního programu znovuusídlení.
2. Pro účely tohoto nařízení je situace nezletilé osoby, která doprovází žadatele a splňuje definici rodinného příslušníka, neoddělitelná od situace jejího rodinného příslušníka a tato nezletilá osoba bude převzata nebo přijata zpět členským státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu tohoto rodinného příslušníka, třebaže nezletilá osoba není sama žadatelem, neprokáže-li se, že to není v nejlepším

zájmu dítěte. Stejná zásada se uplatní v případě dětí narozených po příjezdu žadatele na území některého členského státu, aniž je nutné zahájit nové řízení o jejich převzetí.

3. V situacích uvedených v odst. 1 písm. a) a b) příslušný členský stát posoudí žádost o mezinárodní ochranu nebo dokončí její posouzení podle nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o azylovém řízení*].

Článek 27

Zánik povinností

1. Pokud některý členský stát vydá žadateli povolení k pobytu, rozhodne se použít článek 25 nebo nepřemístí dotčenou osobu do příslušného členského státu ve lhůtách stanovených v článku 35, stane se tento členský stát příslušným členským státem a povinnosti podle článku 26 přecházejí na tento členský stát. V případě potřeby tento stát uvědomí původně příslušný členský stát a členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, případně členský stát, který byl požádán o převzetí žadatele nebo přijetí žadatele zpět, s využitím elektronické komunikační sítě zřízené podle článku 18 nařízení (ES) č. 1560/2003.

První pododstavec se nepoužije, pokud příslušný členský stát dané osobě již poskytl mezinárodní ochranu.

Členský stát, který se stane příslušným podle prvního pododstavce tohoto článku, uvede, že se stal příslušným členským státem podle čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*].

2. Povinnost přijmout zpět státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti stanovená v čl. 26 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení zaniká, pokud lze na základě aktualizace souboru údajů podle čl. 11 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*] určit, že dotyčná osoba opustila území členských států, a to buď povinně, nebo dobrovolně, v souladu s rozhodnutím o navrácení nebo rozhodnutím o vyhoštění vydanými po zpětvzetí či zamítnutí žádosti.

Žádost zaregistrovaná po provedení vyhoštění se pro účely tohoto nařízení považuje za novou žádost, na základě které je tudíž zahájeno nové řízení o určení příslušného členského státu.

KAPITOLA V

ŘÍZENÍ

ODDÍL I

ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

Článek 28

Zahájení řízení

1. Členský stát, v němž je poprvé zaregistrována žádost o mezinárodní ochranu podle nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o azylovém řízení*], nebo případně členský stát relokace neprodleně zahájí řízení o určení příslušného členského státu.

2. Členský stát, v němž je žádost poprvé zaregistrována, nebo případně členský stát relokace pokračuje v řízení o určení příslušného členského státu, pokud žadatel opustí území tohoto členského státu bez povolení nebo není jinak k dispozici příslušným orgánům tohoto členského státu.
3. Členský stát, který provedl řízení o určení příslušného členského státu nebo který se stal příslušným podle čl. 8 odst. 4 tohoto nařízení, neprodleně uvede v systému Eurodac podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*]:
 - a) svou příslušnost podle čl. 8 odst. 2;
 - b) svou příslušnost podle čl. 8 odst. 4;
 - c) svou příslušnost z důvodu, že nedodržel lhůty stanovené v článku 29;
 - d) příslušnost členského státu, který přijal žádost o převzetí žadatele podle článku 30.

Dokud nebude tento údaj doplněn, použijí se postupy uvedené v odstavci 4.

4. Členský stát, u něhož byla zaregistrována první žádost o mezinárodní ochranu, je povinen za podmínek uvedených v článcích 31 a 35 převzít zpět žadatele, který se nachází v jiném členském státě bez povolení k pobytu nebo který v něm učinil žádost o mezinárodní ochranu v průběhu řízení o určení příslušného členského státu.

Tato povinnost zaniká, pokud členský stát, který určuje příslušný členský stát, je schopen doložit, že žadatel mezitím obdržel povolení k pobytu od jiného členského státu.

5. Členský stát relokace je povinen za podmínek uvedených v článcích 31 a 35 převzít zpět žadatele, který se nachází v členském státě bez povolení k pobytu nebo který v něm učinil žádost o mezinárodní ochranu poté, co jiný členský stát potvrdil relokaci dotčené osoby podle čl. 57 odst. 7, ale dříve, než bylo provedeno přemístění do daného členského státu podle čl. 57 odst. 9.

ODDÍL II

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE ŽÁDOSTÍ O PŘEVZETÍ

Článek 29

Předložení žádosti o převzetí

1. Pokud se členský stát, ve kterém byla zaregistrována žádost o mezinárodní ochranu, domnívá, že k posouzení žádosti je příslušný jiný členský stát, požádá neprodleně a v každém případě do dvou měsíců ode dne, kdy byla žádost zaregistrována, tento druhý členský stát, aby žadatele převzal.

Bez ohledu na první pododstavec platí, že v případě nalezení shody v rámci systému Eurodac s údaji zaznamenanými podle článku 13 a článku 14a nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*] nebo nalezení shody v systému VIS s údaji zaznamenanými podle článku 21 nařízení (ES) č. 767/2008 se žádost o převzetí zašle do jednoho měsíce od nalezení dané shody.

Pokud není žádost o převzetí žadatele předložena ve lhůtách stanovených v prvním a druhém pododstavci, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, ve kterém byla žádost zaregistrována.

Pokud je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, může členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračovat v řízení o určení příslušného členského státu a požádat jiný členský stát, aby žadatele převzal, přestože již uplynuly lhůty stanovené v prvním a druhém pododstavci, pokud se domnívá, že je to v nejlepším zájmu nezletilé osoby.

2. Dožadující členský stát může požádat o urychlenou odpověď v případech, kdy byla žádost o mezinárodní ochranu zaregistrována po vydání rozhodnutí o zamítnutí vstupu nebo rozhodnutí o navrácení.

V žádosti musí být uvedeny důvody pro urychlenou odpověď a lhůta, ve které je odpověď vyžádána. Tato lhůta musí činit alespoň jeden týden.

3. V případech podle odstavců 1 a 2 se žádost o převzetí jiným členským státem předkládá na standardním formuláři a obsahuje přímé nebo nepřímé důkazy, které jsou popsány ve dvou seznamech uvedených v čl. 30 odst. 4, nebo odpovídající údaje z prohlášení žadatele, z nichž mohou orgány dožádaného členského státu ověřit, zda je tento členský stát příslušný na základě kritérií stanovených tímto nařízením.

Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro vypracování a předkládání žádostí o převzetí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 30

Odpověď na žádost o převzetí

1. Dožádaný členský stát provede nezbytné kontroly a o žádosti o převzetí žadatele rozhodne do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti.
2. Aniž je dotčen první odstavec, v případě nalezení shody údajů zaznamenaných podle článku 13 a článku 14a nařízení (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodac*] s údaji v systému Eurodac nebo shody údajů zaznamenaných podle čl. 21 odst. 2 nařízení (ES) č. 767/2008 s údaji ve VIS rozhodne dožádaný členský stát o žádosti do dvou týdnů po obdržení žádosti.
3. V řízení o určení příslušného členského státu se používají přímé a nepřímé důkazy.
4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vypracuje a pravidelně přezkoumává dva seznamy, na nichž jsou podle kritérií uvedených v písmenu a) a b) tohoto odstavce uvedeny relevantní přímé a nepřímé důkazy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.
 - a) Přímé důkazy:
 - i) jedná se o formální důkazy, které určují příslušnost podle tohoto nařízení, pokud nejsou vyvráceny důkazy o opaku;
 - ii) členské státy poskytnou výboru uvedenému v článku 67 vzory jednotlivých typů správních dokumentů uvedených na seznamu formálních důkazů.
 - b) Nepřímé důkazy:
 - i) jedná se o orientační ukazatele, které mohou být i přes svou vyvratitelnost dostačující podle důkazní síly, která jim je přisuzována;

- ii) jejich důkazní síla v souvislosti s příslušností k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu se posuzuje případ od případu.
5. Požadavky kladené na důkazy by neměly přesáhnout mez, která je nezbytná pro řádné uplatňování tohoto nařízení.
6. Dožádaný členský stát uzná svou příslušnost, pokud jsou nepřímé důkazy logické, ověřitelné a dostatečně podrobné, aby mohla být příslušnost určena.
7. Pokud dožadující členský stát žádal v souladu s čl. 29 odst. 2 o urychlenou odpověď, odpoví dožádaný členský stát v požadované lhůtě, případně do dvou týdnů od obdržení této žádosti.
8. Pokud dožádaný členský stát ve lhůtě jednoho měsíce podle odstavce 1, případně v dvoutýdenní lhůtě podle odstavců 2 a 7 nepředloží námitky vůči žádosti ve formě odpovědi obsahující úplné a podrobné odůvodnění, má se za to, že žádosti bylo vyhověno, což má za následek vznik povinnosti převzít osobu včetně povinnosti zajistit její řádný příjezd.

ODDÍL III

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE OZNÁMENÍ O PŘIJETÍ ZPĚT

Článek 31

Předložení oznámení o přijetí zpět

1. V případech uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podá členský stát, v němž se daná osoba nachází, oznámení o přijetí zpět neprodleně, v každém případě však do dvou týdnů od zjištění shody v systému Eurodac.
2. Oznámení o přijetí dotčené osoby zpět se předkládá na standardním formuláři a obsahuje přímé nebo nepřímé důkazy popsané ve dvou seznamech uvedených v čl. 30 odst. 4 nebo odpovídající údaje z prohlášení dotčené osoby.
3. Vyrozuměný členský stát potvrdí obdržení oznámení členskému státu, jenž oznámení předložil, do jednoho týdne, ledaže vyrozuměný členský stát může v této lhůtě prokázat, že jeho příslušnost skončila podle článku 27.
4. Pokud není dodržena jednotýdenní lhůta uvedená v odstavci 3, má se za to, že bylo potvrzeno přijetí oznámení.
5. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro vypracování a předkládání oznámení o přijetí zpět. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

ODDÍL IV

PROCESNÍ ZÁRUKY

Článek 32

Oznámení rozhodnutí o přemístění

1. Členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu a jehož žádost o převzetí týkající se žadatele podle čl. 26 odst. 1 písm. a) byla přijata nebo který učinil

oznámení o přijetí zpět týkající se osob podle čl. 26 odst. 1 písm. b), c) a d), rozhodne o přemístění nejpozději do jednoho týdne od přijetí nebo od oznámení.

2. Pokud dožádaný členský stát vyhoví žádosti o převzetí žadatele nebo o přijetí osoby uvedené v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zpět, oznámí dožadující nebo oznamující členský stát dotčené osobě neprodleně písemně rozhodnutí přemístit ji do příslušného členského státu a případně i skutečnost, že nebude posuzovat její žádost o mezinárodní ochranu.
3. Pokud dotčenou osobu zastupuje právní poradce nebo jiný poradce, může se členský stát rozhodnout, že místo dotčené osobě oznámí toto rozhodnutí tomuto poradci a případně o něm vyrozumí dotčenou osobu.
4. Rozhodnutí podle odstavce 1 obsahuje rovněž informace o dostupných právních opravných prostředcích včetně práva požádat o odkladný účinek, o lhůtách pro jejich podání a pro provedení přemístění a v případě potřeby též informace o tom, kde a kdy je dotčená osoba povinna se ohlásit, jestliže cestuje do příslušného členského státu sama.

Členské státy zajistí, aby dotčené osobě byly spolu s rozhodnutím podle odstavce 1 sděleny informace o osobách nebo subjektech, které této osobě mohou poskytnout právní pomoc, pokud tyto informace již neobdržela.

5. Pokud dotčené osobě nepomáhá ani ji nezastupuje právní poradce nebo jiný poradce, sdělí jí členský stát hlavní prvky rozhodnutí, které musí vždy zahrnovat informace o dostupných právních opravných prostředcích a lhůty pro jejich podání, v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.

Článek 33

Opravné prostředky

1. Žadatel nebo jiná osoba uvedená v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) a d) má právo na podání účinného opravného prostředku k soudu co do skutkové i právní stránky ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo jeho přezkumu.

Rozsah opravného prostředku je omezen na posouzení toho:

- a) zda by přemístění s sebou neslo riziko nelidského či ponižujícího zacházení s dotčenou osobou ve smyslu článku 4 Listiny základních práv;
 - b) zda došlo k porušení článků 15 až 18 a článku 24 v případě osob převzatých podle čl. 26 odst. 1 písm. a).
2. Členské státy stanoví lhůtu dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o přemístění, v níž může dotčená osoba uplatnit své právo na podání účinného opravného prostředku podle odstavce 1.
 3. Dotčená osoba má právo v přiměřené lhůtě od oznámení rozhodnutí o přemístění požádat soud o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění, dokud nebude rozhodnuto o jejím odvolání nebo o přezkumu. Členské státy zajistí, aby účinný opravný prostředek v podobě odkladu přemístění byl v platnosti až do přijetí rozhodnutí o první žádosti o odklad. Jakékoli rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění musí být přijato do jednoho měsíce od data, kdy tuto žádost obdržel příslušný soud.

Pokud dotčená osoba nevyužije svého práva požádat o odkladný účinek, odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo jeho přezkum neodloží výkon rozhodnutí o přemístění.

Rozhodnutí neodložit výkon rozhodnutí o přemístění musí obsahovat důvody, na nichž je založeno.

Je-li poskytnut odkladný účinek, soud se vynasnaží rozhodnout o podstatě odvolání nebo přezkumu do jednoho měsíce od rozhodnutí o poskytnutí odkladného účinku.

4. Členské státy zajistí, aby dotčená osoba měla přístup k právní pomoci, a je-li to nutné, i k jazykové pomoci.
5. Členské státy zajistí, aby byla na žádost poskytnuta právní pomoc bezplatně, pokud si dotčená osoba nemůže dovolit uhradit náklady s ní spojené. Členské státy mohou stanovit, že pokud jde o poplatky a jiné náklady, nebude osobám, na které se vztahuje toto nařízení, poskytnuto příznivější zacházení, než je zacházení obecně poskytované v záležitostech týkajících se právní pomoci vlastním státním příslušníkům.

Aniž by tím členské státy svévolně omezovaly přístup k právní pomoci, mohou stanovit, že bezplatná právní pomoc a zastupování nebude poskytnuto, pokud se příslušný orgán či soud domnívají, že odvolání nebo žádost o přezkum nemají reálnou naději na úspěch.

Přijme-li rozhodnutí o neposkytnutí bezplatné právní pomoci a zastoupení podle druhého pododstavce jiný orgán než soud, členské státy stanoví právo podat u soudu účinný opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí. V případě odvolání proti rozhodnutí je uvedený opravný prostředek nedílnou součástí opravného prostředku uvedeného v odstavci 1.

Členské státy při plnění požadavků stanovených v tomto odstavci zajistí, že právní pomoc a zastupování nebudou svévolně omezovány a že dotčené osobě nebude bráněno v účinném přístupu ke spravedlnosti.

Právní pomoc musí zahrnovat alespoň vypracování požadovaných procesních dokumentů a zastupování před soudem a může být omezena na právní poradce nebo jiné poradce určené vnitrostátním právem pro poskytování právní pomoci a zastupování.

Postupy pro přístup k právní pomoci stanoví vnitrostátní právo.

ODDÍL V

ZAJIŠTĚNÍ ZA ÚČELEM PŘEMÍSTĚNÍ

Článek 34

Zajištění

1. Členské státy nezajistí osobu pouze proto, že se na ni vztahuje řízení podle tohoto nařízení.
2. Členské státy mohou zajistit dotčenou osobu za účelem jejího přemístění podle tohoto nařízení, existuje-li nebezpečí skrývání se na základě posouzení každého jednotlivého případu, a pouze pokud je zajištění přiměřené a nelze účinně použít jiná

mírnější donucovací opatření na základě individuálního posouzení situace dané osoby.

3. Zajištění musí být co nejkratší a nesmí trvat déle než po dobu, která je nezbytná k náležitému provedení požadovaných správních řízení do doby provedení přemístění podle tohoto nařízení.

Pokud je žadatel nebo jiná osoba uvedená v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zajištěna podle tohoto článku, lhůta pro předložení žádosti o převzetí nebo oznámení o přijetí zpět nesmí překročit dva týdny od okamžiku registrace žádosti. Pokud je daná osoba zadržena v pozdější fázi, než je registrace žádosti, nesmí lhůta pro podání žádosti o převzetí nebo oznámení o přijetí zpět překročit jeden týden ode dne, kdy byla daná osoba zajištěna. Členský stát, který vede řízení v souladu s tímto nařízením, požádá o urychlenou odpověď týkající se žádosti o převzetí. Tato odpověď musí být poskytnuta do jednoho týdne od okamžiku obdržení žádosti o převzetí. Není-li odpověď poskytnuta v této jednotýdenní lhůtě, má se za to, že bylo žádosti o převzetí vyhověno, což má za následek vznik povinnosti převzít dotyčnou osobu včetně povinnosti zajistit její řádný příjezd.

Pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, přemístění této osoby z dožadujícího nebo oznamujícího členského státu do příslušného členského státu se provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, a nejpozději do čtyř týdnů od:

- a) data přijetí žádosti nebo potvrzení oznámení o přijetí zpět, nebo
- b) data, od kterého skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 33 odst. 3.

V případě, že dožadující nebo oznamující členský stát nedodrží lhůty pro předložení žádosti o převzetí nebo oznámení o přijetí zpět, případně pro přijetí rozhodnutí o přemístění ve lhůtě uvedené v čl. 32 odst. 1, nebo pokud se přemístění neuskuteční ve lhůtě čtyř týdnů uvedené v třetím pododstavci tohoto odstavce, nesmí být osoba dále zajištěna. Články 29, 31 a 35 se použijí obdobně.

4. Pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, nařídí zajištění písemně soudní orgány. Příkaz k zajištění musí obsahovat odůvodnění po skutkové i právní stránce.
5. Pokud jde o podmínky zajištění a záruky vztahující se na zajištěné žadatele, použijí se na provádění přemístění do příslušného členského státu články 9, 10 a 11 směrnice XXX/XXX/EU [směrnice o podmínkách přijímání].

ODDÍL VI

PŘEMÍSTĚNÍ

Článek 35

Podrobná pravidla a lhůty

1. Přemístění žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) z dožadujícího nebo oznamujícího členského státu do příslušného členského státu se provádí po konzultaci dotyčných členských států v souladu s vnitrostátním právem dožadujícího nebo oznamujícího členského státu, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději šest měsíců od přijetí žádosti o převzetí nebo od potvrzení oznámení o převzetí jiným členským státem nebo od vydání konečného rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo o jeho přezkumu, pokud se podle čl. 33

odst. 3 uplatňuje odkladný účinek. Tato lhůta může být prodloužena nejvýše na jeden rok, pokud přemístění nelze uskutečnit z důvodu uvěznění dotčené osoby.

Pokud se přemístění provádí za účelem relokace, musí být provedeno ve lhůtě stanovené v čl. 57 odst. 9.

Pokud se přemístění do příslušného členského státu provádí formou kontrolovaného vycestování nebo jako přemístění s doprovodem, členské státy zajistí, aby se provádělo humánně a při plném dodržování základních práv a respektování lidské důstojnosti.

V případě potřeby vystaví dožadující nebo oznamující členský stát žadateli propustku (*laissez passer*). Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů vzor této propustky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Příslušný členský stát podle potřeby uvědomí dožadující nebo oznamující členský stát o bezpečném příjezdu dotčené osoby nebo o skutečnosti, že se ve stanovené lhůtě nedostavila.

2. Pokud k přemístění nedojde ve lhůtě stanovené v odst. 1 prvním pododstavci, příslušnému členskému státu zanikne jeho povinnost převzít nebo přijmout dotyčnou osobu zpět a příslušným státem se stává dožadující nebo oznamující členský stát.

Bez ohledu na první pododstavec platí, že pokud se dotčená osoba skrývá a dožadující nebo oznamující členský stát informuje příslušný členský stát před uplynutím lhůt stanovených v odst. 1 prvním pododstavci, že se dotčená osoba skrývá, ponechává si přemísťující členský stát právo provést přemístění ve zbývajícím čase v pozdější fázi, pokud by se tato osoba opět stala pro orgány dosažitelnou, pokud jiný členský stát neprovedl řízení v souladu s tímto nařízením a nepřemístil tuto osobu po jejím útěku do příslušného členského státu.

3. Pokud je osoba přemístěna chybně, nebo pokud je rozhodnutí o přemístění v rámci odvolacího nebo přezkumného řízení zrušeno poté, co bylo přemístění provedeno, přijme členský stát, který přemístění provedl, tuto osobu bezodkladně zpět.
4. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro konzultace a výměnu informací mezi členskými státy, zejména v případech odložených či zpožděných přemístění, přemístění po konkludentním přijetí nebo v případech přemístění nezletilých nebo závislých osob, jakož i v případech kontrolovaného přemístění. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 36

Náklady spojené s přemístěním

1. V souladu s článkem 17 nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu], se členskému státu, který provádí přemístění, vyplácí za přemístění žadatele nebo jiné osoby podle čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) příspěvek podle článku 35.
2. Pokud musí být dotčená osoba přemístěna zpět do členského státu v důsledku chybného přemístění nebo chybného rozhodnutí o přemístění, které bylo v rámci odvolacího nebo přezkumného řízení zrušeno poté, co bylo přemístění provedeno, nese náklady spojené s přemístěním dotčené osoby zpět na své území členský stát, který původně přemístění provedl.

3. Od osob, které mají být přemístěny podle tohoto nařízení, nelze požadovat náhradu nákladů na přemístění požadovat.

Článek 37

Výměna důležitých informací před provedením přemístění

1. Členský stát, který provádí přemístění žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d), sdělí příslušnému členskému státu o osobě, jež má být přemístěna, osobní údaje, které jsou odpovídající, důležité a omezené na nezbytnou míru, a to pouze za tím účelem, aby příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem v příslušném členském státě mohly poskytnout této osobě vhodnou pomoc, včetně okamžité zdravotní péče nezbytné za účelem ochrany jejích životně důležitých zájmů, a zajistit návaznost, pokud jde o ochranu a práva, na které mají nárok podle tohoto nařízení a podle dalších použitelných právních nástrojů týkajících se azylu. Tyto údaje se sdělují příslušnému členskému státu v přiměřené době před provedením přemístění, aby příslušné orgány podle vnitrostátního práva měly dostatek času přijmout nezbytná opatření.
2. Přemísťující členský stát předává příslušnému členskému státu veškeré informace, které jsou důležité k ochraně práv a k uspokojení bezprostředních zvláštních potřeb osoby, jež má být přemístěna, a zejména:
 - a) veškerá opatření, jež musí příslušný členský stát bezodkladně provést, aby zajistil náležité řešení zvláštních potřeb osoby, jež má být přemístěna, včetně veškeré neodkladné zdravotní péče;
 - b) kontaktní údaje o případných rodinných příslušnících, příbuzných nebo jiných členech rodiny v přijímajícím členském státě;
 - c) v případě nezletilých osob informace o jejich vzdělání;
 - d) odhadovaný věk žadatele;
 - e) informace shromážděné během prověřování v souladu s článkem 13 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o prověřování].
3. Výměna informací podle tohoto článku se uskutečňuje pouze mezi orgány, které jsou oznámeny Komisi podle článku 41 tohoto nařízení prostřednictvím elektronické komunikační sítě zřízené podle článku 18 nařízení (ES) č. 1560/2003. Vyměňované informace se použijí pouze pro účely stanovené v odstavci 1 tohoto článku a nestanou se předmětem dalšího zpracování.
4. Za účelem usnadnění výměny informací mezi členskými státy vypracuje Komise prostřednictvím prováděcích aktů vzor standardního formuláře pro předávání údajů požadovaných podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.
5. Na výměnu informací podle tohoto článku se použijí pravidla stanovená v čl. 40 odst. 8 a 9.

Článek 38

Výměna informací důležitých pro bezpečnost před provedením přemístění

Pokud má členský stát provádějící přemístění k dispozici informace, z nichž vyplývá, že existují oprávněné důvody považovat žadatele nebo jinou osobu podle čl. 26 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek v členském státě, sdělí tento členský stát tyto informace rovněž příslušnému členskému státu.

Článek 39

Výměna údajů o zdravotním stavu před provedením přemístění

1. Přemísťující členský stát předá, jsou-li k dispozici příslušným orgánům podle vnitrostátního práva, příslušnému členskému státu informace o jakýchkoli zvláštních potřebách osoby, která má být přemístěna, pouze za účelem poskytnutí lékařské péče nebo léčby, zejména pokud jde o zdravotně postižené osoby, starší osoby, těhotné ženy, nezletilé osoby a osoby, které byly vystaveny mučení, znásilnění nebo jiným závažným formám psychologického, fyzického či sexuálního násilí; mezi tyto informace mohou v konkrétních případech patřit i informace o fyzickém a duševním zdraví osoby, jež má být přemístěna. Tyto informace se předávají formou obecného zdravotního osvědčení s nezbytnou dokumentací. Příslušný členský stát zajistí, aby tyto zvláštní potřeby byly dostatečně uspokojeny, zejména včetně veškeré nezbytné základní lékařské péče.

Komise vypracuje prostřednictvím prováděcích aktů vzor tohoto obecného zdravotního osvědčení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

2. Informace uvedené v odstavci 1 předá přemísťující členský stát příslušnému členskému státu buď pouze s výslovným souhlasem žadatele nebo jeho zástupce, nebo pokud je to nutné z důvodu ochrany veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti nebo, pokud není dotčená osoba fyzicky schopna nebo je právně nezpůsobilá dát svůj souhlas, pro ochranu životně důležitých zájmů dotčené osoby nebo jiné osoby. Neudělení souhlasu, včetně odmítnutí souhlasu, nepředstavuje překážku pro přemístění žadatele.
3. Zpracovávání osobních údajů o zdravotním stavu uvedených v odstavci 1 provádí pouze odborný zdravotnický pracovník, který je podle vnitrostátního práva nebo pravidel, jež stanoví příslušné vnitrostátní orgány, vázán povinností zachovávat profesní tajemství, nebo jiná osoba podléhající obdobné povinnosti zachovávat profesní tajemství.
4. Výměna informací podle tohoto článku se uskutečňuje pouze mezi odbornými zdravotnickými pracovníky či jinými osobami uvedenými v odstavci 3. Vyměňované informace smějí být použity pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a nesmějí být dále zpracovávány.
5. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky a praktická opatření pro výměnu informací podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.
6. Na výměnu informací podle tohoto článku se použijí pravidla stanovená v čl. 40 odst. 8 a 9.

KAPITOLA VI

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 40

Sdílení informací

1. Každý členský stát sdělí kterémukoli členskému státu, který o to požádá, osobní údaje o osobě spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, které jsou odpovídající, důležité a omezené na to, co je nezbytné pro:
 - a) určení příslušného členského státu;
 - b) posouzení žádosti o mezinárodní ochranu;
 - c) splnění jakékoli povinnosti vyplývající z tohoto nařízení.
2. Informace uvedené v odstavci 1 se týkají pouze:
 - a) osobních údajů o dotčené osobě a případně o jejích rodinných příslušnících, příbuzných nebo jiných členech rodiny (příjmení a jméno, případně dřívější příjmení; přezdívký nebo převzatá jména, současná a předchozí státní příslušnost; datum a místo narození);
 - b) průkazů totožnosti a cestovních dokladů (číslo, platnost, datum vydání, vydávající orgán, místo vydání atd.);
 - c) jiných skutečností, které jsou nezbytné pro zjištění totožnosti dotčené osoby, včetně biometrických údajů získaných od žadatele členským státem, zejména pro účely čl. 57 odst. 6 tohoto nařízení, v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [*nařízení o Eurodacu*];
 - d) míst pobytu a trasy cesty;
 - e) povolení k pobytu nebo víz vydaných členským státem;
 - f) místa podání žádosti;
 - g) data podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, data registrace současné žádosti, stavu řízení a případného rozhodnutí, pokud bylo vydáno.
3. Pokud je to nezbytné pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, může příslušný členský stát požádat jiný členský stát, aby mu sdělil důvody, které žadatel pro svou žádost uvedl, a případně důvody pro přijatá rozhodnutí týkající se žadatele. Tento členský stát může odmítnout odpovědět na takovou žádost, jestliže sdělení takových informací může ohrozit důležité zájmy tohoto členského státu nebo ochranu svobod a základních práv dotčené osoby či jiných osob. V každém případě mohou být takto požadované informace sděleny pouze dožadujícímu členskému státu, jenž získal písemný souhlas žadatele o mezinárodní ochranu. V tomto případě musí žadatel vědět, jakých informací se jeho souhlas týká.
4. Každá žádost o informace musí být zasílána pouze v souvislosti s konkrétní žádostí o mezinárodní ochranu nebo s přemístěním pro účely relokace. Musí být zdůvodněna, a pokud je jejím účelem ověřit, zda existuje kritérium, které může zakládat příslušnost dožadovaného členského státu, musí v ní být uvedeno, o jaké důkazy o způsobech a prostředcích, pomocí nichž žadatel vstoupil na území některého členského státu, včetně významných informací ze spolehlivých zdrojů, nebo o jakou

konkrétní a ověřitelnou část prohlášení žadatele se opírá. Takovéto významné informace ze spolehlivých zdrojů nejsou samy o sobě dostatečné pro určení příslušnosti a pravomoci členského státu podle tohoto nařízení, ale mohou přispět k hodnocení jiných indicií týkajících se konkrétního žadatele.

5. Dožádaný členský stát je povinen odpovědět do tří týdnů. Každé prodloužení s odpovědí musí být řádně zdůvodněno. Nedodržení třítýdenní lhůty nezavazuje dožádaný členský stát povinnosti poskytnout odpověď. Pokud dožádaný členský stát, který nedodržel maximální lhůtu, zatají informaci, která ukazuje na jeho příslušnost, nemůže se dovolávat uplynutí lhůty podle článku 29, pokud jde o důvod jeho odmítnutí vyhovět žádosti o převzetí. V tomto případě se lhůty stanovené v článku 29 pro předložení žádosti o převzetí prodlouží o dobu odpovídající prodlevě v odpovědi ze strany dožádaného členského státu.
6. Výměna informací se provádí na žádost členského státu a může proběhnout pouze mezi orgány, které členské státy oznámily Komisi jako orgány podle čl. 41 odst. 1.
7. Vyměněné informace smějí být použity pouze pro účely stanovené v odstavci 1. V každém členském státě smí být taková informace sdělena v závislosti na jejím druhu a pravomocích přijímajícího orgánu pouze orgánům a soudům, které jsou pověřeny:
 - a) určením příslušného členského státu;
 - b) posouzením žádosti o mezinárodní ochranu;
 - c) plněním jakékoli povinnosti vyplývající z tohoto nařízení.
8. Členský stát, který informace předává, zajistí jejich přesnost a aktuálnost. Pokud se ukáže, že tento členský stát předal informace, které jsou nepřesné nebo které neměly být předány, jsou o tom přijímající členské státy neprodleně informovány. Tyto členské státy jsou povinny tyto údaje opravit nebo je vymazat.
9. V každém dotčeném členském státě je v individuálním spise dotčené osoby nebo v registru zápis o předání a přijetí vyměněných informací.

Článek 41

Příslušné orgány a zdroje

1. Každý členský stát neprodleně oznámí Komisi konkrétní orgány pověřené plněním povinností, které vyplývají z tohoto nařízení nebo z kterékoli jeho změny. Členské státy zajistí, aby tyto orgány měly potřebné zdroje pro plnění svých úkolů, a zejména pro vypracování odpovědí na žádosti o informace, žádosti o převzetí, oznámení o přijetí žadatelů zpět a případně splnění jejich povinností podle části IV kapitol I až III ve stanovených lhůtách.
2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* souhrnný seznam orgánů uvedených v odstavci 1. V případě změn v tomto seznamu zveřejní Komise jednou za rok aktualizovaný konsolidovaný seznam.
3. Členské státy zajistí, že orgánům uvedeným v odstavci 1 bude poskytováno nezbytné proškolení, pokud jde o uplatňování tohoto nařízení.
4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů zavede bezpečné prostředky elektronické komunikace mezi orgány uvedenými v odstavci 1 a mezi těmito orgány a agenturou pro azyl pro přenos informací, biometrických údajů získaných v souladu s nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodac] žádostí, oznámení, odpovědí a veškeré

písemné korespondence a pro zajištění, že odesílatelé automaticky obdrží elektronický doklad o doručení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 42

Správní ujednání

1. Členské státy mohou mezi sebou přijmout dvoustranná správní ujednání ohledně praktických aspektů provádění tohoto nařízení, aby zjednodušily jeho uplatňování a zvýšily jeho účinnost. Tato ujednání se mohou týkat:
 - a) výměny styčných úředníků;
 - b) zjednodušení postupů a zkrácení lhůt pro předávání a posuzování žádostí o převzetí žadatelů nebo oznámení o přijetí žadatelů zpět;
 - c) solidárních příspěvků podle části IV kapitol I až III.
2. Členské státy mohou rovněž ponechat v platnosti správní ujednání uzavřená podle nařízení (ES) č. 343/2003 a nařízení (EU) č. 604/2013. Nejsou-li tato ujednání v souladu s tímto nařízením, dotčené členské státy je pozmění tak, aby byl jakýkoli nesoulad odstraněn.
3. Před uzavřením či změnou jakéhokoli ujednání podle odst. 1 písm. b) dotčené členské státy konzultují Komisi, pokud jde o slučitelnost daného ujednání s tímto nařízením.
4. Domnívá-li se Komise, že ujednání podle odst. 1 písm. b) nejsou slučitelná s tímto nařízením, oznámí to v přiměřené době dotčeným členským státům. Tyto členské státy přijmou veškerá náležitá opatření, aby dotčená ujednání v přiměřené době změnila tak, aby zjištěný nesoulad odstranily.
5. Členské státy oznámí Komisi veškerá ujednání podle odstavce 1 a jejich případné vypovězení nebo změny.

Článek 43

Síť příslušných jednotek

Agentura pro azyl stanoví a podporuje činnosti sítě příslušných orgánů uvedených v čl. 41 odst. 1 s cílem posílit praktickou spolupráci a sdílení informací o všech záležitostech souvisejících s uplatňováním tohoto nařízení, včetně vytváření praktických nástrojů a pokynů.

KAPITOLA VII

DOHODOVÁNÍ

Článek 44

Dohodování

1. Aby se usnadnilo řádné fungování mechanismů zřízených podle tohoto nařízení a vyřešily se obtíže při jeho uplatňování, platí, že v situaci, kdy se dva nebo více členských států setkají s obtížemi při spolupráci podle tohoto nařízení nebo při jeho vzájemném uplatňování, zahájí dotčené členské státy na žádost jednoho nebo více z nich neprodleně konzultace s cílem nalézt v přiměřené lhůtě vhodná řešení v souladu se zásadou loajální spolupráce.

Informace o zjištěných obtížích a nalezeném řešení mohou být případně sdíleny s Komisí a s ostatními členskými státy v rámci výboru uvedeného v článku 67.

2. Pokud se nepodaří nalézt řešení podle odstavce 1 nebo pokud obtíže přetrvávají, může jeden nebo více dotčených členských států požádat Komisi, aby s dotčenými členskými státy uspořádala konzultace s cílem nalézt vhodná řešení. Komise tyto konzultace neprodleně uspořádá. Dotčené členské státy se těchto konzultací aktivně zúčastní a stejně jako Komise přijmou veškerá vhodná opatření k rychlému vyřešení dané záležitosti. Komise může přijmout doporučení určená dotčeným členským státům s uvedením opatření, která mají být přijata, a vhodných lhůt.

Informace o zjištěných obtížích, poskytnutých doporučeních a nalezeném řešení mohou být případně sdíleny s ostatními členskými státy v rámci výboru uvedeného v článku 67.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny pravomoci Komise dohlížet na uplatňování práva Unie podle článků 258 a 260 Smlouvy. Není jím dotčena ani možnost dotčených členských států předložit svůj spor Soudnímu dvoru v souladu s článkem 273 Smlouvy, případně předložit věc Soudnímu dvoru v souladu s článkem 259 Smlouvy.

ČÁST IV

SOLIDARITA

KAPITOLA I

MECHANISMY SOLIDARITY

Článek 45

Solidární příspěvky

1. Druhy solidárních příspěvků ve prospěch členského státu, který je vystaven migračnímu tlaku nebo v němž probíhá vyloďování po pátracích a záchranných operacích:

- a) relokační žadatelů, na které se nevztahuje řízení na hranicích pro účely posouzení žádosti o mezinárodní ochranu stanovené článkem 41 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení];
 - b) patronát nad návraty neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí;
 - c) relokační osob požívajících mezinárodní ochrany, kterým byla mezinárodní ochrana poskytnuta méně než tři roky před přijetím prováděcího aktu podle čl. 53 odst. 1;
 - d) opatření pro budování kapacit v oblasti azylu, přijímání a navracení, operační podpora a opatření zaměřená na reakci na migrační trendy s dopadem na členský stát, který využívá pomoci, prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi.
2. Tyto příspěvky mohou podle článku 56 sestávat rovněž z:
- a) relokační žadatelů o mezinárodní ochranu, na které se vztahuje řízení na hranicích v souladu s článkem 41 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení];
 - b) relokační neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

Článek 46

Fórum solidarity

Fórum solidarity zahrnuje všechny členské státy. Fórum solidarity svolává Komise a předseda mu s cílem zajistit řádné fungování této části.

Článek 47

Solidarita v případě vylovení po pátracích a záchranných operacích

1. Tento článek a články 48 a 49 se vztahují na pátrací a záchranné operace, v jejichž důsledku dochází k opakovaným příjezdům státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členského státu, a na zranitelné osoby podle čl. 49 odst. 4.
2. Pokud ze zprávy o řízení migrace uvedené v čl. 6 odst. 4 vyplývá, že jeden nebo více členských států čelí situacím uvedeným v odstavci 1, stanoví se v ní rovněž celkový počet žadatelů o mezinárodní ochranu podle čl. 45 odst. 1 písm. a), u kterých bude nutno provést relokační s cílem pomoci těmto členským státům. Tato zpráva rovněž uvede veškerá opatření k budování kapacit podle čl. 45 odst. 1 písm. d), která jsou nezbytná pro pomoc dotčenému členskému státu.
3. Do dvou týdnů od přijetí zprávy o řízení migrace vyzve Komise všechny ostatní členské státy, u kterých se neočekává, že budou čelit příjezdům na své území podle odstavce 1, aby poskytly solidární příspěvky uvedené v odstavci 2. Ve své žádosti Komise uvede celkový počet žadatelů, kteří mají být relokováni jednotlivými členskými státy ve formě solidárních příspěvků uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), vypočtený podle distribučního klíče stanoveného v článku 54. Distribuční klíč obsahuje podíl členských států, které využívají pomoci.

4. Do jednoho měsíce od přijetí zprávy o řízení migrace informují členské státy Komisi o příspěvcích, které hodlají poskytnout, tím, že vyplní plán solidární reakce pro pátrací a záchranné operace uvedený v příloze I. Členské státy sdělí, zda hodlají poskytnout příspěvky ve formě:
 - a) relokace v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. a) nebo
 - b) opatření v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. d) uvedených ve zprávě o řízení migrace nebo
 - c) relokace v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. a), která se týká zranitelných osob podle čl. 49 odst. 4.
5. Shledá-li Komise, že solidární příspěvky uvedené všemi členskými státy podle odstavce 4 jsou podstatně nižší než celkové solidární příspěvky uvedené ve zprávě o řízení migrace, svolá fórum solidarity. Komise vyzve členské státy, aby upravily počet a případně i druh příspěvků. Členské státy, které upraví své příspěvky, předloží v průběhu fóra solidarity revidované plány solidární reakce pro pátrací a záchranné operace.

Článek 48

Prováděcí akty Komise pro pátrací a záchranné operace

1. Do dvou týdnů od předložení plánů solidární reakce pro pátrací a záchranné operace uvedených v čl. 47 odst. 4 nebo do dvou týdnů od ukončení fóra solidarity uvedeného v čl. 47 odst. 5, a pokud celkové solidární příspěvky uvedené všemi členskými státy v jejich plánech odpovídají celkovým solidárním příspěvkům stanoveným ve zprávě o řízení migrace, případně má Komise za to, že jsou jim dostatečně blízké, přijme Komise prováděcí akt, který stanoví solidární opatření uvedená členskými státy podle čl. 47 odst. 4 nebo podle čl. 47 odst. 5. Tato opatření představují rezervoár solidarity pro každý členský stát, u kterého se očekává, že bude v nejbližší době čelit vylodění.

Pokud agentura pro azyl oznámí Komisi a členským státům, že bylo vyčerpáno 80 % rezervoáru solidarity podle prvního pododstavce pro jeden nebo více členských států, které využívají pomoci, svolá Komise fórum solidarity s cílem informovat členské státy o situaci a požádat je o zvýšení příspěvků. Po skončení fóra solidarity, pokud členské státy oznámily, že jsou připraveny poskytnout zvýšené příspěvky, změní Komise prováděcí akt, kterým se zřizuje rezervoár solidarity uvedený v prvním pododstavci, ve vztahu k dotčenému členskému státu, který využívá pomoci, s cílem zvýšit příspěvky uvedené členskými státy.
2. Pokud je celkový počet nebo druh solidárních příspěvků uvedených členskými státy podle čl. 47 odst. 5 i přesto podstatně nižší než celková výše solidárních příspěvků uvedených ve zprávě o řízení migrace, což vede k situaci, že rezervoár solidarity není schopen poskytnout předvídatelný základ pro průběžnou podporu členských států uvedených v čl. 47 odst. 2, přijme Komise do dvou týdnů po skončení fóra solidarity prováděcí akt, kterým se stanoví rezervoár solidarity pro každý členský stát, u kterého se předpokládá, že bude v nejbližší době čelit vylodění. Tento prováděcí akt stanoví:

- a) celkový počet státních příslušníků třetích zemí, na něž se má vztahovat relokace, která má přispět k potřebám členských států uvedených v čl. 47 odst. 2, jak je uveden ve zprávě o řízení migrace;
- b) počet a podíl uvedený v písmenu a) pro každý členský stát včetně členského státu, který využívá pomoci, vypočtený podle distribučního klíče stanoveného v článku 54;
- c) opatření uvedená členskými státy podle čl. 45 odst. 1 písm. d).

Pokud členské státy uvedly opatření stanovená v čl. 45 odst. 1 písm. d), musí být tato opatření úměrná příspěvkům, které by členské státy poskytly prostřednictvím relokací uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a) v důsledku použití distribučního klíče stanoveného v článku 54. Opatření jsou stanovena v prováděcím aktu s výjimkou případů, kdy by údaje členských států vedly k nedostatku přesahujícím 30 % celkového počtu relokací uvedených ve zprávě o řízení migrace. V takových případech se příspěvky stanovené v prováděcím aktu upraví tak, aby členské státy, které tato opatření uvádějí, byly povinny pokrýt 50 % svého podílu vypočteného v souladu s distribučním klíčem podle článku 54 prostřednictvím relokace nebo patronátu nad návraty podle čl. 45 odst. 1 písm. b), případně kombinace obojího. Dotčené členské státy neprodleně sdělí Komisi, jak mají v úmyslu v tomto ohledu pokrýt svůj podíl. Komise odpovídajícím způsobem upraví příspěvky stanovené v prováděcím aktu týkající se relokace, patronátu nad návraty a opatření uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. d) pro tyto členské státy.

Pokud jeden nebo více členských států nepředloží plán solidární reakce pro pátrací a záchranné operace ve lhůtách stanovených v čl. 47 odst. 4 a v čl. 47 odst. 5, určí Komise výši a druh příspěvků, které mají tyto členské státy poskytnout.

Pokud agentura pro azyl oznámí Komisi a členským státům, že bylo vyčerpáno 80 % rezervoáru solidarity podle prvního pododstavce pro jeden nebo více členských států, které využívají pomoci, svolá Komise fórum solidarity s cílem informovat členské státy o situaci a dodatečných potřebách členských států využívajících pomoci. V návaznosti na zasedání fóra solidarity přijme Komise změnu prováděcího aktu, kterým se zřizuje rezervoár solidarity uvedený v prvním pododstavci, ve vztahu k dotčenému členskému státu, který využívá pomoci, s cílem zvýšit celkový počet státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahují solidární opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a), nejvýše však o 50 %. Podíl každého členského státu uvedený v prvním pododstavci písm. b) se upraví odpovídajícím způsobem. Pokud se použijí ustanovení druhého pododstavce a členské státy uvedly, že budou přispívat prostřednictvím patronátu nad návraty, navýší se podíl těchto opatření o 50 %. Opatření uvedená v čl. 45 odst. 1 písm. d) se navýší rovněž o podíl, který je úměrný 50% nárůstu podílu těchto členských států, vypočtený podle distribučního klíče stanoveného v článku 54.

3. Prováděcí akt uvedený v odstavcích 1 a 2 se přijímá přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 49

Rezervoár solidarity pro pátrací a záchranné operace

1. Do dvou týdnů od přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 48 odst. 1 nebo odst. 2 oznámí členský stát uvedený v čl. 47 odst. 2 Komisi svou žádost o solidární podporu.

Na základě této žádosti čerpá Komise z rezervoáru solidarity a koordinuje provádění solidárních opatření pro každé vylodění nebo skupinu vylodění, k nimž dojde během dvou týdnů.

2. Agentura pro azyl a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž vypracují pod koordinačním vedením Komise seznam způsobilých osob, které mají být relokovány a na které se má vztahovat patronát nad návraty. V tomto seznamu bude uvedeno rozdělení těchto osob mezi přispívající členské státy s přihlédnutím k celkovému počtu osob, které mají být relokovány nebo na které se má vztahovat patronát každého přispívajícího členského státu nad návraty, ke státní příslušnosti těchto osob a k existenci smysluplných vazeb mezi nimi a členským státem relokace nebo patronátu nad návraty. Při relokaci budou mít přednost zranitelné osoby. Agentura pro azyl a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž jsou Komisi nápomocny při sledování využívání rezervoáru solidarity.
3. Pokud Komise přijala zprávu, která dospěla k závěru, že členský stát uvedený v čl. 47 odst. 2 je vystaven migračnímu tlaku podle čl. 51 odst. 3, lze zbývající solidární příspěvky z rezervoáru solidarity zřízeného podle čl. 48 odst. 1 nebo odst. 2 použít za účelem okamžitého zmírnění migračního tlaku na tento členský stát. V takových případech se použijí ustanovení odstavce 2.

Tento odstavec se nepoužije, pokud je přijat prováděcí akt podle článku 53. Od přijetí uvedeného prováděcího aktu se přestává vycházet ze seznamu způsobilých osob, které mají být relokovány a má se na ně vztahovat patronát nad návraty podle odstavce 2.

V případě, že rezervoár solidarity uvedený v prvním pododstavci nedostačuje pro účely okamžitého zmírnění problémů, kterým čelí členský stát uvedený v čl. 47 odst. 2, lze použít solidární příspěvky z rezervoáru solidarity ostatních členských států zřízeného podle čl. 48 odst. 1 nebo odst. 2, pokud to neohrozí fungování tohoto rezervoáru pro tyto členské státy.
4. Pokud ze zprávy o řízení migrace vyplývá, že členský stát uvedený v čl. 47 odst. 2 čelí výzvám týkajícím se kapacity kvůli přítomnosti zranitelných žadatelů bez ohledu na to, jak překročili vnější hranice, lze rezervoár solidarity zřízený podle čl. 48 odst. 1 nebo odst. 2 použít také pro účely relokace zranitelných osob. V takových případech se použijí ustanovení odstavce 2.
5. Komise podporuje a usnadňuje postupy vedoucí k relokaci žadatelů a k provádění patronátu nad návraty, přičemž zvláštní pozornost věnuje nezletilým osobám bez doprovodu. Koordinuje operační aspekty relokace a patronátu nad návraty, a to i za pomoci odborníků nebo týmů odborníků, které vyšle agentura pro azyl nebo Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž.

Článek 50

Posouzení migračního tlaku

1. Komise posoudí migrační situaci v členském státě, pokud:
 - a) tento členský stát informoval Komisi, že se domnívá, že je pod migračním tlakem;
 - b) se na základě dostupných informací domnívá, že členský stát může být pod migračním tlakem.

2. Agentura pro azyl a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž jsou Komisi nápomocny při vypracování posouzení migračního tlaku. Komise neprodleně informuje Evropský parlament, Radu a členské státy o tom, že provádí posouzení.
3. Posuzování migračního tlaku se týká situace v dotčeném členském státě během předchozích šesti měsíců v porovnání s celkovou situací v Unii, a je založeno zejména na těchto informacích:
 - a) počet žádostí státních příslušníků třetích zemí o mezinárodní ochranu a státní příslušnost žadatelů;
 - b) počet státních příslušníků třetích zemí, u nichž orgány členských států odhalily, že nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v daném členském státě, včetně osob překračujících délku oprávněného pobytu ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226⁵⁸;
 - c) počet rozhodnutí o navrácení podle směrnice 2008/115/ES;
 - d) počet státních příslušníků třetích zemí, kteří opustili území členských států na základě rozhodnutí o navrácení podle směrnice 2008/115/ES;
 - e) počet státních příslušníků třetích zemí přijatých členskými státy prostřednictvím programů Unie a vnitrostátních programů pro znovusídlení [nebo přijímání osob z humanitárních důvodů];
 - f) počet příchozích a odchozích žádostí o převzetí a oznámení o přijetí zpět v souladu s články 34 a 36;
 - g) počet přemístění provedených v souladu s článkem 31;
 - h) počet osob zadržených v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice po zemi, po moři nebo vzduchem;
 - i) počet osob, kterým byl odepřen vstup v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2016/399;
 - j) počet a státní příslušnost státních příslušníků třetích zemí vyloděných po pátracích a záchranných operacích, včetně počtu žádostí o mezinárodní ochranu;
 - k) počet nezletilých osob bez doprovodu.
4. Při posuzování migračního tlaku se zohlední rovněž následující:
 - a) informace předložené členským státem, kde se provádí posouzení podle odst. 1 písm. a);
 - b) úroveň spolupráce v oblasti migrace s třetími zeměmi původu a tranzitními zeměmi, prvními zeměmi azylu a bezpečnými třetími zeměmi, jak jsou definovány v nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení];

⁵⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011, Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20.

- c) geopolitická situace v příslušných třetích zemích, která může ovlivnit migrační pohyby;
- d) příslušná doporučení stanovená v článku 15 nařízení Rady (EU) č. 1053/2013⁵⁹, v člancích 13, 14 a 22 nařízení (EU) XXX/XXX [o Agentuře Evropské unie pro azyl] a v čl. 32 odst. 7 nařízení (EU) 2019/1896;
- e) informace shromážděné na základě doporučení Komise ze dne XXX o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací (plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize);
- f) zpráva o řízení migrace podle čl. 6 odst. 4;
- g) zprávy v oblasti integrovaného situačního povědomí a analýzy (ISAA) podle prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2018/1993 o opatřeních pro integrovanou politickou reakci EU na krize, je-li aktivována integrovaná politická reakce EU na krize, případně pokud integrovaná politická reakce EU na krize aktivována není, zpráva o situačním povědomí a analýze v oblasti migrace (MISAA) vydaná v rámci první fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize;
- h) informace z procesu podávání zpráv o uvolnění vízového režimu a z dialogů se třetími zeměmi;
- i) čtvrtletní bulletiny o migraci a další zprávy Agentury Evropské unie pro základní práva;
- j) podpora poskytovaná agenturami Unie členskému státu, který využívá pomoci.

Článek 51

Zpráva o migračním tlaku

1. Komise při provádění posouzení podle čl. 50 odst. 1 konzultuje dotčený členský stát. Komise předloží zprávu o migračním tlaku Evropskému parlamentu a Radě do jednoho měsíce poté, co je informovala, že provádí posouzení podle čl. 50 odst. 2.
2. V této zprávě Komise uvede, zda je dotčený členský stát pod migračním tlakem.
3. Pokud Komise dospěje k závěru, že dotčený členský stát je pod migračním tlakem, uvede ve zprávě:
 - a) kapacitu členského státu, který je pod migračním tlakem, v oblasti řízení migrace, zejména azylu a navracení, a jeho celkové potřeby při řízení počtu případů v oblasti azylu a navracení;
 - b) opatření, která jsou vhodná k řešení situace a očekávaný časový rámec pro jejich provedení, přičemž opatření se případně skládají z:
 - i) opatření, která by měl členský stát pod migračním tlakem přijmout v oblasti řízení migrace, zejména v oblasti azylu a navracení;

⁵⁹ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu, Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27.

- ii) opatření uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) a c), která mají přijmout jiné členské státy;
 - iii) opatření uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. d), která mají přijmout jiné členské státy.
4. Pokud se Komise domnívá, že je vzhledem k vývoji situace v členském státě nutná rychlá reakce, předloží svou zprávu nejpozději do dvou týdnů ode dne, kdy informovala Evropský parlament, Radu a členské státy podle čl. 50 odst. 2 o tom, že provádí posuzování.

Článek 52

Plány solidární reakce v situacích migračního tlaku

1. Pokud ze zprávy uvedené v článku 51 vyplývá, že určitý členský stát je pod migračním tlakem, přispívají ostatní členské státy, které pomoci samy nevyužívají, prostřednictvím solidárních příspěvků uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) a c). Členské státy upřednostní relokační nezletilých osob bez doprovodu.
2. Pokud zpráva podle článku 51 uvádí opatření podle odst. 3 písm. b) bodu iii) uvedeného článku, mohou jiné členské státy přispět prostřednictvím těchto opatření namísto opatření podle čl. 51 odst. 3 písm. b) bodu ii). Taková opatření nesmí vést k situaci, kdy chybí více než 30 % celkových příspěvků uvedených ve zprávě o migračním tlaku podle čl. 51 odst. 3 písm. b) bodu ii).
3. Členské státy předloží Komisi do dvou týdnů od přijetí zprávy uvedené v článku 51 plán solidární reakce formou vyplnění formuláře v příloze II. V tomto plánu solidární reakce bude uveden druh příspěvků vybraný z možností uvedených v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě ii), nebo případně opatření stanovených v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě iii), jejichž přijetí členské státy navrhují. Pokud členské státy navrhnou více než jeden druh příspěvku podle čl. 51 odst. 3 písm. b) bodu ii), uvedou podíl každého z nich.

V případě, že plán solidární reakce zahrnuje i patronát nad návraty, uvedou členské státy státní příslušnost státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na území dotčeného členského státu, nad nimiž hodlají mít patronát.

Pokud členské státy uvedou v plánu solidární reakce opatření stanovená v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě iii), uvedou rovněž podrobná ujednání a časový rámec pro jejich provádění.
4. Pokud se Komise domnívá, že solidární příspěvky uvedené v plánech solidární reakce neodpovídají potřebám uvedeným ve zprávě o migračním tlaku podle článku 51, svolá fórum solidarity. V takových případech vyzve Komise členské státy, aby v průběhu fóra solidarity upravily druh příspěvků ve svých plánech solidární reakce předložením revidovaných plánů solidární reakce.
5. Členský stát, který navrhuje solidární příspěvky stanovené v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě ii), může požádat o odpočet 10 % svého podílu vypočteného podle distribučního klíče stanoveného v článku 54, pokud v plánu solidární reakce uvede, že v průběhu uplynulých pěti let přezkoumal takový počet žádostí o mezinárodní ochranu, který se v přepočtu na jednoho obyvatele rovná dvojnásobku průměru Unie.

Prováděcí akty Komise týkající se solidarity v situacích migračního tlaku

1. Do dvou týdnů od předložení plánů solidární reakce uvedených v čl. 52 odst. 3, případně je-li svoláno fórum solidarity podle čl. 52 odst. 4, do dvou týdnů od ukončení tohoto fóra solidarity, přijme Komise prováděcí akt, kterým se stanoví solidární příspěvky ve prospěch členského státu čelícího migračnímu tlaku, které mají přijmout ostatní členské státy, a časový rámec pro jejich provádění.
2. Druhy příspěvků stanovené v prováděcím aktu jsou tytéž, které uvedly členské státy ve svých plánech solidární reakce. Pokud jeden nebo více členských států plán solidární reakce nepředloží, určí druhy příspěvků, které má členský stát poskytnout, Komise s přihlédnutím k potřebám uvedeným ve zprávě o migračním tlaku.

Je-li druh příspěvku, který členské státy uvedly ve svých plánech solidární reakce, totožný s příspěvkem uvedeným v čl. 45 odst. 1 písm. d), Komise posoudí, zda jsou navrhovaná opatření úměrná příspěvkům, které by členské státy poskytly prostřednictvím opatření uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) nebo c) v důsledku použití distribučního klíče stanoveného v článku 54.

Pokud navrhovaná opatření nejsou úměrná příspěvkům, které by přispívající členský stát poskytl prostřednictvím opatření uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) nebo c), stanoví navrhovaná opatření Komise v prováděcím aktu, přičemž upraví jejich úroveň.

Pokud by navrhovaná opatření vedla k tomu, že by chybělo více než 30 % celkového počtu solidárních opatření uvedených ve zprávě o migračním tlaku podle čl. 51 odst. 3 písm. b) bodu ii), upraví se příspěvky uvedené v prováděcím aktu tak, aby byly členské státy, které tato opatření uvádějí, povinny pokrýt 50 % svého podílu vypočteného podle distribučního klíče stanoveného v článku 54 prostřednictvím opatření uvedených v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě ii). Opatření podle čl. 51 odst. 3 písm. b) bodu iii) uvedená těmito členskými státy Komise odpovídajícím způsobem upraví.

3. Prováděcí akt stanoví:
 - a) celkový počet osob, které mají být relokovány z dožadujícího členského státu podle čl. 45 odst. 1 písm. a) nebo c), s přihlédnutím ke kapacitě a potřebám dožadujících členských států v oblasti azylu, identifikovaným ve zprávě uvedené v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě ii);
 - b) celkový počet osob, na které se bude vztahovat patronát dožadujícího členského státu nad návraty podle čl. 45 odst. 1 písm. b), s přihlédnutím ke kapacitě a potřebám dožadujícího členského státu v oblasti návratu identifikovaným ve zprávě uvedené v čl. 51 odst. 3 písm. b) bodě ii);
 - c) rozdělení osob, které mají být relokovány, nebo osob, na které se má vztahovat patronát nad návraty, mezi členské státy včetně členského státu, který využívá pomoci, na základě distribučního klíče stanoveného v článku 54;
 - d) opatření uvedená členskými státy podle odst. 2 druhého, třetího a čtvrtého pododstavce.

Rozdělení uvedené v odst. 3 písm. c) se upraví, pokud členský stát, který podává žádost podle čl. 52 odst. 5 ve svém plánu solidární reakce, prokáže, že v průběhu uplynulých pěti let byl příslušný pro takový počet žádostí o mezinárodní ochranu,

který se v přepočtu na jednoho obyvatele rovná dvojnásobku průměru Unie. V takových případech obdrží tento členský stát odpočet ve výši 10 % svého podílu vypočítaného podle distribučního klíče stanoveného v článku 54. Tento odpočet se rozdělí poměrně mezi členské státy poskytující příspěvky uvedené v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) a c).

4. Pokud byly příspěvky poskytnuty v předchozím roce v reakci na žádost členského státu o solidární podporu od jiných členských států s cílem pomoci mu při řešení migrační situace na jeho území, aby se předešlo migračnímu tlaku, podanou podle čl. 56 odst. 1, a pokud odpovídají druhu opatření stanovenému v prováděcím aktu, odečte Komise tyto příspěvky od odpovídajících příspěvků stanovených v prováděcím aktu.
5. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech v důsledku migračního tlaku v členském státě, který využívá pomoci, přijme Komise postupem pro naléhavé případy podle čl. 67 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.
Tyto akty zůstávají v platnosti po dobu nepřesahující jeden rok.
6. Komise podá zprávu o provádění prováděcího aktu jeden měsíc poté, co přestane platit. Zpráva obsahuje analýzu účinnosti přijatých opatření.

Článek 54

Distribuční klíč

Podíl solidárních příspěvků uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a), b) a c), které mají poskytnout jednotlivé členské státy v souladu s články 48 a 53, se vypočte podle vzorce uvedeného v příloze III a pro každý členský stát je založen na následujících kritériích podle nejnovějších dostupných údajů Eurostatu:

- a) velikost populace (50 % váhy);
- b) celkový HDP (50 % váhy).

Článek 55

Patronát nad návraty

1. Členský stát se může zavázat, že podpoří jiný členský stát při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí prostřednictvím patronátu nad návraty, přičemž bude jednat v úzké koordinaci s členským státem, který této pomoci využívá, a přijme opatření k navracení těchto státních příslušníků třetích zemí z území členského státu, který této pomoci využívá.
2. Pokud se členský stát zaváže poskytnout patronát nad návraty, přičemž neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí, na které se vztahuje rozhodnutí o navracení vydané členským státem, který využívá pomoci, se nenavrátejí nebo nejsou do osmi měsíců vyhoštěni, přemístí členský stát poskytující patronát nad návraty dotčené osoby na své vlastní území postupem stanoveným v člancích 57 a 58. Toto období začíná běžet přijetím prováděcího aktu uvedeného v čl. 53 odst. 1 nebo případně v čl. 49 odst. 2.
3. Pokud se členský stát zaváže poskytnout patronát nad návraty státním příslušníkům třetích zemí, na které se v členském státě, který využívá pomoci, dosud nevztahuje

rozhodnutí o navrácení, začíná lhůta uvedená v odstavci 2 běžet od kteréhokoli z následujících dat:

- a) datum, kdy členský stát, který využívá pomoci, vydá rozhodnutí o navrácení nebo
 - b) je-li rozhodnutí o navrácení vydáno jako součást rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nebo je-li rozhodnutí o navrácení vydáno v samostatném aktu současně a společně s rozhodnutím o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu v souladu s článkem 35a nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení], je tímto datem datum, kdy žadatel nebo státní příslušník třetí země již nemá právo setrvat a není mu umožněno setrvat.
4. Opatření uvedená v odstavci 1 zahrnují jednu nebo více z následujících činností prováděných členským státem poskytujícím patronát:
- a) poskytování poradenství při návratu a opětovném začleňování neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí;
 - b) využívání vnitrostátního programu a zdrojů pro poskytování logistické, finanční a jiné materiální nebo věcné pomoci, včetně opětovného začleňování, neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou ochotni odjet dobrovolně;
 - c) vedení nebo podporu politického dialogu a komunikaci s orgány třetích zemí za účelem usnadnění zpětného přebírání;
 - d) kontaktování příslušných orgánů třetích zemí za účelem ověření totožnosti státních příslušníků třetích zemí a získání platného cestovního dokladu;
 - e) organizaci praktických opatření jménem členského státu, který využívá pomoci, pro výkon návratu, jako jsou charterové nebo pravidelné lety nebo jiné dopravní prostředky do třetí země návratu.

Těmito opatřeními nejsou dotčeny povinnosti a odpovědnost členského státu, který využívá pomoci, stanovené ve směrnici 2008/115/ES.

Článek 56

Jiné solidární příspěvky

1. Pokud členský stát požádá ostatní členské státy o solidární podporu, která mu má pomoci při řešení migrační situace na jeho území s cílem zabránit migračnímu tlaku, oznámí tuto žádost Komisi.
2. Každý členský stát může kdykoli v reakci na žádost některého z členských států o solidární podporu nebo z vlastního podnětu, a to i po dohodě s jiným členským státem, poskytnout příspěvky prostřednictvím opatření uvedených v článku 45 ve prospěch dotčeného členského státu a s jeho souhlasem. Příspěvky uvedené v čl. 45 odst. 1 písm. d) musí být v souladu s cíli nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu].
3. Členské státy, které přispěly nebo plánují přispět solidárními příspěvky buď v reakci na žádost jiného členského státu o solidární podporu, nebo z vlastního podnětu, o tom uvědomí Komisi vyplněním formuláře plánu solidární podpory uvedeného v příloze IV. Plán solidární podpory musí případně obsahovat ověřitelné informace včetně informací o rozsahu a povaze opatření a o jejich provádění.

KAPITOLA II

PROCESNÍ POŽADAVKY

Článek 57

Postup před relokací

1. Postup uvedený v tomto článku se použije pro:
 - a) osoby uvedené v čl. 45 odst. 1 písm. a) a c) a v čl. 45 odst. 2 písm. a);
 - b) osoby uvedené v čl. 45 odst. 1 písm. b) v případě, že uplynula lhůta uvedená v čl. 55 odst. 2 a v čl. 45 odst. 2 písm. b).
2. Před uplatněním postupu stanoveného v tomto článku se členský stát, který využívá pomoci, ujistí, že neexistují žádné oprávněné důvody považovat dotčenou osobu za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek uvedeného členského státu. Pokud oprávněné důvody považovat tuto osobu za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek existují, nepoužije členský stát, který využívá pomoci, postup uvedený v tomto článku, a v příslušných případech tuto osobu vyloučí ze seznamu uvedeného v čl. 49 odst. 2.
3. V případě, že se má uplatnit relokace, určí členský stát, který využívá pomoci, osoby, které by mohly být relokovány. Je-li dotčená osoba žadatelem o mezinárodní ochranu nebo osobou požívající mezinárodní ochrany, zohlední tento členský stát případně existenci smysluplných vazeb mezi dotčenou osobou a členským státem relokace. Je-li určená osoba, která má být relokována, osobou požívající mezinárodní ochrany, je přemístěna až poté, co s relokací písemně souhlasila.

Má-li být provedena relokace podle článku 49, použije členský stát, který využívá pomoci, seznam vypracovaný agenturou pro azyl a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, který je uveden v čl. 49 odst. 2.

První pododstavec se nevztahuje na žadatele, pro které může být členský stát, který využívá pomoci, určen jako příslušný členský stát podle kritérií stanovených v článcích 15 až 20 a v článku 24, s výjimkou uvedenou v čl. 15 odst. 5. Tito žadatelé nejsou způsobilí k relokaci.
4. Po uplynutí lhůty uvedené v čl. 55 odst. 2 členský stát, který využívá pomoci, neprodleně informuje členský stát poskytující patronát, že se na dotčené neoprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí použije postup stanovený v odstavcích 5 až 10.
5. Členský stát, který využívá pomoci, předá členskému státu relokace co nejrychleji příslušné informace a dokumenty týkající se osoby uvedené v odstavcích 2 a 3.
6. Členský stát relokace přezkoumá informace předané podle odstavce 5 členským státem, který využívá pomoci, a ověří, že neexistují žádné oprávněné důvody pro to, aby byla dotčená osoba považována za hrozbu pro jeho národní bezpečnost nebo veřejný pořádek.
7. Pokud neexistují žádné oprávněné důvody pro to, aby byla dotčená osoba považována za hrozbu pro jeho národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, potvrdí členský stát relokace do jednoho týdne, že provede relokaci dotčené osoby.

Pokud se na základě kontrol potvrdí, že oprávněné důvody považovat dotčenou osobu za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu relokace existují, informuje členský stát relokace do jednoho týdne členský stát, který využívá pomoci, o povaze a základních prvcích záznamu z jakékoli příslušné databáze. V takových případech se relokace dotčené osoby neuskuteční.

Ve výjimečných případech, kdy lze prokázat, že přezkoumání informací je obzvláště složité nebo že je třeba v dané době ověřit velký počet případů, může členský stát relokace odpovědět po uplynutí týdenní lhůty uvedené v prvním a druhém pododstavci, v každém případě však do dvou týdnů. V těchto situacích sdělí členský stát relokace členskému státu, který využívá pomoci, své rozhodnutí o tom, že odpověď poskytne později, v původní týdenní lhůtě.

Pokud není dodržena týdenní lhůta uvedená v prvním a druhém pododstavci a dvoutýdenní lhůta uvedená ve třetím pododstavci tohoto odstavce, má se za to, že obdržení informací bylo potvrzeno, a vzniká tím povinnost provést relokaci dotčené osoby včetně povinnosti zajistit její řádný příjezd.

8. Členský stát, který využívá pomoci, přijme rozhodnutí o přemístění nejpozději do jednoho týdne od potvrzení členským státem relokace. Dotčené osobě oznámí neprodleně písemně rozhodnutí přemístit ji do tohoto členského státu.
9. Přemístění dotčené osoby z členského státu, který využívá pomoci, do členského státu relokace se provádí po konzultaci mezi dotčenými členskými státy v souladu s vnitrostátním právem členského státu, který využívá pomoci, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději do čtyř týdnů od potvrzení členským státem relokace nebo od vydání konečného rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo o jeho přezkumu, pokud se podle čl. 33 odst. 3 uplatňuje odkladný účinek.
10. V případě přemístění pro účely relokace se použijí obdobně ustanovení čl. 32 odst. 3, 4 a 5, článků 33 a 34, čl. 35 odst. 1 a 3, čl. 36 odst. 2 a 3 a článků 37 a 39.
11. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro vypracování a předkládání informací a dokumentů pro účely relokace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 58

Postup po relokaci

1. Členský stát relokace uvědomí členský stát, který využívá pomoci, o bezpečném příjezdu dotčené osoby nebo o skutečnosti, že se ve stanovené lhůtě nedostavila.
2. Pokud členský stát relokace provedl relokaci žadatele, pro kterého nebyl dosud určen příslušný členský stát, použije tento členský stát postupy stanovené v části III s výjimkou ustanovení čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 1 a 2, čl. 15 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 a 2.
Pokud nemůže být určen příslušný členský stát podle prvního pododstavce, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát relokace.
Členský stát relokace uvede svou příslušnost v systému Eurodac podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodacu].
3. Pokud členský stát relokace provedl relokaci žadatele, pro kterého byl členský stát, který využívá pomoci, určen jako příslušný již dříve z jiných důvodů, než jsou

kritéria uvedená v čl. 57 odst. 3 třetím pododstavci, přenáší se odpovědnost za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu na členský stát relokace.

Členský stát relokace uvede svou příslušnost v systému Eurodac podle čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o Eurodacu].

4. Pokud členský stát relokace provedl relokaci osoby požívající mezinárodní ochrany, udělí jí tento členský stát relokace automaticky status mezinárodní ochrany, který respektuje příslušný status udělený členským státem, který využívá pomoci.
5. Pokud členský stát relokace provedl relokaci státního příslušníka třetí země, který na jeho území pobývá neoprávněně, použije se směrnice 2008/115/ES.

Článek 59

Jiné povinnosti

Členský stát, který využívá mechanismus, a přispívající členské státy průběžně informují Komisi o provádění solidárních opatření přijatých na dvoustranné úrovni včetně opatření v podobě spolupráce se třetí zemí.

Článek 60

Operační koordinace

Komise na žádost koordinuje operační aspekty opatření nabídnutých přispívajícími členskými státy včetně pomoci odborníků nebo týmů vyslaných agenturou pro azyl nebo Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž.

KAPITOLA III

FINANČNÍ PODPORA POSKYTOVANÁ UNIÍ

Článek 61

Finanční podpora

Finanční podpora po relokaci podle části IV kapitol I a II se poskytuje v souladu s článkem 17 nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu].

ČÁST V

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 62

Zabezpečení a ochrana údajů

1. Členské státy provedou vhodná technická a organizační opatření, aby zajistily zabezpečení osobních údajů zpracovávaných podle tohoto nařízení, a zejména aby předcházely protiprávnímu či neoprávněnému přístupu ke zpracovávaným osobním údajům, jejich zveřejnění, pozměnění či ztrátě.

2. Příslušný orgán či orgány dozoru každého členského státu dohlížejí na zákonnost zpracování osobních údajů orgány dotčeného členského státu uvedenými v článku 41.
3. Zpracování osobních údajů agenturou pro azyl se řídí nařízením (EU) XXX/XXX [o *Agentuře Evropské unie pro azyl*], zejména pokud jde o dohled evropského inspektora ochrany údajů.

Článek 63

Důvěrnost

Členské státy zajistí, aby orgány uvedené v článku 41 byly ve vztahu k veškerým informacím získaným v rámci své činnosti vázány pravidly důvěrnosti stanovenými vnitrostátním právem.

Článek 64

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce podle vnitrostátního práva, včetně správních nebo trestních sankcí, jež se použijí v případě porušení tohoto nařízení, a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 65

Výpočet lhůt

Lhůty stanovené tímto nařízením se počítají takto:

- a) pokud se má lhůta vyjádřená ve dnech, týdnech či měsících počítat od okamžiku, v němž došlo k události nebo kdy proběhlo jednání, den, kdy došlo k události nebo kdy proběhlo jednání, se do dané lhůty nezapočítává;
- b) lhůta vyjádřená v týdnech či měsících končí uplynutím dne v posledním týdnu či měsíci, který je tímž dnem v týdnu nebo připadá na stejné datum jako den, ve kterém došlo k události nebo ve kterém proběhlo jednání, od nichž se lhůta počítá. Jestliže ve lhůtě vyjádřené v měsících není v posledním měsíci den, ve kterém by lhůta měla uplynout, končí lhůta uplynutím posledního dne daného měsíce;
- c) lhůty zahrnují soboty, neděle a státem uznané svátky v každém dotčeném členském státě.

Článek 66

Územní působnost

Pokud jde o Francouzskou republiku, vztahuje se toto nařízení pouze na její evropské území.

Článek 67

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 68

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 15 odst. 6 a čl. 24 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 15 odst. 6 a čl. 24 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 15 odst. 6 a čl. 24 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 69

Sledování a hodnocení

Do [18 měsíců po vstupu v platnost] a poté každoročně přezkoumá Komise fungování opatření stanovených v části IV kapitolách I až III tohoto nařízení.

[Tři roky po vstupu v platnost podá Komise zprávu o provádění opatření stanovených v tomto nařízení.]

Nejdříve [pět] let od data použitelnosti tohoto nařízení a poté každých pět let provede Komise hodnocení tohoto nařízení. Komise předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Členské státy poskytnou Komisi všechny informace nezbytné pro přípravu této zprávy nejpozději šest měsíců před uplynutím této [pětileté] lhůty.

Článek 70

Statistické údaje

Podle čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007⁶⁰ členské státy předkládají Komisi (Eurostatu) statistiky o uplatňování tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 1560/2003.

ČÁST VI

ZMĚNY DALŠÍCH AKTŮ UNIE

Článek 71

Změny směrnice o dlouhodobém pobytu

1. Směrnice 2003/109/ES se mění takto:

Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o osoby požívající mezinárodní ochrany, je požadovaná doba oprávněného a nepřetržitého pobytu tři roky.“

Článek 72

Změny nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu]

Nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu] se mění takto:

1. Článek 16 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy obdrží kromě přídělu vypočteného podle čl. 11 odst. 1 písm. a) částku ve výši 10 000 EUR za každou osobu přijatou v rámci znovusídlování nebo z humanitárních důvodů.

2. Členské státy mohou mít případně nárok i na další částku ve výši 10 000 EUR pro rodinné příslušníky osob uvedených v odstavci 1 za podmínky, že tito rodinní příslušníci byli přijati za účelem zachování celistvosti rodiny.

3. Částka uvedená v odstavci 1 má formu financování nesouvisejícího s náklady v souladu s článkem [125] finančního nařízení.

⁶⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany, Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.

4. Dodatečná finanční částka uvedená v odstavci 1 se přidělí do programu daného členského státu. Toto financování se nepoužije pro jiné akce v daném programu s výjimkou řádně odůvodněných případů a na základě změny programu schválené Komisí. Částka uvedená v odstavci 1 může být zahrnuta do žádostí o platbu předložených Komisi za předpokladu, že osoba, pro kterou je tato částka přidělena, byla znovuusídlena nebo přijata.

5. Členské státy uchovávají informace nezbytné k tomu, aby umožnily řádné zjištění totožnosti znovuusídlených nebo přijatých osob a určení data jejich znovuusídlení nebo přijetí, přičemž mají přednost použitelná ustanovení týkající se doby uchovávání údajů.

6. V rámci dostupných zdrojů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 tohoto nařízení, kterými se upravuje částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku, pokud je to považováno za vhodné, s ohledem na aktuální míru inflace, relevantní vývoj v oblasti znovuusídlení, jakož i s ohledem faktory, které mohou optimalizovat využití finančních pobídek obdrženy ve formě uvedené částky.“

2. Článek 17 se nahrazuje tímto:

„1. Členský stát obdrží příspěvek ve výši:

- a) [10 000] EUR na žadatele, pro něhož se tento členský stát stane příslušným v důsledku relokace v souladu s články 48, 53 a 56 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace];
- b) [10 000] EUR na osobu požívající mezinárodní ochrany relokovanou v souladu s články 53 a 56 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace];
- c) [10 000] EUR na neoprávněně pobývajícím státního příslušníka třetí země relokovaného v souladu s článkem 53, pokud uplynula lhůta uvedená v čl. 55 odst. 2, a s článkem 56 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace].
- d) Příspěvek uvedený v písmenech a), b) a c) se zvyšuje na [12 000 EUR] za každou nezletilou osobu bez doprovodu relokovanou v souladu s článkem 48, článkem 53 a článkem 56 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace].

2. Členský stát, který provádí přemístění, obdrží příspěvek ve výši 500 EUR na pokrytí nákladů na přemístění osob podle odstavce 1 za každou osobu, žadatele nebo příjemce, kterého se relokace týká.

3. Členský stát obdrží příspěvek ve výši 500 EUR na pokrytí nákladů na přemístění osoby uvedené v čl. 26 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) podle článku 35 nařízení (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace].

4. Členský stát obdrží částky uvedené v odstavcích 1 až 3 za každou osobu za podmínky, že osoba, za kterou se daný příspěvek přiděluje, byla relokována.

5. Finanční prostředky uvedené v tomto článku mají formu financování nesouvisejícího s náklady v souladu s článkem [125] finančního nařízení.

6. Členské státy uchovávají informace nezbytné k tomu, aby umožnily řádné zjištění totožnosti přemístěných osob a určení data jejich přemístění, přičemž mají přednost použitelná ustanovení týkající se doby uchovávání údajů.

7. V rámci dostupných zdrojů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými se upravují částky uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku, pokud je to považováno za vhodné, s cílem zohlednit aktuální

míru inflace, relevantní vývoj v oblasti přemístování žadatelů o mezinárodní ochranu a příjemců mezinárodní ochrany z jednoho státu do druhého, jakož i faktory, které mohou optimalizovat využití finančních pobídek obdržených ve formě těchto částek.“

ČÁST VII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 73

Zrušení

Nařízení (EU) č. 604/2013 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 74

Přechodná opatření

Pokud byla žádost podána po [prvním dni po vstupu tohoto nařízení v platnost], zohlední se události, které mohou mít za následek stanovení příslušnosti členského státu podle tohoto nařízení, i když uvedenému dni předcházejí.

Článek 75

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se na žádosti o mezinárodní ochranu zaregistrované od [prvního dne třináctého měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost]. Členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, která byla učiněna před tímto dnem, se určí v souladu s kritérii, která jsou stanovena v nařízení (ES) č. 604/2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení o řízení azylu a migrace

1.2 Příslušné oblasti politik (*skupina programů*)

10 – Migrace

1.3 Návrh/podnět se týká:

nové akce

nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁶¹

prodloužení stávající akce

sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.4.1 *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Ve svém novém paktu o migraci a azylu oznamuje Komise nový směr v oblasti migrace. Tento návrh zavádí společný rámec pro řízení azylu a migrace na úrovni EU jako klíčový příspěvek ke komplexnímu přístupu a usiluje o posílení vzájemné důvěry mezi členskými státy na základě zastřešující zásady solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti. Podporuje tvorbu integrované politiky v rámci migračních a azylových politik včetně potřeby zohlednit politiky v jiných příslušných oblastech, se zvláštním ohledem na úzkou spolupráci a vzájemná partnerství s příslušnými třetími zeměmi. Uznává se v něm, že komplexní přístup znamená rovněž silnější, udržitelnější a hmatatelnější vyjádření zásady solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti, která nachází rovnováhu v širším kontextu a rozšiřuje své zaměření nad rámec toho, který členský stát je příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto zásady by se proto měly uplatňovat na řízení migrace jako celek, od boje proti nelegální migraci až po neoprávněný pohyb osob.

Návrh zjednodušuje stávající pravidla stanovená v nařízení EU (č.) 604/2013 a jeho cílem je zajistit správné uplatňování pravidel, která omezí neoprávněný pohyb státních příslušníků třetích zemí mezi členskými státy. Tato pravidla jsou doplněna novým mechanismem solidarity s cílem řešit situace, kdy členské státy čelí migračnímu tlaku. Tento přístup rovněž předpokládá začlenění zvláštního postupu solidarity uplatňovaného v případě příjezdů po pátracích a záchranných operacích.

Tento mechanismus solidarity je podpořen finančními pobídkami pro členské státy prokazující solidaritu, která by vedla mimo jiné k relokaci žadatelů o mezinárodní ochranu, osob požívajících mezinárodní ochrany a nelegálních migrantů. Za relokaci

⁶¹ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

nezletilých osob bez doprovodu budou vypláceny vyšší stimulační platby. To by výrazně změnilo stávající finanční prostředí a měla by být poskytnuta podpora na řešení finančních nákladů spojených s těmito relokacemi ve formě financování, které není spojeno s náklady definovanými v článku 125 finančního nařízení.

Specifický cíl: Posílení ochrany a solidarity

Příslušné aktivity ABM/ABB

10 – Migrace

— Zavést společný rámec, který zvýší účinnost a účelnost komplexního přístupu k řízení azylu a migrace prostřednictvím tvorby integrované politiky a vzájemné důvěry mezi členskými státy

— Posílit schopnost systému účinně určit jediný členský stát příslušný k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, kterou v některém členském státě podal státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti

— Posílit solidaritu a sdílení odpovědnosti mezi členskými státy

Cílem návrhu je:

- vytvořit společný rámec, který přispívá ke komplexnímu přístupu k řízení azylu a migrace na základě zásad tvorby integrované politiky, solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti;
- zajistit sdílení odpovědnosti prostřednictvím nového mechanismu solidarity na základě zavedení systému, který bude za normálních okolností průběžně zajišťovat solidaritu a pomáhat členským státům s účinnými opatřeními (relokace nebo patronát nad návraty a další příspěvky zaměřené na posílení schopnosti členských států v oblasti azylu, přijímání a navracení a ve vnějším rozměru) s cílem řídit migraci v praxi, pokud tyto státy čelí migračnímu tlaku. Tento přístup rovněž zahrnuje zvláštní proces solidarity, který se použije na příjezdy po pátracích a záchranných operacích;
- posílit schopnost systému účinně a efektivně určit jediný členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Návrh by omezil především ustanovení o zániku příslušnosti, jakož i možnosti přesunu příslušnosti mezi členskými státy v důsledku akcí žadatele, a výrazně by zkrátil lhůty pro zasilání žádostí a přijímání odpovědí s cílem zajistit pro žadatele rychlejší určení příslušného členského státu, a tím i rychlejší přístup k řízením o udělení mezinárodní ochrany.
- odrazovat od zneužívání systému a předcházet neoprávněnému pohybu žadatelů v rámci EU, především zavedením jasných povinností žadatelů podat žádost v členském státě prvního vstupu a setrvat na území členského státu, který je určen jako příslušný. To si rovněž žádá přiměřené procesní a materiální důsledky v případě nedodržení těchto povinností.

Očekávané výsledky a dopady

Přepracované nařízení o řízení azylu a migrace bude přínosem pro členské státy i Evropskou unii jako celek, jelikož bude zahrnovat soubor hlavních zásad účinného řízení migrace prostřednictvím společného rámce, který přispěje k provádění komplexního přístupu, prostřednictvím zjednodušených postupů a zajištěním solidarity pro členské státy s cílem pomoci jim při řešení situací migračního tlaku. Členské státy by mohly kdykoli využívat dobrovolných solidárních opatření.

Rozpočtové prostředky uvedené níže v tomto dokumentu zahrnují odhadované příspěvky Unie, které budou sloužit jako pobídka pro rozšířené možnosti relokace. Příspěvky Unie zároveň podpoří také přemísťování po určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a přemísťování relokovaných osob. Tato podpora řádného provádění tohoto systému zajistí členským státům solidaritu, a to i v souvislosti s osobami vyloděnými po pátracích a záchranných operacích. To by přínosné i pro žadatele o mezinárodní ochranu, protože budou mít k dispozici efektivnější systém určování příslušného členského státu a umožní jim to rychlejší přístup k postupu věcného posuzování jejich žádosti.

Náklady na relokaci

Podle tohoto návrhu má členský stát, do kterého jsou relováni žadatelé o azyl, nelegální migranti nebo osoby požívající mezinárodní ochrany, nárok na příspěvek Unie ve výši 10 000 EUR za každou relovovanou osobu.

Pokud je relovovanou osobou nezletilá osoba bez doprovodu, bude tento příspěvek Unie činit 12 000 EUR. Vyšší příspěvek je odůvodněn skutečností, že další řešení situace nezletilých osob bez doprovodu po relokaci by bylo složitější a tudíž nákladnější.

Náklady na přemístění

Podle předkládaného návrhu má členský stát provádějící přemístění do členského státu relokace nárok na příspěvek Unie ve výši 500 EUR na každou přemístěnou osobu.

EU bude navíc podle tohoto návrhu pomáhat s náklady na přemístění souvisejícími s běžným řízením o přemístění (žádosti o převzetí a oznámení o přijetí zpět) a členský stát provádějící přemístění do příslušného členského státu má tedy nárok na příspěvek Unie ve výši 500 EUR za každou přemístěnou osobu.

- 1.4.2 *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Důvody pro akci na evropské úrovni (ex ante)

Stanovení kritérií a postupů pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států nemůže být dosaženo členskými státy jednajícimi samostatně, nýbrž jej může být dosaženo pouze na úrovni Unie.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (ex post)

Přidanou hodnotou tohoto návrhu je zjednodušení a zefektivnění stávajícího dublinského nařízení a stanovení mechanismu solidarity, který se použije po dobu trvání tlaku na určitý členský stát v jeho prospěch nebo v případě osob vyloděných po pátracích a záchranných operacích.

- 1.4.3 *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Krise z roku 2015 odhalila závažné strukturální nedostatky a nesrovnalosti v podobě a provádění evropské azylové a migrační politiky, včetně dublinského systému, který

nebyl vytvořen s cílem zajistit udržitelné sdílení odpovědnosti za žadatele o mezinárodní ochranu v celé Unii. Závěry Evropské rady ze dne 28. června 2018 vyzvaly k reformě dublinského nařízení založené na rovnováze odpovědnosti a solidarity s přihlédnutím k osobám vyloděným po pátracích a záchranných operacích.

Hodnocení, které si Komise nechala vypracovat v roce 2016, dospělo k závěru, že i když je takový systém na úrovni Unie stále potřebný, současný dublinský systém není uspokojivý, takže je nezbytné provést změny zaměřené na jeho zjednodušení a zefektivnění.

Současný dublinský systém navíc nebyl vytvořen jako nástroj pro solidaritu a sdílení odpovědnosti. Migrační krize odhalila tento nedostatek, a proto je nutné zahrnout do návrhu mechanismus solidarity.

1.4.4 *Slučitelnost a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji:*

Tento návrh je slučitelný s Azylovým a migračním fondem (AMF). AMF již předpokládá možnost přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu v rámci národního programu jednotlivých členských států na základě dobrovolnosti (čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) 2018/471). Společně s rozšířeným rozsahem relokace uvedeným v tomto návrhu by měly být stanoveny rovněž náklady na relokaci a přemístění.

Pokud prostředky (ve výši 1 113 500 000 EUR plánované na období 2022–2027) nebudou plně využity na plnění očekávaných potřeb při provádění nového systému, budou zbývající částky převedeny na další akce v rámci AMF. V případě, že by potřeby s ohledem na zavedení nového systému překročily odhad (tj. bylo by třeba relokovat a přemístit více žadatelů o azyl), měly by být požadovány další zdroje.

1.5 Doba trvání akce a finanční dopad

Časově omezená doba trvání

s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,

finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

✓ Časově neomezená doba trvání

Provádění s obdobím rozběhu od roku 2022 do roku 2027,

poté plné fungování.

1.6 Předpokládaný způsob řízení⁶²

✓ Přímé řízení Komisí

prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

prostřednictvím výkonných agentur.

✓ Sdílené řízení s členskými státy

✓ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

✓ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

EIB a Evropský investiční fond,

subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

veřejnoprávní subjekty,

✓ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,

✓ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Relokace a přemístění budou prováděny v rámci tematického nástroje AMF, zejména prostřednictvím **přímého řízení** (nebo **nepřímého řízení** v případě, že subjekt provádějící tuto akci prošel tzv. posouzením pilířů). V závislosti na situaci však může být vhodnější poskytovat příspěvky Unie prostřednictvím sdíleného řízení doplněním vnitrostátních programů.

⁶² Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Financování v rámci **přímého a nepřímého řízení** bude poskytováno v rámci tematického nástroje AMF, který rovněž spadá do obecného mechanismu monitorování a hodnocení AMF. Budou vytvořeny zjednodušené šablony a pravidla s cílem shromažďovat ukazatele od příjemců grantových dohod a dohod o příspěvcích stejným tempem jako u sdíleného řízení, aby se zajistilo zveřejňování srovnatelných údajů.

Bude-li příspěvek Unie poskytován prostřednictvím **sdíleného řízení**, použijí se tato pravidla:

Financování prováděné členskými státy v rámci sdíleného řízení se bude řídit pravidly stanovenými v nařízení o společných ustanoveních (COM(2018) 375), dále označovaném jako „návrh nařízení o společných ustanoveních“, v nařízení 2018/2016 („finanční nařízení“) a v rámci Azylového a migračního fondu (COM(2018)471), dále označovaného jako „návrh AMF“.

V souladu s návrhem nařízení o společných ustanoveních zavede každý členský stát pro svůj program systém řízení a kontroly a zajistí kvalitu a spolehlivost systému sledování. U režimu sdíleného řízení proto platí jednotný a efektivní rámec pro podávání zpráv, sledování a hodnocení. Členské státy jsou povinny zřídit monitorovací výbor, jehož činnosti se bude moci účastnit Komise jakožto poradce. Členské státy se mohou rozhodnout, že zřídí jednotný monitorovací výbor, který se bude vztahovat na více než jeden program. Monitorovací výbory budou posuzovat všechny otázky, které ovlivňují pokrok programu při dosahování jeho cílů.

Pokud jde o financování vnitřních věcí, předloží členské státy Komisi výroční zprávu o výkonnosti, která by měla obsahovat informace o pokroku při provádění programu a při dosahování milníků a cílů. Tato zpráva by rovněž měla uvádět veškeré otázky, které ovlivňují výkonnost programu, a popsat akce přijaté za účelem jejich vyřešení.

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Podle návrhu AMF je 60 % finančního krytí AMF vyhrazeno pro programy členských států. Zbývajících 40 % finančního krytí bude spravováno prostřednictvím tematického nástroje. Cílem zavedení tematického nástroje je dosáhnout rovnováhy mezi předvídatelností víceletého přidělu finančních prostředků na programy členských států a flexibilitou při pravidelném vyplácení finančních prostředků na akce s vysokou přidanou hodnotou pro Unii na základě dvouletého programového cyklu. Tematický nástroj bude využíván pro znovusídlování a přemísťování.

Kontrolní strategie bude založena na finančním nařízení a na návrhu nařízení o společných ustanoveních.

Pokud jde o část prováděnou prostřednictvím **přímého a nepřímého řízení** v rámci tematického nástroje, bude systém řízení a kontroly vycházet ze zkušeností získaných v letech 2014–2020 jak v oblasti akcí Unie, tak v oblasti pomoci při

mimořádných událostech. Bude zaveden zjednodušený režim umožňující rychlé zpracování žádostí o financování při současném snížení rizika chyb: způsobilí žadatelé budou omezeni na členské státy a mezinárodní organizace, financování bude založeno na zjednodušeném vykazování nákladů, budou vytvořeny standardní šablony žádostí o financování, grantových dohod, dohod o příspěvcích a podávání zpráv a žádosti bude bezprostředně po obdržení posuzovat stálý hodnotící výbor.

Bude-li příspěvek Unie poskytován prostřednictvím **sdíleného řízení**, použijí se tato pravidla:

Členské státy obdrží dodatečný příspěvek za každou osobu spadající do kategorií, na které se vztahuje toto nařízení.

Odpovídající částky budou členským státům přiděleny prostřednictvím změny jejich programu. Tyto programy jsou řízeny v rámci sdíleného řízení v souladu s článkem 63 finančního nařízení, s návrhem nařízení o společných ustanoveních a s návrhem AMF.

Způsoby platby pro sdílené řízení jsou popsány v návrhu nařízení o společných ustanoveních. Návrh nařízení o společných ustanoveních počítá s ročním předběžným financováním, po němž by na základě žádostí o platbu předkládaných členskými státy během účetního období následovaly maximálně čtyři průběžné platby na jeden program a rok. Podle návrhu nařízení o společných ustanoveních bude předběžné financování zúčtováno během posledního účetního období programů.

Pro část prováděnou prostřednictvím sdíleného řízení navazuje návrh nařízení o společných ustanoveních na strategii řízení a kontroly platnou během programového období 2014–2020, ale navíc zavádí několik opatření zaměřených na jednodušší provádění a snížení kontrolní zátěže pro příjemce i členské státy. K novým prvkům patří:

- zrušení postupu pro určení programových orgánů,
- řídicí kontroly (správní a na místě), které bude řídicí orgán provádět na základě rizik (ve srovnání se 100 % správními kontrolami vyžadovanými v programovém období 2014–2020),
- řídicí orgány mohou za určitých podmínek používat přiměřená kontrolní opatření v souladu s vnitrostátními postupy,
- podmínky, které zamezí realizaci několika auditů jedné a téže operace / jednoho a téhož výdaje.

Programové orgány předloží Komisi žádosti o průběžnou platbu založené na výdajích vzniklých příjemcům. Aby se zmírnilo riziko úhrady nezpůsobilých výdajů, podle návrhu nařízení o společných ustanoveních se zastropují průběžné platby Komise na 90 %, protože v takové chvíli byly vykonány jen některé vnitrostátní kontroly. Komise vyplatí zbývající zůstatek po schválení roční účetní závěrky, jakmile od programových orgánů obdrží balíček pro poskytnutí jistoty. Balíček pro poskytnutí jistoty obsahuje roční účetní závěrku, prohlášení řídicího subjektu a výroky auditního orgánu týkající se účetní závěrky, systému řízení a kontroly a legality a správnosti výdajů vykázaných v roční účetní závěrce. Tento balíček pro poskytnutí jistoty použije Komise ke stanovení částky k tíži fondu za dané účetní období.

Jakékoli nesrovnalosti zjištěné Komisí nebo Evropským účetním dvorem po předání ročního balíčku pro poskytnutí jistoty mohou vést k čisté finanční opravě.

2.2.2 *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

RIZIKA

V uplynulých letech nebyly výdajové programy GŘ HOME zatíženy významným rizikem chyb.

U relokace a přemísťování podporovaných prostřednictvím **přímého/nepřímého řízení** se předpokládá, že riziko chyb bude nižší než u stávajících opatření Unie a pomoci při mimořádných událostech (v současné době přibližně 3 % míry zbytkových chyb). Celá řada rizikových faktorů v oblasti financování relokací a přemísťování totiž nebude existovat: způsobilí žadatelé budou omezeni na členské státy a mezinárodní organizace, financování bude založeno výlučně na zjednodušeném vykazování nákladů a budou vytvořeny standardizované šablony s cílem zjednodušit podávání jak žádostí, tak zpráv. Kromě toho existuje díky stávajícím operačním monitorovacím mechanismům vysoká jistota ohledně reality relokací a přemísťování.

Pro podporu poskytovanou prostřednictvím **sdíleného řízení**:

Řídící a kontrolní systém dodržuje obecné požadavky, jež jsou stanoveny v návrhu nařízení o společných ustanoveních, a je v souladu s požadavky finančního nařízení.

Pokud jde o finanční příspěvek na relokaci a přemísťování, mohou je členské státy zahrnout do žádostí o platbu podávaných Komisi pouze za předpokladu, že osoba, pro kterou je příspěvek požadován, byla skutečně přemísťována. Členské státy jsou povinny provádět kontroly a audity, aby ověřily, zda byly splněny podmínky pro podání žádosti o příspěvek u Komise. Členské státy jsou navíc povinny uchovávat příslušné podpůrné dokumenty po dobu stanovenou v návrhu nařízení o společných ustanoveních.

Víceleté programování v kombinaci s každoročním schvalováním účetních závěrek, které bude vycházet z plateb, jež provedl příslušný orgán, sladí období způsobilosti s ročními účetními závěrkami Komise.

SYSTÉM VNITŘNÍ KONTROLY – KONTROLY PRO ZMÍRNĚNÍ RIZIK

První strategie GŘ HOME pro boj proti podvodům byla přijata v roce 2013. Stávající strategie boje proti podvodům byla aktualizována v únoru 2018 a bude platit až do ukončení stávajícího VFR. GŘ HOME v současné době pracuje na aktualizaci své strategie boje proti podvodům s ohledem na VFR na období 2021–2027 a na novou strategii Komise proti podvodům přijatou v roce 2019. Cílem nové strategie GŘ HOME bude přizpůsobit se vyvíjející se situaci a dále posilovat činnosti tohoto GŘ v oblasti boje proti podvodům. Nová strategie GŘ HOME pro boj proti podvodům bude přijata nejpozději do roku 2021.

GŘ HOME rovněž v roce 2016 vypracovalo strategii kontroly pro pomoc při mimořádných událostech, která bude základem pro vypracování kontrolní strategie pro část týkající se přímého/nepřímého řízení.

Pokud jde o **sdílené řízení**, GŘ HOME navíc v listopadu 2015 přijalo auditní strategii pro část sdíleného řízení v rámci Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) a Fondu pro vnitřní bezpečnost (ISF). V současné době vyvíjí GŘ HOME kontrolní strategii sdíleného řízení AMIF/ISF. Tato strategie bude zahrnovat veškeré kontroly potřebné pro řízení národních programů v rámci fondů AMIF a ISF.

- 2.2.3 *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Zanedbatelné náklady na kontrolu a velmi nízké riziko chyb.

Předpokládá se, že náklady na kontrolu zůstanou stejné jako v současném období.

Pokud jde o **přímé/nepřímé řízení**, očekává se, že náklady na kontroly budou nižší než u opatření Unie, a to díky standardizovaným postupům pro podávání a hodnocení žádostí a podávání zpráv, zjednodušeným nákladům a silným omezením způsobilých žadatelů.

Pokud jde o **sdílené řízení**, mohou se náklady členských států na kontroly potenciálně snížit v důsledku přístupu k řízení a kontrolám na základě rizik, který zavádí návrh nařízení o společných ustanoveních. U současného programového cyklu na období 2014–2020 se od roku 2017 kumulativní náklady na kontrolu vynakládané členskými státy odhadují na přibližně 5 % celkové částky plateb požadovaných členskými státy na rok 2017.

2.3 **Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí**

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Použije se strategie GŘ HOME proti podvodům uvedená v bodě 2.2.2.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruh víceletého finančního rámce a nově navržené výdajové rozpočtové položky

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
			zemí ESVO ⁶⁴	kandidátských zemí ⁶⁵	třetích zemí	ve smyslu čl. [21 odst. 2 písm. b)] finančního nařízení
	Okruh 4: Migrace a správa hranic Kapitola 10: Migrace	RP/NRP ⁶³				
4	10 02 01 – Azylový a migrační fond	RP	NE	NE	ANO ⁶⁶	NE
4	10 01 01 – Podpůrné výdaje na „Azylový a migrační fond“	NRP	NE	NE	ANO	NE
4	XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	NRP	NE	NE	NE	NE
4	XX 01 01 02 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	NRP	NE	NE	NE	NE
4	XX 01 01 02 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	NRP	NE	NE	NE	NE

⁶³ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁶⁴ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁶⁵ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

⁶⁶ možný dobrovolný příspěvek zemí přidružených k Schengenu, pokud by se účastnily nového dublinského systému

3.2 Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	4	Migrace a správa hranic
--	----------	-------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
Operační prostředky (rozdělené podle rozpočtových položek uvedených v bodě 3.1)	Závazky	(1)		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Platby	(2)		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500
Prostředky správní povahy financované z krytí programu ⁶⁷	Závazky = Platby	(3)									
Prostředky na krytí programu CELKEM	Závazky	=1+3		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Platby	=2+3		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500

⁶⁷ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Okruh víceletého finančního rámce	7	Evropská veřejná správa
--	---	-------------------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
Lidské zdroje			1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815		10,890
Ostatní správní výdaje			0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120		0,720
Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	—	11,610

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
CELKEM prostředky ze všech OKRUHŮ víceletého finančního rámce	Závazky		89,735	122,035	227,435	228,235	228,235	229,435		1 125,110
	Platby		72,175	115,575	206,355	228,075	228,235	229,195	45,500	1 125,110

3.2.2 Odhadovaný souhrnný dopad na prostředky správní povahy

Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Roky	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
------	------	------	------	------	------	------	------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje		1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	10,890
Ostatní správní výdaje		0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,720
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

Mimo OKRUH 7⁶⁸ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce								

CELKEM		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610
---------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁶⁸ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.2.1 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

Roky	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
Ústředí a zastoupení Komise	11	11	11	11	11	11	11
Delegace							
Výzkum							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) – SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD⁶⁹							
Okruh 7							
Financováno z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	— v ústředí	2	2	2	2	2	2
	— při delegacích						
Financováno z krytí programu ⁷⁰	— v ústředí						
	— při delegacích						
Výzkum							
Jiné (uveďte)							
CELKEM	13	13	13	13	13	13	13

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeočísleny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Podporovat, vyřizovat a sledovat činnosti spojené s prováděním tohoto návrhu, zejména pokud jde o mechanismus solidarity a právní rámec nezbytný k jeho provedení. 9 FTE (7 AD, 1 SZ a 1 VNO) se přidělí k úvazku v oblasti příslušné politiky a 4 FTE (2 AD a 2 AST) k úvazku v oblasti řízení příslušného fondu.
Externí zaměstnanci	Podporovat, vyřizovat a sledovat činnosti spojené s prováděním tohoto návrhu, zejména pokud jde o fungování návrhu v oblasti určování příslušnosti stanovené pro členské státy v oblasti posuzování žádostí o mezinárodní ochranu.

⁶⁹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁷⁰ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.3 Příspěvky třetích stran⁷¹

Návrh/podnět:

- nepočítá se spolufinancováním od třetích stran,
 počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

Prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Roky	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
Upřesněte spolufinancující subjekt		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
Spolufinancované prostředky CELKEM		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
 Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 na vlastní zdroje
 na jiné příjmy

uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Dopad návrhu/podnětu ⁷²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Článek							

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

⁷¹ Možný příspěvek zemí přidružených k Schengenu, pokud by se účastnily nového dublinského systému.

⁷² Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.